PROHÁSZKA NAPTÁR 1931.

Kiadja a Szociális Missziótársulat, Budapest.

»Nihil obstat dr. Theophilus Klinda censor dioecesanus. Nr. 2199. Imprimatur. Strigonii, die 9. Julii 1930. Dr. Stephanus Breyer eppus, vic. gen ad int.«

Germ Károly, X., Füzér-utca 28.

Prohászka Naptár

1931

Csütörtök
JANUÁR

1

Újév.

A mult évet azzal zártuk be, hogy hálát adtunk mindenért, hálát életért, öntudatért, egészségért, erőért, munkakedvért, hálát barátságért, szülői-, hitvesi-, testvéri- gyermeki szeretetért, hálát a természet s a kegyelem minden adományáért, az új évet pedig kezdjük meg: Hittel. Ez év első napján az Isten adományainak új sorozata előtt állunk. Ő ad parancsolatokat s kiszabja kötelességeinket s nekünk minden kötelességben az ő szt. akaratát kell látnunk s teljesítenünk. Legyen új élet az új év! Lefoglalom az Isten segítségét s áldását szüleimre gyermekeimre, hitvestársamra, testvéreimre, barátaimra! (Elmélkedések: 132.)

Péntek
JANUÁR

Szt. Makár apát

Az irgalmassági cselekedetek árnyékképen a betlehemi barlangból vetődnek a világba és sürgetik a jóindulatot, mely békét hoz az embernek, hogy tegyen, segítsen a szenvedőkön, első sorban a kisdedeken. A gyermek Jézusért kell könyörülnünk a szegény gyermekeken. Szeretetünkre vannak utalva, szeretetünk légkörében fejlődhetnek csak szerencsésen; tisztelő szeretettel emeljük föl a szegény szűkölködő gyermeket.

(Elmélkedések 142—143.)

Szombat
JANUÁR

3

Szt. Genovéva szűz

A szívtisztaság ad bizalmat s halhatatlan reményt a léleknek. A remény a lélek kizöldülése s tavasza. A remény az éber, a rugalmas lélek sajátsága. Szeme egy más világba néz s virraszt az éjben. Ösztöne, hogy akadályokon s nehézségeken át, mint a gyökér a föld rétegein keresztül a gazdagabb a napsugaras életbe törjön. Óriási hatalom a reménylő ember, temperatuma a küzdelem s a legnagyobb hatalom az örök életbe törő ember. Ezt a reményt keltem föl magamban; remélek örök életet s isteni segítséget rá ma is!

(Elmélkedések 148.)

Vasárnap

JANUÁR

4

Jézus szt. neve (Lukács: 2 33—34.)

Lélektől indíttatva, vagyis természetfölötti motivumból kell eljárnom, akár templomban, akár munkámra megyek. Lélekből nem szokásból, nem gondolatlanúl fásúltan. Más örömök, más érdekek felé, más-más lelkek vezetnek. Az önzés lelke a legfinomabb s legfortélyosabb; jó cselekedetekben is dicsőséget hajhász imában is önmagát keresi, az Isten szolgálatában is csak vigaszt szomjaz.

(Elmélkedések 149.)

Hétfő
JANUÁR

5

Stylita szt. Simon

Mindenkinek apostolnak kellene lenni saját körében; lehetetlen, hogy lelkünk legyen s az ki ne sugározzék környezetünkre. Ébreszd föl magadban gyakran az öntudatot s gyakorold az intés, buzdítás, jórayaló irányítás cselekedeteit. — Mindég készen állok, harcolni nemtelen érzéseim ellen, mert mindég győzök, akkor is, ha küzdelmeimben tönkre mennék.

(Elmélkedések 165—66.)

Kedd
JANUÁR

6

Vízkereszt

Isten ihlet, Isten tüzesít át minket; Ő hajlít, Ő feszít, Ő hat át. Hagyjatok szabad kezet ez idomító, hajlító, hangoló művésznek; a léleknél finomabb Léleknek. Lelkem kifeszített húr, szívem a te organumod; nyúlj bele és isteni élet zeng, hevül örül, virágzik benne!

(Elmélkedések 154.)

Szerda

JANUÁR

Szt. Lucián vt.

Az engedelmesség a szabad lelkivilág rendje; belőle való a szépség s harmónia. A fizikai rendben van a szükségesség, az erkölcsi világban az engedelmesség. Nem emancipálhatjuk magunkat alóla ép oly kevéssé, mint a szépség, a fölség, az igazság alól. Szolgálok, Uram, engedelmességben alakítasz engem; nem vagyok remek, de csak alakíts: készséggel fogadom minden illetésedet.

(Elmélkedések 145.)

Csütörtök
JANUÁR

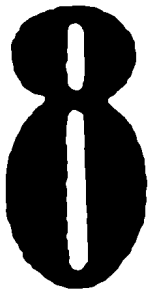

Szt. Szeverián

Csak az Isten nagy, minden egyéb kicsiny; s ami nagynak mutatkozik be, az is kicsinyből áll. A nagynak művészete a kicsinynek formás kedves kialakításában áll, A szép, nagy életnek tehát a sok kicsiny apróság nem ellensége; hiszen szép élet épp a kis dolgokban való ütemességből, azok harmoniájából való; dolgozzunk rajtuk a nagynak koncepciójával s ihletével.

(Elmélkedések 171.)

Péntek
JANUÁR

Szt. Julián vt.

Miért nem lehet az élvezet, a gyönyör útján járni a jó után? Sokszor azokon is lehet; de nem mindig, sőt rendesen nem. Az élet ugyanis küzdelem, tisztulás korlátoltságból, alacsonyságból való folytonos kiemelkedés. Föladatunk legyőzni önmagunkat; a tiszta erény fölséges processzus; ezt kiemelni rombadöntés, lemondás nélkül nem lehet.

(Elmélkedések 152.)

Szombat
JANUÁR
10
Szt. Vilmos pk.

Melyik a legnagyobb munka? Önmagunk kialakítása; hogy az ember ne legyen tárgy, hanem személy; hogy ne nehezedjék rá, öntudatlan súllyal a természet, hogy ne zúzza őt össze szenvedés. S ez öntudatot s egyéniséget kialakító munkában ideálkép áll előttünk az Úr Jézus. Szemben érzi magát az ember anyaggal, világgal, rosszal, s érvényesülnie kell, mint mindezt legyőző hatalomnak. Ez a mi nagy munkánk, aki ezt nem teszi, az nem lélek.

(Elmélkedések 178.)

Vasárnap
JANUÁR

11

Szt. Család ünnepe

A lelki élet kezdetén Isten sok vígaszt ad, ami jól esik a könnyen csüggedő, tétovázó léleknek; gyöngeségét számontartja az Úr, becézi, bíztatja; később keményebben fogja s akarja, hogy érzékelhető vigasz nélkül is szolgáljon neki. Ah! ez több s jobb; ez már erős élet. Semmiben sem teszem függővé az érzékelhető vigaszoktól szolgálatomat. A kötelesség s az Istenszeretet előírja nekem, hogy mit tegyek s azt föltétlenül megteszem, hisz nem vigaszomat, de az Isten akaratát keresem.

(Elmélkedések 191.)

Hétfő
JANUÁR

12

Szt. Ilred apát

A szép erkölcs a legszebb remekmű. Van különböző szép remek, kőben, színben; ez a szépség pedig mind a lélekből áradt. Az magában véve mindezeknél szebb. Szép lélek, tiszta erkölcs, harmonikus élet, ez az igazi remekmű. Legyetek krisztusiak, legyetek Isten fiai, különb emberek . . . ezt sürgetik sugallataink; ezt imádkozzuk, hogy meg is tegyük.

(Elmélkedések 193—4.)

Kedd
JANUÁR

13

Szt. Veronika szűz

Mint Elizeus hajdan a halott fiúra, úgy borul rá a szenvedő Krisztus sebzett testével a világra. Végigmegy a családok szentélyein; parketten és taposott földön; a családi otthonok falára fölakasztja a töviskoszorús arcának képét. Elmegy a múzeumok, színházak, tánctermek, klinikák, szanatóriumok, tébolydák mellett; megrendül és sír, mint egykor Jeruzsálem fölött. Ó jöjjetek utánam, s kűzdjetek; jöjjetek közelebb, ha gyöngék vagytok; érezzétek meleg szívem s vérem lehét.

(Elmélkedések 563.)

Szerda
JANUÁR

14

Szt. Hilár egyht. pk.

Élő viz, élet vize! üdít, frissít, erőssé, egészségessé tesz, jó vért csinál; tiszta víz nem hináros, nem iszapos, nincs benne bacillus. — A pusztában járónak elsősorban víz kell, mely felüdítse; elfáradunk; élő vizekre szorulunk. Más vizforrások elapadnak, vagy gyöngén, vékonyan csergedezve, erekké silányulnak; ellenben ez az élő víz ragadó folyam! Az ifjú lelkesülés, az idealizmus is lassankint elapad, ellenben Krisztus kegyelme kiapadhatatlan.

(Elmélkedések 199.)

Csütörtök
JANUÁR

15

Remete szt. Pál

A léleknek életereje a hit, az odaadás, a szeretet, a bensőség, a lelkesülés, az öröm; ez az igazi szív és vérlüktetés, melytől a lélekben erő és tartalom van. Ó be jó ez! Ebbe állítom s gyakorlom bele magam. Van hülés a lélekben is; mikor hanyagok vagyunk s lanyhulunk; mikor messze idegenben érezzük magunkat az Úrtól. Ezt a haldoklást utálom s nem tűröm. Megvizsgálom, mi az elhidegülés oka s fölkeltem magamban ilyenkor a hűséges szeretetet.

(Elmélkedések 202.)

Péntek
JANUÁR
16
Szt. Marcel p. vt.

Mi az a lélek? Azt látni nem lehet: semmiféle filozófia nem segít, e részben rajtam, hiába búvom a könyveket. Nincs fogalmam róla. Azt azonban tudom, hogy oly valóság, amely fölényesen emelkedik ki a világ, a fizika és mechanika és szükségszerűség fölé. Ezt tudom, még pedig úgy tudom, ahogy magamat érzem. Ezt a fölényt, az örökkévalóságot, a végtelenséget felfogó s koncentráló valóságot sejti, s hámozgatja ki magában az emberiség; s kultúrája abban a mértékben fejlődik, amelyben ezt az értéket kiemelni s érvényesíteni tudja.

(Konferencia beszéd 1907.)

Szombat
JANUÁR

17

Szt. Antal apát

Én az evangéliumban olvasom: Evezz a mélyre! Ne a genezáreti tó viharos mélységeire; nem is az Atlanti óceán örvényes mélységeire, melyek az emberi szívben nyilnak. Az emberi öntudat az az „altitudo“ az az örvényes mélység, melynek a párkányán szinte reszkető áhitatba fonnyadunk el, mert ott szemébe nézünk halhatatlan lelkünknek s megpillanthatjuk a végtelenséget s örökkévalóságot.

(Konferencia beszéd 1907.)

Vasárnap

JANUÁR

18

Szt. Család ünnepe

Jézus szereti Názáretet, s szülői házát és kedves neki a fala, az udvara, a tája. Érti szomszédait, s jóindulattal van a falu gyermekei iránt. Ez is az ő pietása. A szentekben mély szimpátia van a világ iránt; szinte gyermekdedek, s meleg, jóságos szívet visznek bele környezetükbe. Viseltessünk mi is pietással szüleink, testvéreink, szülőházunk, hazánk iránt.

(Elmélkedések 172.)

Hétfő
JANUÁR

19

Árpádházi b. Margit

A Margitszigeten méláz az az egyké rom, a híres, világmegvető Szent Margit emléke; itt a hullámoktól körülvéve, a kontempláció mélyeiben fejlett ragyogó gyönggyé. Nem kell neki korona, sem királyi vőlegény; neki áldozat, penitencia, szeretet kell; áldozat ifjú életének huszonharmadik évében való elhervadásáig; de illata bűbájos, évszázadokra terjed. Ez Magyarország Margaritája, vagyis gyöngye.

(Elmélkedések 723.)

Kedd
JANUÁR

20

Szt. Fábián és Sebestyén vtk.

A csendes, tiszta munkásélet tele van Istennel. Csendes az éj s tele van pihenő hanggal s szunnyadó színnel; csendes a tél s tele van alvó energiákkal; csendes az Úrfelmutatás alatt a templom s tele van érzéssel. Ily csendes igénytelenségben élt Jézus, mely tele van élettel, öntudattal s érzelemmel. Higgyük ezt s tapogadódzzunk Isten felé; tele van a világ Istennel; minden találmány s minden szép lélek az Isten arcának egy-egy leleplezése. Lelkünk vágyai, gondjai, imája, megtisztulásunk s megnyugvásunk Isten tükrözései. Hisz Isten szellem és élet s mi egészen belőle vagyunk s ha szívvel hozzáfordulunk, okvetlenül ráakadunk.

(Elmélkeddsek 177.)

Szerda
JANUÁR

21

Szt. Ágnes sz. vt.

A munka az ember hatalma, ki a természetet akarja átalakítani az ő sajátos gondolatai szerint. Csinál magának világot, alkot. Míg nem alkot, addig nem egész ember. E munkábn nyilatkozik meg önálló, alakító, öntudatos szelleme. Ez alakítás erejében lett szabadabb az ember. Ez az Isten gondolata a munkáról. Megbecsülöm s kifejtem magamban; kifejtem összes tehetségeimet; tudom, hogy szabadabb s nemesebb leszek ezáltal. Életet, tartalmat szomjazok.

(Elmélkedések 178.)

Csütörtök
JANUÁR

22

Szt. Vince vt.

A jó környezet a maga jó lelkét, jóindulatát mintegy belénk sugározza. Viszont a rossz környezet lankasztólag hathat; nehéz vele szemben ideális irányban haladni. A rossz környezet ront; levegője mételyez. Ha ilyenben vagyunk, énekeljünk, dudoljunk magunkban buzdító éneket, ne ütközzünk bele a kislelkű okvetlenkedőkbe. Menjünk másfelé, amikor csak lehet; dolgozzunk a ház körül, a kertben s mondjuk magunknak fölényesen: hej ki nem fogsz rajtam, te szürke lelketlenség.

(Elmélkedések 179.)

Péntek
JANUÁR

23

Szt. Rajmund

Nem disputálok, nem kételkedem, hanem élek. — Sokat kételkedünk, mert keveset élünk. Sokat disputálunk, mert még nem élvezünk; aki élvez, vagyis mélyen él, az nem okoskodik sokat; akinek kincse van, az nem sopánkodik, hanem örül. Lelkemnek is kell levegő és napsugár; ezt hitem adja! Nem kételkedem, nem disputálok, hanem élek!

(Elmélkedések 180—181.)

Szombat
JANUÁR

24

Szt. Timót pk. vt.

Minden élet programmja: teljesíteni minden igazságot, tehát átélni azt. amivel Istennek, embernek s önmagunknak tartozunk. Mi egyéb ez, mint a valóságnak megfelelő eligazodás Isten, önmagunk s a világgal szemben. Abból ered az egyensúly, a harmónia, a béke s az öröm; ez az az érzületben, akaratban, életben kíváltott igazság.

(Elmélkedések 183.)

Vasárnap
JANUÁR

25

Szl. Pál fordulása

A tiszta, nemes érzések magaslatából le kell ereszkednünk, vagyis inkább abban a tiszta régióban kell maradnunk s lenyúlnunk, hogy emeljünk s gyógyítsunk. Csak az segít a világon, ki az érzések magasságaiból lenyúl utána, hogy fölemelje, kezét érinti. Érintései vannak, melyekkel tisztít s alakít; kegyelme egy-egy érintés. Képét kimintázza bennünk. Néha úgy érint, hogy összeszorul szívünk, máskor kitágítja keblünket, néha emel, néha megaláz. Isten karjának s kezének művei ezek.

(Elmélkedések.)

Hétfő
JANUÁR
26
Szt. Polikárp pk. vt.

Istenért dolgozzunk; ne hírért. Ne magunkhoz vezessük az embereket, hanem Istenhez. Mihelyt érdekeinket keressük, elelhagy a kegyelem. Pedig vannak titkos érdekeink, személyes hiúságaink. Nagy tökéletesség a tiszta szándék; azért ne is bizzunk egyhamar magunkban, hogy szándékaink már tiszták. Aki hamar „tisztában“ van magával, annak nincs fogalma a lélek mélységeiről, melyekből érzelmeink, hangulataink s hajlamaink fakadnak. A fegyelmezés s tisztulás e mélységekbe is elhat.

(Elmélkedések 266—267.)

Kedd

JANUÁR

27

Aranyszájú Szt. János

Jézus nem vetette el a vallásban a formát, hanem nem akart lelketlen üres formát; ez a formalizmus. — A szellem nem anarchista, tudja, hogy érvényesülése a lelkivilág végtelensége; nem áll ott útjában senki; fejlődhetik, terjeszkedhetik szabadon. Mi is tiszteljük a jogot, megtartjuk a formát; de kitöltjük azt lélekkel és lelkesülünk a lelki szabadságért.

(Elmélkedések 267.)

Szerda
JANUÁR

28

Nagy Szt. Károly

Krisztus lelkének fölséges stílusát kell utánoznunk. Tartsuk nyitva magunk körül folytonosan a végtelenbe futó ösvényeket, hogy bele ne nyomorodjunk kicsinyes nézésmódokba, szűkös értékelésekbe. Maradjunk fogékonyak Istennek nagy világmegváltó gondolatai iránt, még akkor is, ha azok modern nyárspolgárias gondolatainkkal szembeszállanak.

(Élővízek forrása 90.)

Csütörtök
JANUÁR

29

Szal. Szt. Ferenc pk.

Törekedjünk folytonosan többé válni, mint vagyunk, menjünk határtalanul Isten felé, azzal, hogy gondolatait alázattal fogadjuk és magunknak kisajátítjuk. Így tör kifelé magából a bimbó is, ha nyílik, a forrás is, ha a föld mélyéből szabadul. Mindkettőt ez az önmagából kifelé törés juttatja lényének teljes kibontására. Így kell a léleknek is a végtelen felé kinyújtóznia s magát Isten nagy gondolataiba beleélnie.

(Élő vizek forrása 9.)

Péntek
JANUÁR

30

Szt. Martina sz. vt.

A nagyot, a fönségeset, az átszellemülést, az erőt, melyet Jézus közöl velünk, elevenen kell megtapasztalnunk és tettekbe öntenünk. Aki folyton kételkedik és mindent széthasogat, az mindég harmoniátlan marad, soha sem jut el a lélek fönséges egyensúlyáig. A kétségek mint ólomterhek függnek az emberen és gátolják lelki haladását. Aki nem lesz úrrá felettük, olyan, mint a roszszul épített hajó, mely félre dől mihelyt vízre eresztették.

(Élő vizek forrása 10.)

Szombat

JANUÁR

31

Nol. Szt. Péter

A helyesen nevelt lélek olyan, mint a jól épített hajó, biztos szállással hasítja a tengert, akár a madár, mely félelem nélkül lebeg magasságok felett. A végtelenség nem ijeszti a mélységek nem rémületesek előtte. Megállás nélkül száll Isten felé, és célhoz ér.

(Élő vizek forrása 10.)

Vasárnap
FEBRUÁR

1

Szt. Ignác vt.
Septuagesima Máté: 20, 1—6.

Az Isten szőlője az élet a maga sokféle hivatásaival s örök céljával. Itt dolgozik mindenki a maga helyén, a társadalom, hivatal, család, intézmények keretében. Dolgozunk Isten gondolatain, dolgozunk a jobb világon. Tegyük ezt öntudattal; bármit teszünk tegyük a krisztusi egyéniségnek tisztult, nemes, emelkedett fölfogásával. — Van sok munkánk, sok dolgunk s vállalatunk, melyet az idő folyása talán üresnek s látszat szerint hiábavalónak tüntet föl; de csak iparkodjunk azon, hogy erőnket jól fölhasználjuk s hogy ne inspiráljon minket soha önzés, makacsság, szűkkeblűség elfogúltság.

(Elmélkedések 418.)

Hétfő

FEBRUÁR

Gysz. B. A.

Áldozatot hozni minden léleknek ékessége és szépsége, nagy áldozatokat csak nagy lelkek képesek hozni: a legnagyobb áldozatot a legszebb lélek hozhatta. Az áldozat a lélek ékessége. Mert az áldozat szeretetből fakad. Amitől elválsz azért, hogy ragaszkodjál máshoz, az mutatja szeretetedet; ez az elválás az áldozat. Elválunk pénzünktől, mert szeretjük a szegényeket — elválunk vagyonunktól a becsületért — élvezeteinktől a tiszta erkölcsért — vigaszainktól az Isten dicsőségeért... életüntől Krisztusért.

(Elmélkedések 143—144.)

Kedd
FEBRUÁR

3

Szt. Balázs pk. vt.

Átlátszó tisztaság, abszolut világosság az igazságnak jellemző vonásai, s a tökéletességnek, a bevégzett lelki szépségnek elsősorban egyszerűség a sajátja. Ezzel szemben könnyű megfigyelni a lelkileg készületlenek ziláltságát. Minél tökéletlenebb, annál szövevényesebb az akarat: mert még nem követi az erénynek egyszerű nagy vonalát.

(Élővizek forrása 23.)

Szerda
FEBRUÁR

4

Szt. András

Önmagában minden élet, a lélek is, egyszerű és csak a szétszedés bonckése, tépelődéseink, egyéniségünknek visszafelé húzó igényei, filozófiáló skepszisünk teremti bele a komplikációt. Nem értjük önmagunkat, mert okoskodunk és egyre vitatkozunk magunkkal, a helyett, hogy szent egyszerűségben átengednők magunkat Isten akaratának, melyben önmagunkat feladva, önmagunkra, legjobb énünkre találunk.

(Élővizek forrása 23.)

Csütörtök
FEBRUÁR

5

Szt. Ágota sz. vt.

Nem jutunk végig az életen, belső rázkódtatások nélkül. Jézus isteni Szíve sem volt kivétel,— de törhetetlenül arra kell dolgoznunk, hogy fájdalomban, kűzdelemben, szenvedésben Krisztus példája szerint találjuk meg utunkat és álljuk meg helyünket.

(Élővizek forrása 25.)

Péntek
FEBRUÁR

6

Szt. Dorottya sz. vt.

Az erkölcsileg jó cselekedetek szívünknek értéket és szépséget kölcsönöznek, melyen örvendenünk kell. Ebben az örömben megnemesül az öntudat, növekedik a lélek finomsága és jóra való hajlandósága. Helytelen tanítás az, hogy lelki haladásunkat szerénységből nem szabad észrevennünk. Szabad és kell tökéletesedésünket éreznünk, szabad és kell minden előre tett lépésnek, minden tisztulásnak, öntudat növekedésnek, motivum rendezésnek örülnünk. Háladatos szívvel kell haladásunkban gyönyörködnünk. Isten adja, örömünkre szánja, bíztató arcától ne födjük el tekintetünket.

(Élővizek forrása 26—27.)

Szombat
FEBRUÁR

Szt. Romuáld

Aki lelkének nem tud örülni, az hálátlanságot követ el az Alkotóval szemben. Aki bűnösségén úgy bánkódik, hogy lelke elborul, hogy zavaros érzések felhőzik láthatárát, hogy kuszált, önkínzó, tépelődő vadaskodásba merül önmaga ellen, az sajátkezűleg állítja meg lelke lendítő kerekét, az ernyőt tart a kegyelem sugarai elé. Lehet át meg átérezni gyarlóságunkat, képtelenségünket, a kegyelemtől való alázatos függésünket és mellette bízva, mosolygó arccal, ünnepi tekintettel menni előre.

(Élővizek forrása 27.)

Vasárnap

FEBRUÁR

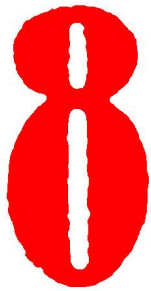

Sexagesima, Márk 4, 3. M. János

Van olyan lélek is, melyben ki-be jár sok oktalan, sáros gondolat, melyre rávetődik a hír és benyomás. Vannak lelkek, melyek olyanok, mint a korcsmák vagy a cigánysátrak az útfélen; ott elmélyedést, elmerülést, magábatérést hiába keresünk; ott nem gyökeresedik meg semmi. A madarak, melyek az Isten magvait megeszik, a könnyelmű, szárnyaló, elrebbenő indulatok. A napnak tarkasága, a szeszély és rossz, jó kedv csípkedik el a szemet. Össze kell magamat szednem, magamba kell térnem, ha akarom, hogy az Isten kegyelme gyümölcsöt hozzon.

(Elmélkedések.)

Hétfő
FEBRUÁR

Szt. Cirill

Hitetlenség, erélytelenség, lemondás, gyávaság, önzés, kegyetlenség környékez. A tiszta, nemes érzések magaslatából le kell ereszkednünk, vagyis inkább abban a tiszta régióban kell maradnunk s lenyúlnunk, hogy emeljünk s gyógyítsunk. Csak az segít a világon, ki az érzések magasságaiból lenyúl utána, hogy fölemelje.

(Elmélkedések 266.)

Kedd
FEBRUÁR

10

Szt. Skolasztika szűz

Jézus nem vetette el a vallásban a formát, hanem nem akart lelketlen, üres forma ez a formalizmus. A szellem nem anarchista, tudja, hogy érvényesülése a lelki világ végtelensége; nem áll ott útjában senki, fejlődhetik, terjeszkedhetik szabadon. Mi is tiszteljük a jogot, megtartjuk a formát; de kitöltjük azt lélekkel és lelkesülünk a lelki szabadságért.

(Elmélkedések 267.)

.....

.....

Szerda
FEBRUÁR

11

Szűz Mária lurdi megj.

Ha szeretet az életünk atmoszférája önmegtagadásainkkal, áldozatainkkal, nem várunk nagy alkalmakra válogatás nélkül adunk és minden tettünkön magától ömlik el az ajándékos szeretet. A minden tettében odaadott lélek a maga egyszerű és következetes kitartásával hangtalan tűrésével, helyesen adagolt energiájával szintén annak a legnagyobb szeretetnek gyümölcse, mely életét adja barátaiért.

(Élővizek forrása 20.)

Csütörtök

FEBRUÁR

12

Szerviták 7 szent alapítója

Az istenszerető lélek egyszerűsége tele van élő tetterővel: passzív aluszékonyságból és gondolatlanságból nincs benne semmi sem. A külvilágot a maga helyére, az életfolyam partjára teszi; és mint parti táj, a tovasiető víznek tükrében, úgy verődik vissza, a külvilág az ilyen tiszta élet átlátszó elemében. A kép tükröződik ugyan, de nem állítja meg, sielő előretörésében nem tartja vissza a folyót. Az ilyen egészen belső tevékenységétől áthatott léleknek kristályos mélyén van otthon Jézus Szíve.

(Élővizek forrása 26.)

Péntek
FEBRUÁR

13

R. Szt. Katalin sz.

Aki a szíveket teremtette, úgy akarta, hogy az emberek szíveikkel fonódjanak egymáshoz. Előbb-utóbb mindenikünk megtapasztalja, menynyire rá vagyunk utalva embertársaink szívére és mennyire hivatva vagyunk arra, hogy másoknak szívbeli szolgálatokat tegyünk. A lélek másik lelket akar. Az emberszív dobogása visszhangra vár.

(Élővizek forrása 37.)

Szombat
FEBRUÁR

14

Szt. Bálint vt.

Vannak lelkek, kiknek közelében szeretetre, tisztaságra gyulladunk. minden erényre indíttatunk. Vezetők, akiknek önként adjuk, akikre önként bízzuk magunkat. Szeretetük melegít és emel; szívünk megnyilík nekik, mint napnak a virág. Van abban a tényben valami csodálatos, hogy az ember nem marad magára, hogy szív szíven, lélek lelken fejlődik, s az ember más, őt szerető emberek kezén és szívén fogódzva vezetődik Isten felé.

(Élővizek forrása 37.)

Vasárnap
FEBRUÁR
15
Quinquagesima Lukács 18, 31—41.
Szt. Fausztin

Hány a vak, ki nem ismeri az élet célját, az élet s a küzdelem tartalmát, ki nem látja Krisztust! Pedig az országúton, sőt a hadak-útján ül, mellette vonulnak lelkes, bízó, Krisztushoz ragaszkodó seregek, de ő nem látja. Az ilyen lelkület természetesen szegényes is, koldusos is, ha kincses lelkek kavarognak is körülötte. Hány eseményt nézünk, hány könyvet olvasunk; föl is ébredünk föladatainknak öntudatára . . . csupa látás, nézés, lelkesülés, de sok terméketlenséggel. A hideg, fényes eszmények imponálnak, de nem adnak teremtő, alakító lelket.

Hétfő
FEBRUÁR
16
Szt. Julianna

Jön a lélek, amikor akar. Egy-egy szó a könyvben, érzés az imában, gondolat vagy ötlet az elmélkedésben megmelegít, fölbuzdít, megnyugtat. Bennem csillámlanak meg az Isten gondolatai, mint a fövény aranyszemecskéi a napsugárban. Mikor így jön hozzám, érzékkel, s epedve fogadom, s teszek szerinte.

(Elmélkedések 195.)

Kedd
FEBRUÁR

17

Szt. Flávián

Mikor a jóság, a szépség, az erő, az élet ajtónkon kopog, ne zárjuk ki, hanem fogadjuk be örömmel s engedjünk hatalmának. Hisz' mérhetetlenül többet ad, mint vesz; pénzt, buta rögöt, testet-vért kiván s helyébe, lelket, erőt, örömöt ad.

(Elmélkedések.)

Hamvazószerda
FEBRUÁR
18
Szt. Simon

Az önmagábatérés s tisztulás szellemével bele akarok hatolni Jézus szenvedésébe. Ehhez lélek, érzékeny, nemes, nagystílű lélek kell. Érteni az áldozat szeretetét s átérezni, hogy ez értem van. Ó, mily elfogódottan ereszkedem e tüzes léleknek, a szenvedő Jézusnak párás, tropikus érzelmi világába; hogyan nézek ez örvényekbe s ez égbemenő csúcsokra; hogyan várom epedve s imádkozva, hogy a bensőség s az elérzékenyülés gyógyító vizeit kavarja föl bennem is a részvétnek angyala!

(Elmélkedések.)

Csütörtök
FEBRUÁR

19

Szt. Konrád htv.

Ami vagyok, annak élek lélekkel. Kötelességteljesítésemben keresem elsősorban az én jótetteimet. Nem az alamizsnában, betegek látogatásában, bőjtben; az mind jó, de nem első; első a köznapi, rendes élet, melynek jótettekből kell állnia, értem a gondolkodást, indulatot, akaratot, szívességet, türelmet stb. Hivatalban, háztartásban, jószándékkal, jóindulattal, jellemesen, következetesen dolgozni: ezek egyéni és társadalmi jótettek.

(Elmélkedések 427.)

Péntek
FEBRUÁR
20
Szt. Aladár pk. vt.

Ami lelket emel s nemesít, ami szivet indít s melegít, ami föllendít és tompa, állati, ösztönös világunkat felsőbb fénnyel s meleggel átjárja, az mind megéri a költséget. A természet, a művészet, a kegyelem, mind ezt vallják. Ne csak kenyeret és ruhát adjatok az embernek, pazaroljatok rá egy kis kenetet is; ne csak pénzt adjatok, hanem olajat, örömöt, élvezetet. Az életet nem lehet üzleti szempontok szerint kimérni; szabadítsuk föl az embert a köznapiság taposómalmából, csináljunk neki ünnepeket, tegyük szebbé és lelkiebbé életét.

(Elmélkedések 428.)

Szombat
FEBRUÁR

21

Szt. Eleonóra

Mi kell az embernek, mikor nem elég önmagának és semmit sem tud adni önmagának? Mire van nagyobb szükséges, mint új erőforrásokra, intenzív élettel, tüzes, életfakasztó színekkel való kapcsolatokra? Lelkek és szívek kellenek ilyenkor, hogy rajtuk felgyuladjunk, átszellemültségüktől lángba boruljunk.

(Élővizek forrása 40.)

Vasárnap

FEBRUÁR

22

Invocabit. Péter székf.

Megyek bátran, emelt fővel, nyilt szemmel előre. Ne tereljen el semmiféle kisértés, sem édes, sem keserű. Bármily alakban jöjjön felém: szuverén lelkemet követem. Minél nagylelkűbb leszek, annál derültebb s erősebb leszek. A tökéletes ember ne legyen verébijesztő, hanem igaz, nemes, bátor, egész ember, aki szeret gyermeket, szülőt, feleséget, de soha az isteni szeretet rovására.

(Elmélkedések 187.)

Hétfő
FEBRUÁR
23
Damiáni Szt. Péter pk.

Hogy törpévé ne váljam, fejlődnöm kell. Öntudatosan kell felfognom a hit igazságait s azokból érzületemnek s tevékenységemnek motívumait kölcsönöznöm. Meg kell értenem magamat, fiziológiámat, pszichológiámat, hajlamaimat, ingereimet testemben ép úgy, mint lelkemben; ki kell tágítanom öntudatos világom sugarát s azt az akarat főnhatósága alá szorítanom. Ebben a rendezett, okos, észszerű, belső világban megközelítem Istent, az örökkévalóságot.

(Elmélkedések 192.)

Kedd
FEBRUÁR

24

Szt. Mátyás apostol

Öntudatunkra hozzuk azt, hogy a hit nem katekizmusi kérdések foglalatja, melyeket csak be kell tanulnunk; hanem valóságát át is kell élnünk. Istent s titkos benyúlásait kell tapasztalnunk. Gyakorolni kell a hitet; akit kétely környékez, az tegyen; a tett elűzi a kételyt. A hűséget pedig kezdd meg a legegyszerűbb dolgokban: szemeid, nyelved, gondolataid fegyelmezésén, a készségen, jókedven, stb.

(Elmélkedések 202—203.)

Szerda
FEBRUÁR

25

Kántorbőjt. Szt. Géza vt.

Az én hitem vonzó, lelkes lendület, theát hatalom. Ami rideg, az nem vonz. Jézus pedig mondja, hogy az Atya lelke vonz, még pedig hatalmasan, tehát nem erőszakosan, hanem bizalommal, szeretettel, érzéssel. Az erőszak gyönge vonzóerő, a szeretet, az öröm, a kedv a legnagyobb. Hitem bensőséges, meleg lelkület. Sokféle hit jár köztünk, hideg, sötét, bizalmatlan, száraz, izetlen hit és hitetlenség. Némelyek nem gondolkoznak s hisznek, mások gondolkoznak s nem hisznek; mások ismét gondolkoznak, hisznek s nem élnek. Ezek mind holtak, vagy elevenholtak. Szivet bele az élettelenségbe, akkor lesz hit.

(Elmélkedések.)

Csütörtök
FEBRUÁR

26

Kortonai Szt. Margit

Mennyi léleknevelés kell ahhoz, hogy a féltudatos, ébredő lélek ne tévedjen tehetetlen, szálkás napi aprólékosságok közé. Nagy vonalat a nappal kis tettei fölé, rendezze őket a krisztusi szándék. Aztán e szívbeli motívummal, igazi benső jóakaratban induljunk napi kötelességeink egyformasága elé. Tegyünk mindent szívvel, szeretettel, mosolygó arccal.

(Élő vizek forrása 42.)

.....

.....

Péntek
FEBRUÁR

27

Kántorbőjt. — B. Báthory

Imánkat végezzük a lélek teljes tevékenységében. Ugy fogjunk hozzá, mint legfontosabb dolgunkhoz, mint valami életbevágó cselekedethez. Óh, a mindennapiság ne engedje felednünk, hogy Istenhez közelíteni szent pillanat, hogy Isten elé lépni örökkön ismétlődő lelki csoda, kogy az imádság a természetfölöttiség partjaira visz, a végtelen párkányain hajoltat ki bennünket. Imáinkba adjunk akaratot, lelket, életet.

(Élő vizek forrása 42.)

Szombat
FEBRUÁR

28

Kántorbőjt. Szt. Román

A Krisztus felé fordított élet nem fáradság, hanem szüntelen megajándékoztatás, elmúlhatatlan, örök ifjúság. De akarni, törni, ragaszkodni, kúszni kell; adni és százannyit kapunk, fáradni és megenyhülünk, igát ölteni és szárnyaink nőnek. Nem, nem, ne engedjünk, a nehézkesség maradjon idegen nekünk. Apró emberi akarásokat állítsunk nagy törekvéseink szolgálatába, fogjuk hámba a mindennapot, a kis életet, a napnak észrevétlenül gördülő homokszemeit, egységes, megszentelt szándékkal.

(Élő vizek forrása 45.)

Tagja vagy munkatársa vagy-e már a Szociális Missziótársulatnak?

Aki tagjaink sorába akar lépni, jelentse be szándékát a Szociális Missziótársulat Országos Szervezete Központi Hivatalának, Budapest, I., Krisztina-körút 125, s tegyen póstára egyidejűleg 4 pengőt. Ennek ellenében a „Keresztény Nő" c. folyóiratot kapja s tagsági igazolványt, mely konferenciákra, összejövetelekre belépőjegyül szolgál.

* * *

Könyv, irószer, kegyszerek a legelőnyösebben kaphatók a Missziós Boltban.

Budapest, I., Krisztina-körút 127.

Könyvkiadóhivatala, könyvkötészete, képkeretező üzemelhetővé teszi vevőközönségének legelőnyösebb és legjutányosabb kiszolgálását.

* * *

A Szociális Missziótársulat **„Nagyasszony"** varrodája fehérneműt és felsőruhavarrást vállal. Kötődéje rendelésre ruhát, szvettert, sált, sapkát és harisnyakötést és fejelést készít.

Budapest, I., Krisztina-körút 127.

Vasárnap

MÁRCIUS

1

Szt. Albin

Reminiscere Máté 4, 3.

Ó Uram, a te leheletedet szívom, azzal térek magamba, a legfontosabb munkára; ez lesz lelkem kenyere és örööme. Dolgozom, de a munka nem cél, hanem eszköz nekem. Menynyire van ettől az a kultúra, mely az „improbus labor“ igájába hajtotta az embert; legjobb esetben az csak átmenet lehet. Így érzek a nagy világgal szemben s így rendezkedem saját világomban.

(Elmélkedések 186.)

Hétfő

MÁRCIUS

Szt. Szimplicius

Kell a tehetségeket kifejleszteni, kell dolgozni, de ne várjunk a munkától s kultúrától boldogságot. Ily lelkület a földhöz tapad; az istengyermekből világfi lesz; a belső elszárad a külsőtől. Pedig Jézus ezt a királyi Istengyermeket ezt a halhatatlanságra született Fölséget akarja érvényesülésre segíteni. Öntudatra ébreszti, fölényre neveli, mondván: „Mit használ az embernek ha az egész világot megnyeri s lelkének kárát vallja“, (Máté 17 26.) Azért tehát bátran, nagy föladatunk öntudatában követeljük magunktól, hogy lelkünket nagyra becsüljük s gondozzuk.

(Elmélkedések.)

Kedd
MÁRCIUS

3

Szt. Kunigunda

Máshol is kevés bizalma van Krisztusnak a föld, a kultúra, a gazdagság iránt. Nem mintha magában rossz volna, hanem mert átlag anyagiassá, világiassá tesz; rabbá teszi a lelket lefogja s elfojtja. Jó a világ, a gazdagság a hatalom, de csak akkor, ha a nagy céloknak szolgál. Ó Uram, ne fonnyadjon el lelkem se a gazdagságtól, se a szegénységtől! Nem hagyom magam elhervasztani semmiféle gondtól.

(Elmélkedések 186.)

Szerda
MÁRCIUS

4

Szt. Kázmér hv.

Ne tereljen el a világ lelkem nagy missziójától; sem látszat, sem külszín; az csal is; kevésnek is jut. Az Isten országa a belső valóság; ez az igazi szuverénitás és fölség. Világ fölött állni; weltüberlegen! De nem stoikusan, mert az is hazugság; hanem szent Ferenc szellemében, ki szeret mindent s örül neki.

(Elmélkedések 187.)

Csütörtök
MÁRCIUS

5

Szt. Hadrián és Eubulus vtk.

Keresed a világot, a több, jobb világot bálványok tiszteletében, milyenek a hatalom, az élvezet, a szépség, saját szenvedélyeid s mikor mindent bírni akarsz, lefokozod önmagadat. Mit használ neked a világ, ha nincs élni, örvendezni tudó szíved? Mit ér a kert, ha ki van szúrva szemed? Ez a szép, dicsőséges világ kín és gyötrelem lesz szép és dicsőséges lélek nélkül. Élvezetei ki nem elégítenek s illúziókkal s csalódásokkal keserítenek. Megőrzöm s óvom szabadságomat, hogy igézetével le ne győzzön.

(Elmélkedések 188.)

Péntek
MÁRCIUS

6

Szt. Perpetua sz. vt.

Nem elég, hogy vagyunk, élnünk is kell. Puszta léte van a holt kőnek is. Az ember rokonsága Istennel, hasonlatossága Istenhez, még a természetes vonatkozásokban sem szorítkozik a puszta létnek alsóbbrendű fokára, hanem a tudatos tettre való képességben áll. A tudatos tett szellemi lényünktől létünk egyszerű tudomásúlvételénél többet követel. Benne lelki életünk nem csupán állapotszerűségekre irányúl, mint ezt az ázsiai szellem diktálja. Passzívnak lenni szellemi értelemben annyi, mint nem élni.

(Élővizek forrása 44.)

Szombat
MÁRCIUS

Aquinói szt. Tamás

Ma világítson Krisztus arca elénk, ma törjenek elő a vonzalom lángjai szívünkből, ma verjen ez a szív, ma éljen, ma szeressen. Ez tényleges, személyes élet, nem pedig lenyomata annak ami tegnap volt és ma már nincsen. Ez eleven kapcsolat Istennel hitben és szeretetben szívünk minden dobbanásán át. Ezek az aktusok a lélek legigazíbb és legértékesebb tevékenységei, ez a létünket emelő szellemi hullámverés. Ez az áradás vigyen engem, ebből a vízből iszom, ebből akarom édes, gyönyörűséges üdülésem.

(Élővizek forrása 45.)

Vasárnap
MÁRCIUS
8

Oculi Máté 17, 1—10. Ist. János

Egyre azon dolgozunk, hogy több lélek áradjon ki a testre, az ösztönre, több lélek a munkára, társadalmi intézményekre. A léleknek testet, ösztönt természetfölötti szépségbe s fénybe öltöztető munkáját imának hívjuk; imáinkban dolgozunk azon, hogy átformálódjunk s tisztábbak, nemesebbek, lelkiebbek legyünk. Az erkölcsi erőkifejtés első lépése a szineváltozás felé az alázatos, meleg, erős ima! Mikor e meleg áramlat a lélekben megindul s felsőbb, édes világosság szürönközik életünkbe, akkor Péterrel kiáltjuk: Uram, jó nekünk itt lennünk; itt a lelki emelkedettség magas hegyén, itt az isteni fölvilágosítások régiójában, itt az imádság fényes felhőjében, itt a világtól messze s közel az Istenhez.

(Elmélkedések.)

Hétfő
MÁRCIUS

Római szt. Franciska

Jézus szellemi munkára tanítja az embert, mellyel világ, idő, nyomor, mulandóság s a gyöngeség fölé emelkedik; munkára, mellyel fölszabadítja szívét, hogy ne tapadjon a göröngyhöz; munkára, mellyel ruganyosnak őrzi meg lelkét reakcióban a rossz ellen; bánatban is életvidoran és erősen; munkára, mellyel törekvésben, vágyban, küzdelemben elnyújthatja s kifeszítheti. Ez a munka az imádság.

(Elmélkedések 335.)

Kedd
MÁRCIUS
10
40 szt. vértanu

Isteni gondolatok s érzések által elváltozunk; más, különb emberekké leszünk. A bizalmatlan, csüggedő, félénk, földies emberből isteni ember válik. Ereje lesz a gyengének s lelke a csüggedőnek. Lélekkel legyőzi a testet s világot, a rosszat s a kisértést. Csak az a nyomorúság győz, mellyel szemben lelket nem állítunk; a szellemmel áthatott szenvedés nem csunya s nem gyilkol; annál pusztítóbb a szellemtelen. A vágy elnyújtja, a szeretet megolvasztja, a fegyelem pedig új formában önti a lelket. Azért tehát dolgozzunk lelkünk hangolásán, ébresszük föl a megfelelő érzelmeket.

(Elmélkedések 335.)

Szerda
MÁRCIUS

11

Szt. Szilárd vt.

Akár kisér csoda, akár a türelem útjaira utasít az Úr, a hit őserő. Általa emelkedem ki a világ mechanizmusából. Tudom, hogy Isten van bennem s hogy az erkölcsi rendben nem hagy kisérteni erőimen felül. Bizalommal s bátorsággal telek el s az élet küzdelmeiben a türelem kötelékeit el nem szakítom. Ez az erő majd kisugárzik környezetemre is s elváltoztatom vele az „én világomat". Ne utaljatok egyre csak a körülményekre s a környezetre s azoknak nehézségeire, hanem érvényesítsétek erősen a lelket, a „ti világotokat". Higyjetek s bízzatok; van abban fény s meleg; erő árad majd ki belőletek.

(Elmélkedések.)

Csütörtök
MÁRCIUS

12

Szt. Gergely p.

Higyjétek erősen, hogy a rossz nem győzhet s hogy az Isten országa tért foglal nemcsak bent, hanem kint is. Igaz, hogy sok harcba kerül s az érdekütközés keserűséggel jár. Minden korban más-más egyensúlyt kell a gazdasági viszonyokba teremteni, de tartsuk szem előtt a célt, mely szerint az egész világ arra való, hogy több jó ember, a több-ember alakuljon ki. Ne nézzetek sötéten a világba, az osztályharcra. Dolgozzunk a jobb világon, a jobb emberen, a több emberen. Ne haragudjunk a népre. „Minden lehetséges a hívőnek.“

(Elmélkedések 336—37.)

Péntek
MÁRCIUS

13

Szt. Szabin vt.

Állítsunk be etikát az üzletbe, a gazdaságba, hogy ne legyünk önzők, igazságtalanok, zsarolók; könnyítsük az ember munkáját, neveljük a tisztességet, hűséget, megbízhatóságot. Ezeket nem lehet megfizetni s ezeket keressük mi is, hiszen minden állásnál az erkölcsi tulajdonság után kérdezősködünk elsősorban: derék, jó, megbízható ember-e? Tehát minél több erkölcsöt a világba, vagyis minél több jó, korrekt, erős, tisztességes akaratot.

(Elmélkedések 337.)

Szombat
MÁRCIUS

14

Szt. Matild

Kétféle naivitás van: az érzület s az ismeret naivitása. Az ismeret naivitása nem erény s nem előny s minden igyekezetünkkel azon vagyunk, hogy minél teljesebb s gazdagabb s igazabb ismeretben fölülemelkedjünk a gyermekkor tudatlanságán. De a naiv lelkületet, azt az egyszerű, igénytelen, egyenes, őszinte érzületet, ápolnunk kell, erre tanít Krisztus.

(Elmélkedések 340.)

Vasárnap

MÁRCIUS

15

Lukács 11, 15. Laetare. Nemzeti ünnep

Mindenben kell az erkölcsi szabályt érvényesíteni; a szó, az élc, a jó kedv, a társalgás, a kozeria a szép s jó lélek-nek vetülete legyen. A léha, kritikus, éles, megszóló, hideg szóbeszéd novemberi eső, mely erdőt rothaszt és sarat csinál. Főleg a megszólást utálom, mert számot adok ítélet napján róla; utálom azt a nem preciz, lelkiismeretlen kifejezést, mely mások egyéniségét nem igaz világításba állítja s majd elvesz valamit, majd hozzáad; utálom a társalgásban a nüanszokat s árnyalatokat, melyek éket vernek az emberek, azokat a tereferéket, melyek csak a hibát s gyarlóságot teszik szóvá s öntudatlanul is csiklandoztatják kárörvendő, önös lelkületünket.

(Elmélkedések 368.)

Hétfő
MÁRCIUS
16
Szt. Geréb pk.

Mint a kaptárban a méz sok virágból, mint a hegyek víztartályaiban az átszűrődött, kristályos mélységek: úgy a „jó kincs“ bennünk; nem egyéb az, mint tisztult jóakarat, vagyis a célnak, helyzetnek, föladatoknak megfelelő akarat. A „rossz kincs“ az elsötétült, elmérgesített, eltorzult lelkület. Szomorú kincs. Mily nagy szó az, hogy béke a földön a jóakaratú embereknek.

(Elmélkedések 368.)

Kedd
MÁRCIUS

17

Szt. Patrik p

Csak az Istenben, tehát igazságban, szentségben, erkölcsi erőben, szeretetben gazdag élet lehet boldog. Gazdag az, kiben Isten lakik s kivel világosságát, szépségét, örömét, erejét közli. E kettőt különítsd el mindig: lelked belső világát attól, ami környékez, pl. ház, állás, ember s érezd át, hogy te ezek dacára is tudsz világos, derűlt, meleg lenni. Kérlek, te alakítsd életet s ne várd mástól.

(Elmélkedések 370.)

Szerda
MÁRCIUS

18

Szt. Sándor pk.

Szeretem az életet is, szeretem a virágot, az erdőt, a művészetet, a tudományt, a világ fejlődésének nagyszer távlatait; de mindezt az örök, szép élet praeludiámak tekintem s a praeludiumtól az operáról meg nem feledkezem. E vonzalmaim mind csak homokból való aranymosás s az aranyszemerektől, az aranyrudakat meg nem vetem. Szép, szent, gazdag, örök élet, mely felé sietek, s én már itt élem át bevezetéseidet...

(Elmélkedések 370.)

Csütörtök
MÁRCIUS

19

Szent József

Szent József az öreg, hű szolga. Szolga, ki másért tesz, másnak nevében, s érdekében jár. Olyan ő itt a földön, mint az Atyaisten árnyéka; Isten tervein dolgozik, saját gondolata nincs. — Nekem is kitartóan s hűen kell szolgálnom az Urat; „fidelis servus", isteni címe az embernek.

(Elmélkedések 177.)

Péntek
MÁRCIUS

20

Szt. Wolfram pk.

Semmit megzavarodás árán nem szeretni, s nem keresni sem karriert, sem komfortot, sem dicsőséget, sem mulatságot, sem jegyest, sem vállalatot! Forrón, nagyon szeretni, de elementáris erővel lefogni minden irányt s törekvést, a korrekt, krisztusi érzés alá. Ez az a lelki elegancia, az az előkelő igénytelenség, mely földön jár, de tapossa a sarat s nem ver gyökeret benne.

(Elmélkedések 370.)

Szombat
MÁRCIUS

21

Szt. Benedek apát

Lovagias, hősies, nagystylű lélek csak azután lehetsz, ha előbb az Istennek szőrzsákban, porban, hamuban, életre-halálra meghódolsz. Bennünk az alap a „miseria“ s az Istenben a „misericordia“; ezen túl van azonban hősiesség, szűzesség, vértanúság, istenülés számunkra is. El ne hibázd e keresztény pszichológiát!

(Elmélkcéések 317.)

Vasárnap
MÁRCIUS

22

Judica. Katalin

Isten láthatatlanúl jár köztünk. Belőle fakad folyton a lét, a lelkek érintkeznek Vele legmélyebb gyökerükkel; belenyúl, belefolyik életünkbe. Az erkölcsi világ, tehát az öntudatos emberi élet, bármennyire hullámozzék, Isten lábnyomainak útja. Titokzatos dolog, de tény! Könnyen mellőzzük e rejtőző Istent, a művei-ben megnyilatkozó, a természetben természetfölötti hatóként érvényesülő hatalmat. A természet fátyolától, az erkölcsi világ hullámzásától, a haladás viharzó tempójától ignoráljuk, sőt talán ellenszenvvel viseltetünk Iránta. — Iparkodjunk mélyebbre . . . szívünkben megleljük s lépjünk Vele érintkezésbe, miután úgy is benn vagyunk metafizikai kapcsolataiban.

(Elmélkedések 307.)

Hétfő
MÁRCIUS

23

Szt. Viktorin

Hisszük az Istent, hisszük, hogy templomainkban van, hogy szentségeinkben hat, de hogy itt legyen, itt a kegyetlen, lapos élet küzdelmeiben s hogy azokba befolyjon s hogy ez mind az ő területriuma, melyen érvényesülni kíván; ez idegenszerűen hat ránk. — Higgyjük, hogy Jézus az egész kultúréletet lefoglalni kívánja; köztünk van; életünknek az egész vonalon krisztusinak kell lennie mesterségben, iparban, kereskedésben, közigazgatásban, társadalmi s családi összeköttetésekben.

(Elmélkedések 307.)

Kedd

MÁRCIUS

24

Szt. Gábor arkangyal

Szkepszis, bizalmatlanság, pesszimizmus... ez mind tévtan. A lét s az élet erőt s érvényesülést jelent; annak rendelkezésemre kell állnia s ha nincs meg bennem, meg lesz a közelemben élő, segítő, erős Istenben. Hozzá kiáltok. Isten a mi filozofiánk s a mi erőnk.

(Elmélkedések 308.)

Szerda
MÁRCIUS
25
Gyümölcsoltó Boldogasszony

Mily fölséges és ragyogó színben mutatja be ez a titok a Szent Szüzet. Jön az Ur, s leereszkedésének korszakos lépcsőin ott áll Ő egyedül, hogy fogadja s vegye az Urat. Az Istennelegyesült lelkeknek legtökéletesebb mintaképe a názárethi leány! Hogy hogyan karol át az Isten szeretete extatikus lelkeket, az rajta csodáljuk; az „Isten velünk“ és az „Isten köztünk“ páratlanul megvalósult benne; édesanyja lett.

(Elmélkedések 79.)

Csütörtök
MÁRCIUS

26

Szt. Manó vt.

A hit a lélek teljes odaadását jelenti az isteni valóságba s annak üdvözítő tényeibe. Valóság és tény a hitnek alapja és gerince; a valóságon emelkedik föl hitem s száll fokról-fokra, mindig sziklatalajt érezve lábai alatt. Hitem nem ömlengés, nem érzelgés, nem szétfolyó, ködös hangulat, hanem a legnagyobb valóságról, Istenről s üdvözítő tényeiről való megyőződés.

(Elmélkedések 84.)

.....

.....

Péntek
MÁRCIUS

27

Egyptomi Szent János

Félre az olyan vallással, mely csak érzelem és hangulat, melynek nincs valósága s legjobb esetben olyan, mint az a zene, mely szétfolyik és elernyeszt. Hiszen a művészet is elgyengül s tönkremegy, ha csak hangulatokkal s szubjektiv érzelmekkel dolgozik, mint a modern művészet s nem inspirálja azt az örök szépség realitásába vetett hit; mennyivel inkább menne tönkre a vallás, mely szubjektiv érzéseket kultiválna, s ezzel illúzióknak hódolna. Ó Uram, Te örök valóság; Jézus, Te történeti Istenember, hitem erős, merev, sziklaszilárd.

(Elmélkedések 85.)

Szombat
MÁRCIUS

28

Kapisztrán Szent János

Nekem az élet vizei kellenek s azokat Te fakasztod szívemben. Azokból lesz üde, friss, eleven, virágos a lelkem. Egységes lesz, tehát erős s elszánt a meggyőződésében: „Neked élek, Neked halok, Tied vagyok, Uram“, ez lesz imája. Egységes, tehát erős s elszánt lesz akaratának érvényesítésében. Az eszményi élet szolgálatába állítja bele az önmegtagadás teljes mértékét; az örök élet hite s féltett érdeke uralkodik majd mindenen s azt nem rövidíti meg semmivel a földön.

(Elmélkedések 86.)

Virágvasárnap

MÁRCIUS

29

Máté 21, 1.

Jézus is országot akar szerezni nekünk, az örök boldogság országát, de nem lovon, harcmezőkön, hanem a lélek küzdelmei, az odaadás, az áldozat s a szolgáló szeretet által; Fogd pálmádat és olajfaágadat, lengesd meg és mondd: Igy akarok járni, küzdeni és győzni. Virágvasárnapi hangulatom van; pálmaágak s rajtuk rengő könnyek. De ez nem baj; ez a hősök hangulata. Sírnom is szabad, de hősnek is kell lennem!

(Elmélkedések 430.)

Hétfő

MÁRCIUS

30

Klimakusz Szt. János

Végesek vagyunk, vagyis korlátoltak mindenben, tehát életenergiánkban is; szervezetünk s a társadalmi élet számtalan erőnek komplikációja, melyben a hiba könnyen esik meg s az mint baj s szenvedés jelentkezik. Bele vagyunk állítva a világ mechanizmusba s a világfejlődés vak erőknek küzdelmes útján jár. Van Gondviselés, de az nem kimél meg hiánytól, szenvedéstől s hibától. Meg akarom tehát dicsőíteni az Urat; pörbe nem szállok Vele; hanem elviselem, amit rám mér a földön, akár napsugár, akár éj legyen, csak azután sürgetem az örök világosságot.

(Elmélkedések 357—58.)

Kedd
MÁRCIUS

31

Szt. Guidó

Jézus életre segít; lábra állít; úgy segít, hogy magunk boldoguljunk. Isteni adomány! Hitre, bizalomra, bátorságra nevel. E részben mindnyájan rászorulunk Jézus alamizsnájára. — Nagy bátorságra van az életben, a tisztességben, csapások s kisértések közt szükségünk, nem annyira alamizsnára, mint inkább jóbarátra. A szegényeken is így kell segítenünk: segítsük őket bizalomra; vigasztaljuk meg, emeljük föl őket.

(Elmélkedések 358.)

Szerda
ÁPRILIS

1

Szt. Hugó

Mily sötétség mindenfelé... a vallásos lelkekben is, kik nem értik az Isten nagy gondolatait! Mily sötétség mely üres, oktalan formalitásoktól elfelejti az Isten nagy, szabad, szerető szellemét s a maga gondolataihoz húzza le a fölségest, a helyett, hogy hozzá emelkednék. Azért aztán nem is ismeri föl Istent és műveit s okoskodik. — Ó Uram, hozzád, igazságaidhoz akarok emelkedni; vetkőztess ki gyönge, hitvány fölfogásomból. Szólj, Uram, hallgat a te szolgád; szólj, mindenben hódolok!

(Elmélkedések 358—359.)

Nagycsütörtök

ÁPRILIS

Minden erő, legyen az ész, vagy izom, arra való, hogy tevékenységben adja ki erejét; ha nem teszi, tönkre megy; a munka tehát az élet, az egészség s a boldogság szükséges eleme; a munka életfejlesztő, életnemesítő tényező. — Ne öljön, ne nyomorítson el tehát a munka; ahhoz az kell, hogy kedvvel, lélekkel végezzük. Akár pénzért, akár magunknak dolgozunk, gondoljunk arra: ez jó nekem ez éltem tartalma; teszem Istenért, a több életért!

(Elmélkedések 359—360.)

Nagypéntek

ÁPRILIS

3

Rossz, ha a tehetség nem a maga helyén van, ha a géniusz az anyagi gondok közt vergődik; de époly rossz pártfogók révén fölemelkedni, s ott fönn be nem válni. Tehát hivatás kell; ahová Isten állít, ott be akarok válni; hisz a főérdek az, hogy mindent jól tegyek. Ez az érzés az én napsugaram!

(Elmélkedések 360.)

Nagyszombat

ÁPRILIS

4

Lelkiismeretesen, érdeklődve, célirányosan kell dolgoznom; nem sok mindenbe kapnom. Nem félni s fázni a dologtól; nem máskorra halasztani. „A halogatás az idő tolvaja.“ Jól fölhasználni az időt s ha nem dolgozik kezünk, dolgozzék lelkünk: akár koncerten, akár sétán vagyunk, foglalkozzunk öntudattal, szeretettel magunkkal s föladatainkkal, Istennel s nehézségeinkkel. Ne lázasan, de szorgalmasan. A láz s az izgalom emészt, a szorgalom derít, s enyhít.

(Elmélkedések 360.)

Husvétvasárnap

ÁPRILIS

5

„Alleluja.“ Öröm kell a szívekbe, melyekben a Szentlélek lakik! Öröm kell a keresztet viselő lelkekbe, öröm a bánatos és sebzett lelkekbe, öröm a küzködő s harcot vívó lelkekbe; ahol Isten van, ott öröm is legyen. És pedig azért legyen, mert az öröm erő s a lehangoltság gyöngeség. Örülni annyi, mint az élet erejét érezni, — szomorkodni annyi, mint gyöngülni. Azért az öröm sokszor gyógyít, — a bánat pedig beteggé tesz; — az élet kedvvel s örömmel jár karöltve, a halál bánattal és gyásszal. Minden, ami jó nekünk ami növel és gazdagít, egyszersmind örvendeztet; minden, ami üresít s szegényít, az szomorít!

(Elmélkedések 573.)

Husvéthétfő
ÁPRILIS

6

Azért kell öröm, mert ez képesít az emberekkel való legjobb bánásmódra. Ha lehangoltak vagyunk, nehezen viseljük el embertársainkat s letűnik homlokunkról és arcunkról az a jó lélek, mely beleelegyedik érzelmeinkbe, szavainkba és hangunkba. A legnagyobb terhet testvérkéz rakja az ember vállaira. Ha jókedvűek vagyunk nem vesszük föl e nehézségeket; de jaj nekünk s másoknak, ha rosszkedv bánt. Kiállhatatlan akkor nekünk a világ s mindenkiben ellenséget látunk. Jókedv jó orvosság; semmi sem jön rosszkor a jókedvnek. Semmi sem lepi meg s hozza ki sodrából.

(Elmélkedések 574.)

Kedd
ÁPRILIS

Boldog Herman József

Legtöbb erő a lelki élethez kell, mely kicsiben való hűség s a reggeltől estig való apró szolgálatok láncolata. Itt nem szerepel a nyilvánosság ingere, nincsenek meg az ünnepélyes gyűlések villanyozó hatásai, sőt gyakran meg kell küzdenünk a szokás unalmával is; azért tehát örömökre szorulunk, melyeket a Szentlélek ad nekünk.

(Elmélkedések 574.)

Szerda
ÁPRILIS

Szt Dénes pk

Az örömöt a szentségekből s az áhitatból merítjük. Magunk vagyunk tanuk rá, hogy éledésünk a lelki öröm behatása alatt történt. Mikor szívünk kitágult vigaszban s lelkesülésben, akkor nőttünk s izmosodtunk. S mi volna belőlünk, ha sohasem lelkesülnénk? — Méltán mondjuk tehát, hogy az öröm élet, növekvés, fölbuzdulás, lelki megerősödés; hogy az öröm napsugár, mely éleszt, éltet, fejleszt s belőle gömbölyödik a fa törzse, virul, érik gyümölcse, mialatt télen összehúzza rostjait, teng, de nem él! Vessünk tehát ügyet rá, hogy örvendjünk!

(Elmélkedések 575.)

Csütörtök
ÁPRILIS

Szt. Konrád

Ó dolgozzunk szívvel, szeressünk, örvendjünk, sírjunk, epedjünk. Saját tapasztalatunk az, hogy nehezebben dolgozunk lelkünk üdvén, mikor okoskodunk s könnyebben, mikor imádkozunk. Vannak munkák, melyeket csak a szív végezhet! A nagy, odaadó, hű szeretet a szívnek zsenialitása.

(Elmélkedések 578.)

.....

.....

.....

Péntek

ÁPRILIS

10

Szt. Ezekiel próféta

Mint a pásztortűz foltja a májusi réten, olyan a hitetlen lélek a világban; csunya, szomorú. fáradt, reménytelen. Íme az emmausi úton is baktat két ilyen fáradt ember s a világ útjain sok jár ilyen. Hittünk, reméltünk; most nem hiszünk, nem remélünk. Kínjainkkal a szórakozás, a világ felé fordulunk; szeretnők elfelejteni magunkat. Ez nem az Isten útja.

(Elmélkedések 581.)

Szombat

ÁPRILIS

11

Nagy szent Leó pápa

Csak lélek nyúljon a lélekhez; a lélek, az élet, az erő fölényével lehet csak gyógyítani; veszekedéssel, zsémbeskedéssel nem. Aki lent van, ahhoz le kell ereszkednünk. Tegyünk, mint a nap tesz, mely a magasságból le nem száll, de leküldi sugarait. A mi magasságunk a lélek jósága, nemessége; ne jöjjünk le veszekedni s bepiszkolódni. Tisztítsunk másokat saját lelkünk előkelőségével.

(Elmélkedések 582.)

Fehérvasárnap

ÁPRILIS

12

(János 20, 19.) Szt. Gyula

Az önmagábatérésben magunkra találunk s a szeretetben szociális lelkeknek bizonyulunk. Mindkettő kell a szép fejlődéshez. Aki magában nem egész, az másnak jó, másnak kincs nem lehet és aki elfordul a testvéri közösségtől, hogy önmagát keresse, az rideg lesz és kifárad. Tehát összeszedettnek, fegyelmezettnek, de a mellett szíves, testvéri embernek kell lennem.

(Elmélkedések 584.)

Hétfő

ÁPRILIS

13

Szt. Hermenegild vt.

Ne kérdezősködjetek sokat: mi lesz? hogy lesz? hanem szerezzétek meg magatoknak a békét s akkor jó lesz minden. Békét lelketeknek a szívtisztaságban; békét véreteknek a fegyelemben; békét kedélyeteknek nagylelkű világnézetben! Békét kívánok nektek, hogy higyjetek és reméljetek erősen s ne haggyjátok magatokat szétszedni kesernyés, zsémbes, sötét, hideg gondolatok és érzések által.

Kedd
ÁPRILIS

14

Szt. Jusztin vt.

Vannak szomorú és szenvedő lelkek és senki közülünk s az egész világ folyása sem lesz képes arra, hogy mindenkit vigadozóvá, örvendezővé tegyen. Egyáltalában ne gondoljunk arra, hogy a kultúra haladásával a szenvedések kevesebbednek. Szomorú és szenvedő lelkek mindig lesznek. Az isteni Megváltó megtartotta sebeit a szomorú és szenvedő lelkek számára, hogy megvigasztalja őket s hogy megnyugodjanak és felemelkedjenek a krisztusi szenvedés méltóságára.

(Elmélkedések 589.)

Szerda
ÁPRILIS

15

Szt. Anasztázia vt.

Nem kell könnyen exkuzálni a resteket és életteleneket; ők okai bajaiknak s tán nekünk is azért van kevés örömünk, mert sok önzés, sok kislelkűség, sok szeretetlenség van bennünk; szabadosak vagyunk beszédeinkben, fegyelmezetlenek érzéseinkben, s képzeletünkben, áhitozunk mulatság, élvezet és dicséret után; bizalmas durvasággal és faragatlansággal bánunk az Úrral. — Változtassunk ezen!

(Elmélkedések.)

Csütörtök
ÁPRILIS

16

Szt. Lambert

Hitem bensőséges, meleg lelkület. Sokféle hit jár közöttünk, hideg, sötét, bizalmatlan, száraz, ízetlen hit és hitetlenség. Némelyek nem gondolkoznak s hisznek; mások gondolkoznak, hisznek, s nem élnek. Ezek mind holtak, vagy eleven-holtak. Szívet bele az élettelenségbe, akkor lesz hit. A hit, odaadás a vezető Isten iránt; bízom szavában, s vezérlő kezében; teljesen átadom magam, ahogy illik mindenek központja, célja, reménye iránt.

(Elmélkedések.)

Péntek
ÁPRILIS

17

Szt. Anicát pápa, vt.

Nem ragad el bennünket mindég felsőbb áramlatok ereje, nem hordoz mindég szárnyain a Lélek. Aki egészen erre hagyatkozik, elfelejti a tevékenységet és nem tud válaszolni a felsőbb indításokra akkor sem, mikor része van bennük. Elsatnyúl, elsenyved, mint a nem dolgozó szervek, mert munka a fejlődés tengelye és az akarat, választott, elfogadott munka a lélek törzse. E passzíve váró lelkekkel szemben volna a másik véglet, a tettbemerülés, a tettbe-fuladás lelkülete, mely céllá válnék és nyomasztó, őrlő kényszerével elaltatná bennünk saját mivoltának tudatosságát.

(Élővizek forrása 46.)

Szombat
ÁPRILIS

18

Szt. Apollonius vt.

Jézus szíve megtanít rá, hogy a fájdalmat, a szenvedést a szeretet szellemében fogadjuk s a gonoszsággal szeretetet állítsunk szembe. Tanítja az Istenből élő és belőle erőt, örömöt, merítő léleknek törhetetlenségét. Tanít kitartást, és ellenállást a rossz környezetnek enerváló, romboló befolyásaival szemben. Tanít félretenni minden összetűzést, minden keserűséget, a panaszszót kimondatlanúl hagyni, vigasztalást Istennél, a szenteknél imában keresni.

(Élővizek forrása 51.)

Vasárnap

ÁPRILIS

19

János 10, 11—16. Jó Pásztor

Az ima a buzgó lélek lehelete; abban összefoglalja önmagát, vágyát s kínját. S mialatt másért imádkozik, maga buzdul. Ah ezek a forró vérű, erős, feszülő idegzetű, plasztikus lelkek szolgálják a jobbnak uralmát, a haladást, a szépséget. A lelkiség tölti el őket. Érzékük van a lélek iránt. Megérzik bajait s megesik a szívük rajta. Ez érzéket művelem magamban lépten-nyomon; belenézek a lelkekbe s kiérzem bajaikat.

Hétfő

ÁPRILIS

20

Szt. Marcellin pk.

Nem egy, hanem millió bolyong a pusztában! Nem szabad letörnünk e tudat alatt. Letörnénk, ha a világ folyásából merítenők buzgalmunk motívumait; de hála az Úrnak, a mi forrásaink a magasban fakadnak. Isten nagy gondolatai szerint alakul a világ; néha a hit, az erkölcs elsötétül s a léhaság s romlottság pusztasága tért foglal; arról nem tehetek! Nem akarom a pusztaság nagy méreteit fölpanaszolni hanem a pusztába ruganyos lelket akarok állítani, magamat, a „jó pásztor“ nyomában.

(Elmélkedések 381.)

Kedd
ÁPRILIS

21

Szt. Anzelm érsek, egyht.

Az élet vágyával, a szebb, teljesebb, mélyebb élet vágyával közeledem az Úrhoz. Folyton keresem s folyton várom. Az ember a lelki élet bármily fokán álljon, várja mindig a jobb, a mélyebb életet; mélyebbet a hitben, az Istennel való érintkezésben s jobbat a szív s a lélek harmóniájában. Elmélkedem, imádkozom, gondolkozom, idomítom, tisztítom öntudatomat. Ezt szenvedéllyel, igazi érdeklődéssel teszem.

(Elmélkedések.)

Szerda
ÁPRILIS

22

Szt. Leonidasz vt.

Hiszek a győzelmes életben. A földi élet kikezdés és gyökérzet; koronája, melybe kinőni vágyik, az örök élet. Más élet az, de összefügg ezzel; más elemben, más tengelyek közt fejlik ki. Szívem telve van a halhatatlanság öntudatával; ezt ki nem ölöm; öngyilkos senki kedvéért nem leszek. Bölcsek, ti kritikus, örömtelen szellemek, ti kisértetek azurkék égbolt alatt, — kacagok rajtatok. Én az örök élet híve, vándora s énekese vagyok.

(Elmélkedések 21.)

Csütörtök
ÁPRILIS

23

Szt. Béla pk. vt.

Nem elég az igazságot látni, azt vérünkké kell változtatni; azt élvezni, abból élni kell. Mit teszek érte? Keresem, kutatom, vágyódom utána szegődöm hozzá; szeretem, éneklem, olvasom, ízlelem, élvezem. Ehhez idő kell s én szívesen szentelek rá időt s munkát. Akik a külső tevékenységet ennek rovására sürgetik, azok roszszul tesznek; erős, bátor, kitartó áldásos praxisra a lélek elmélyedése s megfeszülése, s a szív lefoglalása nélkül szert nem tehetek. Erőm titka a mélység, szárnyalásom a magaslatoktól van.

(Elmélkedések 150.)

Péntek
ÁPRILIS

24

Szt. György vt.

Az élet sok támadásnak tesz ki bennünket. A szenvedés gyötrő kényszere egyensúlyában fenyegetheti meg a lelket. Vannak fájdalmak, melyek porba sújtanak és kábult lényünk elveszíti a helyes irányok, a termékeny lelki kapcsolatok tudatát, szédülten próbálunk talpra állani és visszaesünk százszor is az első lépés előtt. Vannak fájdalmak, melyek mint a lélek földrengései, mindent leomlasztanak, amit építettünk; elveszünk bennük, mint az omladékok eltemetettjei, ha nincs kezünkben az isteni Szívtől átjárt akarat erős csákánya, mely minden romok alól napvilágra ás bennünket.

(Élő vizek forrása 53.)

Szombat
ÁPRILIS
25

Szt. Márk evangelista

Jézus folyton feljebb vezeti az érzéki, a természetszerű embert; nemcsak napvilágot, hanem lélekvilágosságot sürgeti; ébresztgeti azokat a lelki, kegyelmi energiákat, melyeknek az Istennel érintkező lélekben kell fakadniok. (Kereszténynek lenni annyit tesz, mint meggyőződni a lélekbe benyúló isteni erőkről s átélni azokat önmagunkban, hitünkben, bizalmunkban, megnyugvásunkban, folytonos krisztusi törekvésünkben a jobb, az isteni után.) — Járjunk hát ez érzülettel s legyen érzékünk aziránt, hogy necsak benyomásaink szerint éledjünk vagy csüggedjünk, hanem vessük föl a kérdést, hogy mit gondol Isten s mit akar Ő tőlünk e körülmények közt, s tegyünk a szerint. (Elmélkedések.)

Vasárnap
ÁPRILIS
26
Jubilate. János 16, 16-22.
Szt. Kilit pápa

Vannak belső, rejtett emésztődések, melyekben lelki súlypontjaink, értékeléseink eltolódnak, elveszítjük a természet fölötti gravitációknak Isten felé vonzó irányát vagy legalább is ez az irány nem eléggé diadalmas bennünk; idegen vonzások darabolják lelkünk egységét, ingadozó értékelések rázzák belső épületeinket. Ilyenkor megeshetik, hogy a lélekben második középpont alakul, mely a lelki életet alapjában összezavarja és fölemészti. Óvakodjunk az ilyetén széteséstől.

(Élő vizek forrása 51.)

Hétfő
ÁPRILIS
27

Kaniziusz Szt. Péter egyht.

A lélek embereinek van sajátos szomorúságuk, melyet a világ nem oszt, a világ, az a Krisztus vágyait és gondjait nem osztó, az a fölületes, gondolatlan világ. De az a szomorúság lelki kiválóság, a világ dévaj öröme pedig könnyelműség. Szomorkodunk, tökéletlenségünket, gyarlóságunkat látjuk, — mikor észre veszszük, hogy mily távol esünk az igazi belső, nemes jóságtól, — mikor tapasztaljuk, hogy mily nyers, szálkás, szemcsés anyag vagyunk, melyből a művész is nehezen farag ki szépséget s örömöt; de minél jobban érezzük ezt, s minél érdeklődőbb, megalázkodóbb lélekkel veszszük ezt szivünkre, annál inkább mozdul meg bennünk a lélek, jelentkezik az érzék, hasonulunk, nemesbülünk; szomorúságunk tehát örömre változik. Az örömök e tiszta forrásához a kulcsot a lélek s nem a lelketlen világ őrzi.

(Elmélkedések 495—496.)

Kedd
ÁPRILIS

28

Szt. Vitál vt.

Az életösztönt, azt az életet, mely szívesen s örömest él, nem kellett letörnöm, csak jól beállítanom az örök, lelki élet szolgálatába; a természetest és természetfölöttit sehol sem kellett elválasztanom egymástól; a természetfölöttit nem kellett elsötétítenem, sem a természetest túlbecsülnöm. Érzem, hogy legmélységesebb érzéseimben nagy béke uralkodik, mely világtagadást nem ismer. Érzem, hogy a természet összes erőit beállíthatom a természetfölötti életbe és ez a munkám bíztat és boldogít.

(Elmélkedések.)

Szerda

ÁPRILIS

29

Szt. Hugó apát

Szeretni Istenért embert, életet, munkát és szeretni az emberben, a hitvesben, a gyermekben, a jóbarátban, a felebarátban az Istent. Konkréte szeretni; szeretni itt és most, ma; és szeretni, vagyis szivességet tenni, elviselni, jóindulattal megitélni, megérteni; híven, lovagiasan, nemesen érezi s viselkedni szemben is, meg az ember háta mögött is.

(Elmélkedések 501.)

Csütörtök

ÁPRILIS

30

Sziénai Szt. Katalin

Az Isten jón, rosszon vezet keresztül. A szenvedésnek legalább is oly nagy föladatai vannak, mint az örömnek, azért a legszükségesebb az, hogy jóban, rosszban egyaránt a lélekérvényesülés isteni akaratát lássuk. Akaratodat, Uram, szent akaratodat kell teljesítenem küzdelemben, szenvedésben, örömben, betegségben! Ezt nem értenők meg soha, ha az Olajfák kertjének estéjét nem örökíti meg számunkra az Üdvözítő.

(Elmélkedések 504.)

Péntek

MÁJUS

1

Szt. Fülöp és Szt. Jakab apostolok

Csak egy lelkületnek szabad bennünk uralkodnia s ez az istenszerető szívé, mely szenvedés közben is tud szeretni, mely tud szeretni ott is, ahol nem talál viszonzást és még akkor is tovább szeret, ha tövisekkel fonják körül és lándzsával döfik át. Szívnek kell bennünk uralkodnia, mely hisz a jó győzelmében, s a szeretet diadalos hatalmában s e hitet magatermelte szeretetéből erősíti.

(Élővizek forrása 54.)

Szombat
MÁJUS

Szt. Atanáz pk.

Minden szenvedéssel dacolva kell Istenben erősen bizakodnunk, szeretetében soha nem kételkednünk. Erősen kell hinnünk, hogy a rosszat le tudjuk győzni, hogy a rosszat le kell győznünk, mert Isten akarja és Isten segíteni fog. Ilyen szellemben bátran és türelmesen fogunk kitartani és minden kishitűségnek, minden levertségnek állhatatosan kaput zárunk.
(Élővizek forrása 56.)

Vasárnap

MÁJUS

3

Cantate (János 16, 16.)

Mindenki, aki új emberiségnek, új, jobb nemzedéknek kialakításán dolgozik, valahogyan az újjászülés fájdalmaiban is osztozik. A szülő, a nevelő, az apostol szülési fájdalmakat s örömöket élvez. Mennyi nehézség, csalódás, ellenkezés, keserűség éri, menynyit szenved s vágyódik, míg végre lelket lát csillámlani az ösztönös neveletlenségben. De ha azután sikerült embert, keresztény, nemes lelket fölnevelnie, nem emlékezik többé szorongatásáról örömében, hogy van megint egy „emberrel“ több a világban.

Hétfő
MÁJUS

Szt. Monika

A legtöbb ember azért nem ismeri meg az Istent, mert nem akar a rossztól elfordulni, vagyis Istenhez fordulni. De én akarok, akarok; a teljes odaadás árán szert teszek az örvendező hitre és küzdök majd hitem abszolút igazságáért s örök érvényességéért, mert hiszem, hogy a világtörténelem útjain ráakadtam Krisztusban Istenre. Amit Ő ad, amit hozott, az mind örök és megnyugszom benne, mert érzem, hogy lelkem mélységesen elváltozott, mialatt körülöttem a haldoklás kisért.

.....

Kedd
MÁJUS

5

V. Szt. Pápa

Látom mások szívszegénységét s hervadó örömeit, magam pedig haladok és győzök; tehát tapasztalok. Imádkozom s eltelek Istennel, tehát tapasztalok. Mások vergődését és szenvedését látom, az én szívnyugalmamat pedig élvezem; tehát tapasztalok. Ó győzelmes, isteni tapasztalatom! S hozzá nem lettem szegényebb semmiben, nem vesztettem el a kegyelemtől a természetet; a zsoltártól szebben cseng felém a pacsirta éneke.

(Elmélkedések 500.)

Szerda
MÁJUS

6

Szt. János

Az evangélium mondja: legyen a te szemed egyszerű, azaz legyen egészséges, jó, erős érzék, lásson keresztül a szemfényvesztésen, a tükrözésen, a délibábokon át; lásd, hogy az élet célratörekvés, még pedig örök életcélra; lásd, hogy az út oda Isten — s emberszeretet; szeretet tettben s nem szóban; szeretni Istenért embert, életet, munkát és szeretni az emberben, a hitvesben, a gyermekben, a jóbarátban, a felebarátban az Istent. Konkréte szeretni; itt és most, ma; és szeretni, vagyis szívességet tenni, elviselni, jóindulattal megitélni, megérteni; híven lovagiasan, nemesen érezni s viselkedni szemben is, meg az ember háta mögött is. (Elmélkedések 501.)

Csütörtök
MÁJUS

Szt. József olt.

Álljunk apró és nagy sérelmeinkkel s nehezteléseinkkel a mi meggyalázott s értünk megalázódott Jézusunk elé. Sok a neheztclésünk s nagy a kényességünk. Legyünk elnézők és kiméletesek, hogy szabadok legyünk. Mint a kavics a Duna ágyában gördül, törődik, simul: úgy az emberek az élet folyamában.

(Elmélkedések 515.)

Péntek
MÁJUS

Szt. Mihály arkangyal megjelenése

Rendkivül fontos, hogy kiemelkedjünk az alkalomból, mely erkölcsi érzékünket zsibbasztja s energiánkat érvényesülni nem engedi. Meglehet, hogy imádkozunk, elmélkedünk; de a mételyes, vagy tikkad s elernyedt milieuben hiába várunk lendületet. Olyanok vagyunk, mint a virág a rossz földben; él, de halványságával nem örvendeztet. Kerüljük hát a rossz alkalmat, legalább is úgy, mint egy maláriás vidéket.

(Elmélhedések 518.)

Szombat
MÁJUS

9

Szt. Gergely pápa

Egy tekintet s míly élet! Uram, tekints napsugaras, mennyei energiával telített lelkeddel ránk... tekints..., győzz. Változtass el; sugározz erőt, kedvet, fényt, meleget e bénult életbe, ez erkölcsi depressziókba. Ne legyen vakondok-lét életünk, kik az Isten csillagait nézzük s ne legyen denevéréletünk, kiket virágos, erőteljes lelki világba hívsz. Fényt, Uram, fényt, színt, szépséget, örömöt. Ez a te életed s a te kegyelmed.

(Elmélkedések 519.)

Vasárnap

MÁJUS

10

Rogate (János 16. 23—30.)

Miatyánk. Sokan csak sötétséget, ridegséget láttak a létben, sötét volt a lelkük; Jézus fénnyel s meleggel járja át az életet; azok csak felhőket láttak, ő napot; azok csak chaoszt, ő szerető gondolatot; azok csak a pusztulás örvényei felé jártak, ő a sötétségen keresztül futtatja a lelket, mint sötét szobákon dobogó szívvel a gyermeket... atyjának karjaiba. Ez a szellem csap felénk a természetből s a természetfeletti világból; ez állítja fénybe lelkünket s megolvasztja szívünket!

(Elmélkedések 367.)

.....

Hétfő
MÁJUS

11

Rogate, János 16, 23.

Az igazság fölismerésére tisztult, fegyelmezett, rendezett, emelkedett lelkület kell, mert tetszésünk s nemtetszésünk, ellenszenvünk s rokonszenvünk erősen befolyásol. Mily önvizsgálat s lelki szabadság kell az erényhez; itt söpörj.

(Élmélkedések 367.)

Kedd
MÁJUS

12

Szt. Pongrác vt.

Mindent lehetőleg jól megtenni, tökéletesen. Érzékkel viseltetni a finomságok iránt. Indító okainkra, szándékainkra, eljárásunk nemes, egyenes voltára figyelemmel lenni. Észrevenni magunkban a sokféle árnyat, salakot, foltot, keserűséget, ízetlenséget, melyet csak finom mutatók és mérők jeleznek. De észrevenni a javulást is s élvezni a jót, a nemest magunkban is.

Szerda
MÁJUS

13

Szt. Szervác vt.

Minden emberi létben van elég szenvedés és nehézség. Az örömök sok keserűséggel keverednek. A munka, mely mindég fáradsággal, megerőltetéssel, kimerüléssel jár, nem mindég sikeres. Az elemek feldúlják, amit az ember szorgalma teremtett, lehet rossz termése szorgos földművesnek is. Ellenséges emberek kárt okoznak, gyomot vetnek a lelkekbe, vagy a nyilvánosság, a közvélemény folyton készen álló szénavilláira. Minden szenvedéssel dacolva kell Istenben erősen bizakodnunk, szeretetében sohasem kételkednünk.

(Élővizek forrása 55.)

Áldozócsütörtök

MÁJUS

14

Szt. Bonifác pk.

Fölment az Úr; dicsőségének sugárzata, s az elragadott lelkek fényes tekintete jelzi útját. Fölment, s elvitte szívünket, s mély szenvedélyes vággyal töltötte el lelkünket: gyerünk utána. Menjünk a „regnum Dei"-be. Égni és lelkesülni kell az ascensióért, s annak egyetlen, páratlan, édes Vezéreért.

(Elmélkedések 607.)

Péntek

MÁJUS

15

De la Salle Szt. János

Jézus velünk-léte idomítja a mi zsémbes, elfogult, hideg, egyoldaluan szubjektív, másokat meg nem értő, nem méltányló, tüskés, szögletes természetünket és kezdünk örülni azon, hogy másokra szeretettel gondolunk, jóságosan tekintünk, hogy előzékeny, derült, meleg, nemes indulatú lelkek vagyunk.

.....

.....

.....

Szombat
MÁJUS

16

Nep. Szt. János vt.

Míly titok a lelkem, akárcsak az évülő gyökér a téli avarban, vagy a mag téli álmában! Lekötött szellemi világ vagyok, mely egykor fölszabadul, a szineivel, világosságával, vonalainak harmóniájával, bájával halhatatlan szép életet párosít. Ez értelemben is igaz, hogy elásott kincs, ismeretlen gyöngy a lelkem. Erősen dolgozom, hogy a föld ne rontsa el bennem az eget!

Vasárnap

MÁJUS

17

Exaudi János 15. 26—27. Paskál.

A föld létünknek kezdetleges kiindulási helye, azon kívül „sok lakóház van“, telve kinccsel s szépséggel, boldogsággal s otthonossággal. A csillagok s világok s a végtelen Isten csodálatos megnyilatkozásai ezek; mélységek az elmerülésre, szépségek az élvezetre, telve élettel a lélek telítésére. Kicsiny a föld, mert nagy az ember; de a végtelen bizonyára úgy közli magát a lélekkel, hogy beteljék.

(Elmélkedések 494.)

Hétfő
MÁJUS
18
Szt. Venánc

A legtöbb ember azért nem ismeri meg az Istent, mert nem akar a rossztól elfordulni, vagyis Istenhez fordulni. De én akarok, akarok, a teljes odaadás árán szert teszek az örvendező hitre és küzdök majd, hitem abszolut igazságáért s örök érvényességéért, mert hiszem, hogy a világtörténelem útjain ráakadtam Krisztusban Istenre és megnyugszom Benne, mert érzem, hogy lelkem mélységesen elváltozott, mialatt körülöttem a haldoklás kisért.

(Elmélkedések 499.)

Kedd
MÁJUS

19

Szt. Cölesztin pápa

Próbáld meg az Istent az emberben szeretni, felebarátod sajátos egyéniségét isteni gondolatnak venni; tisztelni fogod őt s méltányos léssz egyénisége iránt. A szeretet a méltányosságnak s nem fölülemelkedésnek és ezzel a jellemességnek is iskolája. Ne bizalmatlankodjál; boldogítsd magadat erős, lelkes, hódító szeretettel. Szeress, nagyon, szeress áldozattal, szeress kifogyhatatlanul, szeress s ne hadd magadat legyőzetni nehézségekkel, sikertelenséggel, közönnyel; szeress; jobb lesz a világ.

(Elmélkedések 485.)

Szerda

MÁJUS

20

Szt. Bernardin htv.

Ó csak többet, minél többet belőled, krisztusi élet! Hajtani, virágozni, gyümölcsöt hozni akarok, vagyis féltékenyen fölhasználom Jézus kegyelmét, a lelkemben kigyúlladó világosságot, az érzés, az elérzékenyülés, a buzdulás, a javulás indításait. Ugy veszem mindezt, mint Isten illetéseit, kivel a lét mélységeiben a lelkem érintkezik. Ó tehát hajtson ki isteni erővel a krisztusi élet.

(Elmélkedések 489.)

Csütörtök
MÁJUS

21

Szt. András

A szeretet áldozatot akar hozni. A szeretet áldozat, odaadás és szolgálat, mindez igaz, erőteljes érzésből fakadva. Mondhatni-e, hogy ez az érzés édes a keserű áldozatban is? Aligha. A szeretetet nem szabad azonosítanom lágy, édes érzelmekkel. A természetben a halál és szenvedés mutatja, hogy az isteni szeretet is odaadást és szolgálatot sürget. Egyik szolgáljon a másiknak, egyik haljon meg a másikért. Ez az igazi szeretet: a lélek virága. Amit a természet kényszer alatt végez, azt mi készséggel tegyük. A halálnál erősebb a szeretet.
(Elmélkedések 492.)

Péntek
MÁJUS

22

Szt. Julia sz.

Bízzunk a szeretetben, az győz. Ha sokan elpusztulnak is az erkölcsi epidémiákban, nagy baj az ugyan, de mi mégis úgy tudjuk, hogy szeretettel segítünk leghathatósabban a világon. Ha sok örvény és szakadék van is, az erkölcsi világ hegyei mégis e szeretetben állnak. Ha a filozófia sok borút borít is reánk, a szeretet lesz majd a ködöt emelő napsugár. Ha sok szemét úszik is a közélet áramán, de azért mégis csak a szeretet fakasztja egyre a kristályforrást. E szeretetben bízom, ez lesz az én erőm is. Tehát nem kimélek sem önmegtagadást, sem áldozatot a több, szebb, erősebb szeretetért.

(Elmélkedések 493.)

Szombat
MÁJUS

23

Szt. Dezső pk. vt.

Az életben a legnagyok érték nem a küzdelmeké, sem a nehézségeké és szenvedéseké. hanem a szereteté. A szent szív képén a lángok uralkodnak. Uralkodjanak életünkben is. A szeretet legyen hatalmas egész lényünkön, fájdalmunkon és örömünkön, édességen és keserűségen, bőségen és nélkülözésen. Uralkodjék felettünk és emeljen minden örvendezés és bánat fölé.

(Élő vizek forrása 60.)

Pünkösdvasárnap

MÁJUS

24

Keresztények segítsége

A Szentlélek a szeretet lelke és a pünkösd a szeretet legfölségesebb kinyilatkoztatása. Megjelenik mint gyermekszeretet karácsonykor, szenvedő szeretetté fokozódik a Golgothán; izzó, hódító, diadalmas szeretetté pünkösdkor . . . Szeretet, mely a legjobbat adja (datum optimum), a lelki életet s a leghathatósabban adja. Ó, én is szeretek s szeretni akarok mindjobban; aki szeret, az erős; azért erős, mert szeret; aki gyönge, azért gyönge, mert nem szeret.

(Elmélkedés 626.)

Pünkösdhétfő

MÁJUS

25

A lélek a Szentlélekkel szeretetben egyesül; tud hevülni s olvadni; tud áradozni s vértanúvá lenni. Ó pünkösdök pünkösdje; édes, lelkes születésnapja a készségnek, erkölcsiségnek, szeretetnek! Te vagy lelkem ünnepe! Teremts hát lelket belém, te teremtő Lélek; megsemmisülök előtted, mert a Teremtő semmiből teremtett; megalázom magamat s úgy kérlek!

(Elmélkedések 616.)

Kedd
MÁJUS

26

Nerii Szt. Fülöp hv.

A nagy gondolatokat szenvedélyekké fokozza a Szentlélek. A hideg gondolat nagy sohasem lehet; nagy csak az, amit nagyon szeretünk. Ha Isten gondolatait nem szeretjük, azok is eltörpülnek. Tehát szeretettel kell átkarolni az Isten gondolatait. Gondolatainkban úszhatunk a titokzatos lét örvényei fölött; de más az az élvezet, mely a titkok örvényei fölött; a halhatatlanság reményével telik el. Ó Szentlélek, Te kiemelsz ünneplő, fölényes magaslatokra; Benned nem zavarja meg semmi sem örömünket: sem halál, sem szenvedés, sem vihar, sem éj. — Élvezzük magunkban a szentlelkes lélek diadalát.

(Elmélkedések 625.)

Szerda

MÁJUS

27

Kántorbőjt † † Szt. Béda

Az isteni ember az Istennel telt lélek tipusa, melynek érzése van a mélység iránt; érzéke Isten s a kegyelem iránt. Az ilyennek érzéke van az élet tisztasága iránt, melyből öröm, vidámság, jókedv fakad. A világ szomorú; előbb-utóbb kiverődik rajta az üresség, mint szomorúság. Ó be jó nekünk, kik a földre a tiszta szív öntudatával s az égbe az örö remény lelkesülésével tekinthetünk.

(Elmélkedések 495—496.)

Csütörtök
MÁJUS

28

Szt. Germánusz pk.

A Lélek nem iskolamester, hanem életelv; tudománya nem betű, hanem érzés, lelkesülés és erő. E tekintetben a Szentlélek arra törekszik, hogy a hit eleven életté, a tan érzéssé és tapintattá váljék bennünk, hogy fölkent, lelkes emberek legyünk, kik egyéniségükkel bizonyítják az Urat. Tehát át kell élned a hitet és a tant az életről és erényről, akkor lesz a tied. Míg csak fogalmaid vannak róla, addig nem hat akaratodra igazán; nincs tapasztalatod. A fogalom, a képzet is csak akkor erős, ha érzéseket ébreszt; az újra és újra átélt érzés a hatalom.

(Elmélkedések 627.)

Péntek

MÁJUS

29

Kántorbőjt. Szt. Magdolna

A Szentlélek „paraclytus“, segítő lélek. Megvéd és megvigasztal, bátorságot önt belénk az igazság öntudatos átélése által, fölemel, emancipál a világ illuzióinak s lázainak gyöngesége alól. (Azután megóv az elzülléstől, melyet az élet értéktelenségének kisértete hoz reánk.) Megsegít, hogy érezzük létünk s lelkünk végtelen értékét s ne vessük el magunkat; hogy mindenekfölött becsüljük a szívbeli tökéletességet s a belső értéket. — A világgal szemben is megvéd, mert rámutat jócselekedeteinkre, melyeket lehet tagadni, de nem lehet súlyukat nem érezni. Ez a lélek legyen segítő s forraljon föl; a vízből is akkor lesz feszítő energia, ha forró; a vér, a lélek is úgy van. (Elmélkedések 628.)

Szombat
MÁJUS
30
Kántorbőjt. Szt. Ferdinánd

A lélek nem tudomány. Sokat tudhatunk s még sincs lelkünk. A Lélek az bensőség, melegség, indulat, meggyőződés, életöröm, tetterő, mely az embert áthatja és emeli. A lélek nem műveltség; az írás-olvasás, a kultúrművek hidegek, nem húznak, nem töltenek ki; hidak, gépek, emlékek inkább terhek, melyek gyakran lenyomnak igénytelenségünk érzetére. A Lélek az teltség, élvezet, édesség, lendület. A Lélek nem külvilág, akár pompa, hír, érvényesülés legyen; a lélek az a belső világ, az öntudat az isteni életről s erőről. A Lélek nem haladás; a haladás ködös, göröncsös út, mérhetetlen perspektivákkal, telve rejtelemmel, de céltalansággal is; a Lélek pedig az én édes jelenem s tavaszi reménységem.

(Elmélkedések 631—632.)

Szentháromságvasárnap

MÁJUS

31

Máté 28, 18-20. Szt. Angela

Ó belső világ, magaslataid lehetnek bennem, ha lapályban sinylődöm is, pusztaság lehetek, gazdag környezetben, sötétség a verőfényben. Alakítani akarom magam, hogy magas, fennkölt, napsugaras, krisztusi legyek. Bízom, hogy azzá lehetek, bárhol, bármikor. Jézus a mi csendes, mély, kitartó erőnk. Hívek, kitartók tudunk lenni általa vigasztalanságunkban is; tudunk várni az éjben is a napra.

(Elmélkedések 599.)

Hétfő
JÚNIUS

1

Szt. Pamfil vt.

Az életben a legnagyobb érték nem a küzdelmeké, nem a nehézségeké és szenvedéseké, hanem a szereteté. A szeretet legyen hatalmas egész lényünkön, fájdalmunkon és örömünkön, édességen és keserűségen, bőségen és nélkülözésen. Uralkodjék felettünk és emeljen minden örvendezés és bánat fölé.

(Élővizek forrása 60.)

Kedd
JUNIUS

Szt. Blanka

Ami a szeretet szociális misszióját, az emberekre gyakorolt befolyását illeti, a világnak semmire sincs oly égetően szüksége, mint arra a megváltó szeretetre, mely Jézus szívéből sugárzik. A világ több jóságért, szeretetért kiált, szeretetet könyörög mind a bűnösök és elvetemültek seregének, mind az igazság szolgáinak. Aki a jót szeretetben gyakorolja az már ezzel jótékonyan hat egész környezetére, olyan, mint a napsugár, mely a virágokat a sötét földből kicsalogatja.

(Élővizek forrása 61.)

Szerda
JUNIUS

3

Szt. Klotild

A szeretetnek nagy apostoli küldetése van a földön. Hisz az emberben, hisz a kegyelmi hivatásban, hisz a lélek örök rendeltetésében. Ezért sohasem pusztít, sem nem tapos; tisztel és felemel. Szenvedélye menteni és nem elitélni. A szeretet mindég új munkára, új tettekre tör. Nem a már végbevittet nézi, hanem azt, ami tennivalója van. Sohasem engedi, hogy rosszat rosszal fizessünk, jót állít szembe a rosszal.

(Élővizek forrása 61—62.)

Csütörtök

JÚNIUS

4

Úrnap

Emelkedjünk munkával, gondolattal, érzéssel a magaslatra. Aki hegyre mászik, nagy munkát fejt ki; én is nagy munkát végzek, mikor Jézus gondolataiba szívvel-lélekkel belefúrom magamat, mint a pacsirta a napsugaras égbe. Nem a világ homályába, hanem Jézus szemeibe nézek s a magaslatok tisztább kristályosabb világossága, a „limpidezza“ vesz körül. E friss, tiszta fuvalomban lelkesülök, lendülök bátorságot nyerek, hogy megkűzdjek az értelmi s erkölcsi chaosszal, mely ott lent ijeszt.

(Elmélkedések.)

Péntek
JUNIUS

5

Szt. Bonifác pk. vt.

A szeretet folytonosan kész segíteni. Örömét mások szolgálatában keresi. Ez igazán mindenütt ismeretes és aki csak segítségre szorul, azt magától értetődőleg istenszerető lelkektől várja. E lelkekből sugárzik a fény és a meleg az élet sötét harcaiba. Ezek a lelkek érzik, mit akar tőlük Jézus Szíve. Határtalan, elfogyhatatlan, kielégíthetetlen szeretetet. Ez a szeretet szomjas és égető nyugtalanságát csak a tettek, az áldozatos tettek enyhítik.

(Élővizek forrása 62.)

Szombat
JUNIUS

6

Szt. Norbert pk.

A szeretetnek mindég és minden körülmények között uralkodnia kell bennünk, és nem lehet nagyobb vesztességünk, mint a szeretet lelkületének sérülései. Inkább minden sebet, mint ezen a kristályon egyetlen karcolást. Ez annyit jelent, mint erőt, munkát, lelket osztogatni, annyit jelent, mint a krisztusi szív lángjai fölé hajolni, hogy szívünk a lángokba öltözötten semmitse keveseljen, semmitse sokaljon, soha önmagáé ne legyen s egészen másoknak s bennük Krisztusnak adottan égjen mindhalálig.

(Élővizek forrása 63—64.)

Vasárnap

JÚNIUS

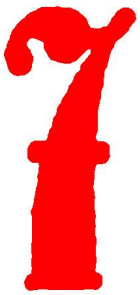

Lukács 14, 16. Róbert

Kell kapálnunk, kell a természetet idomítanunk, hogy emberhez méltó életünk legyen, de azért az Úr is az én erőm, világosságom s kincsem. Istenhez való viszonyom nem szünteti meg fizikai állapotomat, hisz ez az ő akarata. — Továbbá ember vagyok, férj s feleség vagyok, családban élek; de azért közel érzem magam Istenhez s szeretetét élvezem. Isten az én Uram, s nekem a világ urává kell lennem; ő akarja. Ezt jelenti az a mondás: ora et labora; imádkozzál és dolgozzál. S mikor dolgozol, úgy dolgozzál, mint aki Isten akaratát teszi; akkor a munka nem szakít el, hanem ellenkezőleg erőteljesebb s igazabb fölfogásra segít Istenről s emberről s a nagy világrendről.

(Elmélkedések 380.)

Hétfő
JÚNIUS

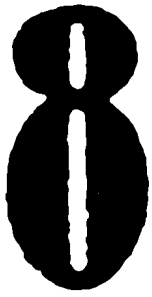

Szt. Medérd pk.

Az ember lényében sok a tövises, szenvedélyek, melyek belsejét megszaggatják. Az ösztönösség ez, melyen feltétlenül diadalmaskodnunk kell, ha énünk lealacsonyításába belenyugodni nem akarunk. Akkor azonban offenzivába kell lépnünk; passziv magatartás itt célhoz nem vezet. A hibák és szenvedélyek tövisei ellen a szeretet, a lelki hősiesség lángjaival kell kűzdenünk.

(Élővizek forrása 64.)

Kedd
JUNIUS

9

Szt. Felicitas

Lehetetlenség állandó küzdelem, állandó munka nélkül szép, nemes életet élni, s ez a lehetetlenség bennünket teljes életünkben éberségre, erőink megfeszítésére kényszerít. Munkában szabadság, szolgaságban kínlódás. Míg az ösztönök igája alatt nyögünk, addig sok a fájdalmunk. Az ember azon szenved, hogy engedékeny a rossz impulzusokkal szemben. Ha erejét az ösztönösség ellen érvényesíteni akarja, munkát, küzdelmet kell vállalnia.

(Élővizek forrása 64.)

Szerda
JÚNIUS

10

Szt. Margit királyné

Idealizmus kell anyagiságunk szüntelen hívásaival szemben, az az egyetlen igazi idealizmus, mely az eszményi jót emeli pajzsára és annak trónjogait erősen védelmezi. Hősiesség kell a természet ostromló erőivel szemben, mert a lelki kultúra tartományában csak hősiesség vezet a célhoz. Ez a hősiesség az alsóbbrendű ösztönvilággal folytatott küzdelemben nem pótolható sportgyakorlatokkal sem a katonai fegyelem szigorával, sem háborús hőstettekkel. Ezek is az élet puhaságával szállanak szembe, s kitartásra, ellenállásra nevelnek.

(Élővizek forrása 65.)

Csütörtök
JUNIUS

11

Szt. Barnabás apostol

Az önmegtagadásnak, önlegyőzésnek igazi szellemi harca belső, lelki indítóokból ered, mely e harcnak kizárólagos sajátja. Ezt a harcot mindenki láttatlanul vívja meg, ez rejtett, néma háború és nem szűnik meg, míg élünk. Nincs tere benne a technikai, mechanikai ügyességeknek, minden perce új, minden problémája egyetlen, azért nem rutin, hanem feszült öntudat kell hozzá.

(Élővizek forrása 66.)

Péntek
JUNIUS

12

Jézus szt. Szíve

Jézus Szívét töviskoszorú köríti; ez szenvedéseit és keserűségeit, a mi tövises lelkünket jelenti. Az önszeretet másoknak tövis, másokba szúr; az istenszeretet mások szúrását elviseli, magába fordítja töviskoszorúját. Van tövisünk nekünk is: betegségeink, melyektől tán nem szabadulhatunk, gondjaink, bajaink, keserűségünk. Viseljük e koszorút bizalommal, jólelkűen.

(Elmélkedések 698.)

Szombat
JUNIUS

13

Páduai Szt. Antal hv.

Küzdjünk erővel és érzékenységgel a belső harmóniáért, a harmónia közel van és Isten keze lelkünk bejáratánál vár. Erő a kivitelben, érzékenység a választásban, hősiesség az elfogadásban — ezen belső háromság nélkül nem jut előre a lélek. Ez szüntelen feszültséget, mindég beirányított akaratott, óvatosak, féltékenyen selejtező gondot jelent. A földi élet töviskoszorús, a földi szíveken sebeknek kell égniök és a Golgota a mennybemenetel praeludiuma.

(Élővizek forrása 69.)

Vasárnap
JÚNIUS

14

Lukács 15, 11. Szt. Vazul

A fiatalság lelke erőszakos, kevély, kemény, szilaj; tör, szakít, megvet könnyen. Tulajdonkép pedig ez a lelkület tudatlanságból s tapasztalanságból való, mert hiszen egymás vállain állunk s egymásra szorulunk; tisztelnünk, becsülnünk kell egymást; senki sem él s nem áll egymagában. Másodszor lelketlen könnyelműségből való, mert nem gondolja s nem méltányolja az élet terhét s küzdelmeit; nekiindul a világnak, ahol elveszthet mindent. — Legyünk méltányosak; a fejlődés hosszú, nagy munka; a világot nem egy ember csinálja; mindenki közülünk folytatás; okuljunk a multon s teljesítsük nagy lélekkel a jelennek kötelességeit.

(Elmélkedések 383.)

Hétfő
JÚNIUS

15

Szt. Vid. Szt. Jolán

Nem vagyunk öntudatában annak, hogy mit köszönünk az Úrnak: egészséget, öt érzéket, ép testet és lelket; mi volna velünk, ha vakok, süketek, némák volnánk?! De minél többje van egyik-másiknak, annál inkább elbízza magát. Az Isten pedig elviseli hálátlanságunkat s nem vonja el jótéteményeit. Ó, hát ragaszkodjunk az Úrhoz s azt, amink van, használjuk föl dicsőségére. Ha szemünkbe ragyog a napvilág s kigyújtja a természetnek szineit — ha eltelik lelkünk a formák harmóniáival s énekelni szeretnénk: szeressünk, szeressünk nagyon s ragaszkodjunk szorosabban az Úrhoz.
(Elmélkedések 384.)

Kedd

JUNIUS

16

Regiszi Szt. Ferenc hv.

A legnagyobb kincs az ember maga; tehetségei, erői, kegyelmei, ész, akarat, kedély, hit, szeretet, bizalom, bátorság, tisztaság! Mily szegény, ki ezt eltékozolta! Gyógyulást keres, de csak részben talál; foltoz, de új ruhája nem lesz; felejteni. akar, de élettelje s életkedve nem térül meg. Hány ily koldus jár a világ országútjain, a vert hadak útjain! Mily könnyen válnak meg sokan e fölséges kincsektől. Gazdag vagy; éld világodat, vagyis telítsd öntudatodat s lelkedet erőid aktuálása s tehetségeid fölhasználása által.

(Elmélkedések 885.)

Szerda
JUNIUS

17

Szt. Rainer

Az élet csak egy tiszta, csak egy fényes, csak egy szorgalmas, csak az értékeket megtapasztaló élet lehet. Dacára a türelhetetlen állapotoknak, gazdasági helyzetnek, a harmóniát, a türelmet, azt a szép, kedves, fenkölt kialakítását az életnek az ember csak magában bírja. Az élet zenéje itt belül szól; értékek, gazdagságok, itt belül vannak, vagy ha körülöttünk vannak, attól nem leszünk igazán gazdagabbak, élni azt a jól orientált életet, élni azt az életét a lelki korrektségnek, a hitnek életét, a megnyugvásnak életét, a szent, nagy tartalmaknak életét. Ez szükséges!

(Konferencia beszéd 1924.)

Csütörtök
JUNIUS

18

Szt. Efrém

A lelkigyakorlatok arra valók, hogy az ember magát egyre jobban feltalálja a felsőbb rétegekben, abban a szellemi környezetben, hogy az neki ne idegen világ legyen, hanem élet, szebb élet, minket megnyugtató élet, amelyben az ember megtalálja a szent békét, a vallásos vigaszt és a pajzsot a rossz ellen, a fáklyát a sötétségben, az olajat erői felkenésére kenetűl.

(Konferencia beszéd 1924.)

Péntek
JÚNIUS

19

Falconieri Szt. Julianna

Az ember minenfélén megy keresztül; lendület, mozdulatlanság, szárazság, nagy vigasz. Néha úgy érzi, hogy nem mozdul meg benne semmi; megvannak a nagy gondolatok, csak a vonzások a magasságból, a lökések a mélységből hiányoznak. Ne zavarjon minket ez a körülmény, ne akarjuk, hogy minden símán menjen, hogy az ember kedélye mindig mosolygós legyen; ez lehetetlenség. Következőleg mi nem a szerint mérjük a mi életünk mélységét, hogy jó kedv, rossz kedv, hangulat, hangulatlanság, hanem a hűség, a kitartás, az odaadás legyen meg mindenek felett bennünk.

(Konferencia beszéd 1924.)

Szombat
JUNIUS

20

Szt. Szilvér pápa

Nem tudom meddig élek; élek, ahogy élni érdemes, lendülettel, szeretettel, sok jóindulattal világító életet, önmagamat adó, másoknak szolgáló, Krisztus nyomdokaiban járó indulattal. Jaj, de különös, ha az embereket ösztönözni kell, hogy éljenek, de nem azzal a horáciusi ösztönzéssel, hogy minden órának leszakítsd virágát, hanem, hogy minden órának kimerítsd örök értékét.

(Konferencia beszéd 1924.)

Vasárnap

JÚNIUS

21

Lukács 5. 1—11. Szt. Alajos

Az akarat nagy skálát játszik; a Fölség abszolút érvényesülésétől a kegyelem lágy leheletéig; zúg és suttog, tör és enyeleg, ragad és vonz, parancsol és kér; szóval erős és finom; lágy, édes, halk vonzalmai és indításai vannak. Engem is vonz az Úr, nógat, hivogat; kegyelme, mint a nyaldosó parti hullámzás. Ó induljunk a leglágyabb érintésre!

(Elmélkedések 212.)

Hétfő
JÚNIUS

22

Szt. Paulinusz pk.

A mélységek saját lelkünkben nyílnak. Állunk a végtelen tornácaiban; e tornácok fölségesek; e tornácban üti fel trónját a tudomány s beszél arról, ami igaz és való; a művészet itt tárja elénk a harmóniák játékát; az élet itt zsibong, az a mély ösztönű s mégis kimondhatatlanúl felületes élet. Innen nézzük a csillagvilágot s megértjük, hogy ragyogó flottán evezünk; admirális hajónk a nap. Földünk, Merkurunk, Vénuszunk mint szerény gályák imbolyognak körülötte s ez az egész csillagflotta az ég mély óceánján előretör s megy, megy, hová? Bármerre menjen, bárhová törjön, a végtelenség tornácából ki nem kerül.

(Elmélkedések 212.)

Kedd
JUNIUS
23
Szt. Ediltrud apátnő

Ha valahol hát a lelkek körül igaz, hogy sokat fáradozván, keveset fogunk; óriási munkának kevés a látszatja. Saját lelkünk körül is ugyanezt tapasztaljuk. Nem szabad csüggednem; „nagy kötelesség s mély vonzalom kisér végig életemen“; Isten adta mind a kettőt. Az eredménytelenség nagy kisértés ugyan, de e kettővel legyőzöm. Tudom azt is, hogy sok fáradalomnak csak évek mulva van sikere. Jézus s apostolai keveset láttak fáradozásuk eredményeiből, de tudták, hogy lesz a munkának gyümölcse. Istenért s Istennel dolgozva én is tudom ezt; tehát előre! Kitünő lelkület, ha a sikertelenség nem bénít, mert a „mély vonzalom“ Isten felé kisér.

(Elmélkedések 215.)

Szerda

JUNIUS

24

Keresztelő Szt. János születése

Küzdjünk erővel és érzékenységgel a belső harmoniáért, a harmonia közel van, és Isten keze lelkünk bejáratánál vár. Erő a kivitelben, érzékenység a választásban, hősiesség az elfogadásban, ezen belső háromság nélkül nem jut előre a lélek. Ez szüntelen feszültséget, mindég beirányított akaratot, óvatosan, selejtező gondot jelent. A földi élet kereszthordó, a földi sziveken sebeknek kell égniök és a Golgotha a mennybemenetel praeludiuma.

(Élő vizek forrása 68.)

Csütörtök
JÚNIUS

25

Szt. Vilmos apát

Lelkemnek legmélyén eszmélek rá, milyen számlálhatatlanok a bűneim, a botlásaim, mennyi szeretetlenség vádol, mennyi közönyösség tompítja istenszolgálatomat, mennyi hanyagság, elfeledkezés, mennyi lélektelenség szűrődik tetteim közé. Mily tévedtek a gondolataim, milyen szétszórt az áhitatom, oh beh szomorú, beh szomorú szinjáték vagyok Neked, Uram!

(Élő vizek forrása 73.)

Péntek
JUNIUS

26

Szt. János-Pál vtk.

Végtelenbe tűnő célpontok felé sodorna a belső szomjúság és lélekzettelenségünk nem szabadúl a testnek súlyos ponyvái alól. Oh fogj át engem, te Hatalmas, fogj át és suhogtasd meg végtelen szárnyadat, az én erőm legyen a fogódzásom, az én akaratom legyen a könyörgésem, az én tettem legyen az odaadásom. Ragadj el engem, járj be engem, cselekedjél velem, rajtam, bennem, használd az erőmet, itt a munkára feszített karom, használd a gondolkodásomat, itt van a megismerésre gyúlt szellemem, szórd a szeretetemet, itt van kis öröklámpásom, a szivem,

(Élő vizek forrása 96.)

Szombat
JUNIUS

27

Szt. László király

A vallás élet legyen, nemzeti élet is legyen. Erőteljes, dicsőséges nemzetek a vallásosság s a tiszta, szigorú erkölcs életét élik; erejüket onnan merítik; szemeiket odafüggesztik, bajaikra gyógyfűvet ott keresnek. Tegyük nemzetivé a keresztény erkölcsöt, az a szigorú, tiszta erkölcsöt, melyet Szent László élt s törvényeiben védett; természetesen nem a betű, hanem a szellem szerint.

(Elmélkedések 718.)

Vasárnap
JÚNIUS

28

Máté 5, 20—24. Szt. Irén

Nem haragudni, pörlekedni, veszekedni, sértegetni, hanem jóindulattal viseltetni az emberek iránt. Éreznem kell, hogy szívemből meleg áramlik s hogy vonzok. Ki bírja azt? Nem a szépség, mely vonz, de felületesen; nem a tudás, mely ha pedanteriával, édességgel párosul, kiállhatatlan; nem is a fölényes, szigorú, követelődző erény; hanem az a lelkület, mely jót akar, mely javít, emel, — mely a saját fölényét s a magam gyarlóságát nem érezteti, s mely mégis nevel és vezet. Ez az igazán fölényes s erkölcsi érzület.

(Elmélkedések 239.)

Hétfő

JÚNIUS

29

Szt. Péter-Pál apostolok

Vegyünk részt a jelenkor, a köznapi élet föladataiban s alkalmazzuk azokra a mi energiánkat. Ne féljünk, hogy nem teszünk eleget a hitnek, ha a földdel foglalkozunk, a szellemnek az anyag fejlődésén kell kialakulnia. A mai problémák a latrok kezébe esett ember sebeinek új kiadásai, de a szamarián a régi legyen, a krisztusi szellem, a katholikus buzgalom. A nap nem veszített semmit ragyogásából, szépségéből s energiájából, mióta az emberek tudják, hogy foltjai is vannak; úgy van az egyház; szeressük s hagyjuk kifejlődni magunkban édes, erős energiáját.

(Elmélkedések 324—325.)

Kedd
JÚNIUS

30

Szt. Pál emlékezete

Az ellenkezés, veszekedés saját lelkünknek díszharmóniája; megzavarodásunk piszkos folyása ömlik ki benne s mi szenvedünk alatta legtöbbet, akár durvaságunk s faragatlanságunkból vagy korlátoltságunkból, akár kislelkűségünk vagy ellenszenvünkből való. Mások is hibásak, a környezet is tűrhetetlen lehet, de bármint legyen, magamat elkeseríteni, eltorzítani, elmérgesíteni nem hagyom. Azért iparkodom másoknak szolgálatot tenni, vigaszára, segítségére lenni; ha valamit akarnak s nem bűn, nem rossz, megteszem.

(Elmélkedések 240.)

Tagja vagy munkatársa vagy-e már a Szociális Missziótársulatnak?

Aki tagjaink sorába akar lépni, jelentse be szándékát a Szociális Missziótársulat Országos Szervezete Központi Hivatalának, Budapest, I., Krisztina-körút 125. s tegyen póstára egyidejüleg 4 pengőt. Ennek ellenében a »Keresztény Nő« c. folyóiratot kapja s tagsági igazolványt, mely konferenciákra, összejövetelekre belépőjegyül szolgál.

* * *

Könyv, irószer, kegyszerek a legelőnyösebben kaphatók a Missziós Boltban,

Budapest, I., Krisztina-körút 127.

Könyvkiadóhivatala, könyvkötészete, képkeretező üzeme lehetővé teszi vevőközönségének legelőnyösebb és legjutányosabb kiszolgálását.

* * *

A Szociális Missziótársulat „**Nagyasszony**“ varrodája, fehérnemű és felsőruhavarrást vállal. Kötődéje rendelésre ruhát, szvettert, sált, sapkát és harisnyakötést és fejelést készit.

Budapest, I., Krisztina-körút 127.

Szerda
JÚLIUS

1

Jézus szent vére

Mindennek oda kellene irányulnia, hogy az eszményi irányt szolgálja; természetnek, oktatásnak, művészetnek, gymnastikának a vallással kezet kellene fognia, hogy a tiszta, erkölcsös életet segítsék kifejlődni, hogy testben fegyelmezett, lélekben öntudatosan fölényes, ösztöneivel szemben uralkodó, parancsoló egyéniséggé fejlődjék az Isten minden gyermeke. Erre iparkodom én, s ha törik-szakad, tettben akarom kiváltani egy néha csikorgó, de mindig győzelmes akaratnak érvényesülésében az Isten parancsát s az Isten kegyelmét.

(Elmélkedések 241.)

Csütörtök
JULIUS

2

Sarlós B. A.

Bizalomra, szeretetre, megnyugvásra kell segítenünk az embereket. Higgyjük, hogy a krisztusi lélek belőlünk is árad majd; higgyjük s érvényesítsük. Az életnek csomói, nehézségei árnyai a kegyelemben is megvannak s nem tűnnek el mindjárt. Néha már győzünk egy irányban, de más tekintetben még nyögünk. Tűrj és várj. Van homály a fény mellett, van némaság az ének mellett; az ne zavarjon.

(Elmélkedések 93—94.)

Péntek
JULIUS

3

Szt. Kornél

Ne itéljetek ellenséges indulattal, ne is szubjektiv szempontokból; így is sok-sok tévedésnek s igazságtalanságnak mentek eléje. A ti érzéstek s egyéniségtek szürönközik bele az ítéletetekbe; hogyan lehetnétek így igazságosak? Azért ha itéltek, tegyetek előbb szert nemes, emancipált, elfogulatlan lelkületre; akarjatok jót és jól. — Ne itéljetek szigorúan; emlékezzetek meg saját gyarlóságaitokról s arról, hogy mennyi kellett ahhoz, míg valamire jutottak, ha ugyan jobbak vagytok másoknál! „Amily itélettel itéltek, olyannal itéltettetek meg.“

(Elmélkedésck 246.)

Szombat
JÚLIUS

4

Szt. Ulrik pk.

A belsőbe zárkózzatok. Az öntudat csendjében csendülnek meg a mélység akkordjai. E szent rejtekben van az Úr. „In indepicto fundo cordis“, a lélek átlátszó mélyében, ott, ahol látszatot, csalódást levetettem, ott, hol káprázat nélkül, tiszta gyermekszemmel önmagamat megláttam, ott találkozik Isten és én, a lélek és atyja.
(Elmélkedések 247.)

Vasárnap

JULIUS

5

Márk 6, 31.

Jertek el a világ piacáról, a fölületes gondatlanságból, hol csupa bénult szokások s emberi tekintetek láncát csörgető szenvedők járnak, — jertek el e fáradt, hervadt, elvirágzott, elnyűtt arcú emberek köréből, — e folytonos érdekkeresésből s mégis általános önfeledésből, — e heccből s a hiúságok vásárából . . . el, el e piszokból, e fülledt, miazmás légkörből; csattogjon az evező, mélyedjenek tengerek közénk, menjünk! — Isten hív, teremtőnk, megváltónk, örök bíránk; hív a Mindenható, az irgalmas; míly kegyelem ez s hogy kell szívrepesve indulnunk az elvonulásnak, a magánynak, a lelkigyakorlatoknak ünnepeire!

(Elmélkedések 304.)

Hétfő

JULIUS

6

Szt. Izaiás

Ha megpihentek s elcsendesül a lárma s izgalom lelketekben, akkor ébredtek majd éltetek titokzatos voltára s azon veszitek magatokat észre, hogy zárt, örök kapuk előtt álltok s nem gondoltatok rá, hogy azokat megnyissátok. Ébredjetek öntudatára, hogy ma és mindig halhatatlan életet éltek s következőleg, hogy lépten-nyomon ti adtok ez érthetetlen világnak értelmet s lelket. - Ébredjetek öntudatára a lélek elrejtett, belső világának s fejlesszétek azt ki. Erre csak a hit s az alakító szeretet ősereje képes.

(Elmélkedések 305.)

Kedd
JÚLIUS

Szt. Cirill és Method

Ne panaszkodjunk sokat; másoknak se, magunknak se. Az emberek manapság sokat panaszkodnak, de minden panasz valamiképen inficiálja a lelket. Ha van bánatunk, akkor azt a reális lelket akarjuk megszólaltatni. Nem akarok ellapulni. Jó emberek támogatását várom, de akarok indulni, bízni, tenni, kűzdeni. Azt az elsenvedését, azt a megecetesedését a léleknek el akarom kerülni.

(Konferencia-beszédek 1924.)

Szerda
JÚLIUS

Aragóniai szt. Erzsébet

Nekünk vannak szociális kötelezettségeink. Mi akarunk dolgozni azon, hogy a világ jobb legyen, főleg a szociális-misszió keretében. Nekünk mindnyájunknak van szociális misszionk. Ahol lehet vegyünk részt a szociális munkában és ne gondoljuk, hogy ez csak egy csepp ahhoz a tengerhez, ahhoz a laphoz, amelyet eleven áramokkal kitisztítani és termőfölddé változtatni akarunk. Aki valamit tehet, tegye meg. Ne fáradjatok ki, jót téve, kérlek titeket, ne fáradjatok ki! Sakármit tesztek, higgyjétek el, hogy az szociális-misszió és hogy az óriási nagy kultúrmunka.

(Konferencia beszédek 1924.)

Csütörtök

JULIUS

Szt. Veronika

Hogy a világ micsoda az végre is a lelkemen át nézve, amelynek tükrében megtörik, a reakciótól függ. A belső világ az minden! Amilyen a lélek, olyan az élet. Ha keserves a lelkem, keserves az is; ha könnyű, lendületes a lelkem, lendületes az életem is. A lelkem lehet a férjemé, a gyermekeimé, a barátaimé, de mindenek fölött Istené kell, hogy legyen.

(Konferencia-beszédek 1920.)

Péntek

JÚLIUS

10

Szt. Amália

A hitből nem engedek. A lelkem világossága az én napsugaram. Akarsz rendben lenni? Erősítsd meg a hitedet. A hitet erre az üllőre akarom tenni, az örök igazságok üllőjére és a pöröjt a kezembe veszem és lesújtok rá, gerincet adok neki, hogy legyen erős, fölényes életem.

(Konferencia beszédek 1920.)

Szombat
JÚLIUS

11

I. Szt. Pius pápa vt.

Nézzünk bele a szívünkbe. Nagyon sok bajunk azért van, mert a szívünk nem volt hű, nem volt hű ideáljaihoz, nem volt hű a törvényhez, lazult, engedett eresztékeiből, valamiképen repedezett fal, nincs meg a törhetetlen szép, nagy stílus benne. Azért van ez, ismétlem, mert az ember hűtelen; mert az ember máshol is keresi az ő vigaszait; mert laza, hanyag, mert enged a fegyelemből, a meditációból és a gyeplőt odadobja a paripák közé. A kulcs mintha kiesett volna a zsebéből.

(Konferencia beszédek 1920.)

Vasárnap

JULIUS

12

P. u. 7-ik Máté 7, 15—21.

Vannak, kiket tudomány, filozófia, műveltség, hírnév, irodalmi kiválóság fényköre övez; némelyek filzófus nyugodtsággal ignorálnak Istent; vagy a nyelvezet s vakító ötletek vakmerő bravúrjával nevetik a hívőket; mások nagy emberszeretettel keresik a boldogság s érvényesülés új tipusát s féligazságokkal árasztják el világot; vannak, kik sötét rezignációt prédikálva az „igazi“ evangéliummal kinálják a világot. (Spencer, Tolstoj, Nietzsche, Ellen Key stb.) Tudomány, művészet, finomság, elegancia, előkelőség, rang, állás ajánlják őket. De vigyázzatok, aki Krisztust tagad, az lelketeket tépi szét.

(Elmélkedések 260—261.)

Hétfő
JÚLIUS

13

Szt. Eugeniusz pk. vt.

Ne kövessetek tant, melytől elborúl a végtelenbe néző szemetek, — vagy ahol a sötétségben bénul erőtök s nem éreztek hivatást megküzdeni minden rosszal, — ahol lágy és szenvedő, vagy kemény és kegyetlen lesz lelkületetek. — De a mi különféle irányzatainkról is e szerint itéljünk, mert néha világias és könnyelmű vagy érzékies, vagy sötét s bizalmatlan szellem kerekedik fölül lelkünkben; gyümölcseikről ismerjük meg a jó vagy rossz szellemet. Nekem erős, bátor, bízó, jóindulatú Istengyermeknek kell lennem; ami elsötétít s megzavar s lelki békémet veszi, azt élesen megfigyelem.

(Elmélkedések 261.)

Kedd
JÚLIUS

14

Szt. Bonaventura egyht.

A türelem a lelki életnek fölséges, bölcs technikája, mely minden balsorsot, minden káros szenvedélyt, minden lelki fájdalmat az örökkévalóság szolgálatába küld. A lélek viharai, szélvészei, árvizei és villámai engedelmes erőkké válnak szelíd, de győzhetetlen kezében. A türelem tehát nagyon tevékeny. Nem látszatos, akár a kábelben futó áram, vagy a testünket átjáró meleg. De cselekszik, nagy erőkön játszik és termékei az életbölcseség tettei.

(Élővizek forrása 97.)

Szerda

JÚLIUS

15

II. Szt. Henrik császár

A keménység összeférhetetlen az igazi lelki nagysággal. Igazán nagy szívekben mások szenvedéseivel szemben nemes részvétnek tüze ég, s a környezetre ennek jótékony melege sugárzik. A Megváltó életprogrammja az irgalmas szamaritánusé volt és nem a levitáé, aki szívtelenül sietett el a szenvedő mellett.

(Élővizek forrása 99.)

Csütörtök
JULIUS

16

Kármelhegyi Boldogasszony

Jézus szívének szeretete az ember iránt mindenekelőtt irgalmas szeretet. Jézus akarja, hogy így érezzünk mindazokkal szemben, akik gyengék és nyomorultak. Szelídségünk legyen az ő támaszuk és erősségük. Keménységünkkel sohase adjunk alkalmat arra, hogy mások védekezésből hazugságokhoz, vagy elferdítésekhez nyúljanak.

(Élővizek forrása 99—100.)

Péntek
JULIUS

17

Szt. Elek htv.

Az isteni szív irgalmasságát akkor értjük meg igazán, ha magunk is gyakoroljuk a szeretet műveit. Oly csodálatosan meleg lesz a szívünk körül és csak akkor jutunk tudatára annak, hogy Isten ezerszer irgalmasabban bánik velünk, mint mi a szegényekkel. Akkor lép csak igazán a lelkünk elé, mennyi jót tesznek nekünk az emberek, mennyi könnyebbséget és kellemességet nyújtanak nekünk szolgálataik.

(Élővizek forrása 101.)

Szombat
JÚLIUS

18

Lelliszi Szt. Kamill htv.

Lelkünket fonnyadt, ráncos archoz hasonlíthatnók, melyen sok önzés, sok önhittség és nagyon kevés önismeret tükröződik. Archoz, melyen a határozatlanság bélyege ül, hiányzanak róla a világos körvonalak. Mennyi kapkodás olvasható rajta, a gondolatok, érzések és felindulások micsoda zűrzavara.

(Élővizek forrása 104.)

Vasárnap

JULIUS

19

Lukács 16. 1—9. Paulai Szt. Vince

A szociális jóindulat a legmélyebb vallásosság virága lesz, ha életünket s mindenünket sáfáros javaknak tartjuk, melyek a lélekért, a több, a szebb, életért adattak nekünk. „Facere amicos . . .“ fölséges cél; jó embereket nevelni s ezzel „örök házat“ építeni magunknak.

(Elmélkedések 387.)

Hétfő
JULIUS

20

Szt. Jeromos egyht.

Sok tehetséggel s kegyelemmel látott el az Úr; belehelyezett hivatásba; adott több-kevesebbet a földből, kultúrából. Minden a mienk; a korszakok munkája, a történelem s a fejlődés napszáma, jelen s a mult, a próféták, a szentek s maga az Úr. Sáfárság életem; célom tehát nem ezt vagy azt, nem sokat vagy keveset bírni, hanem abban, amim van, hűnek lenni. Tehát az élet tartama a lelkület s nem a birtok, jog, adakozás, alapítás!

(Elmélkedések 388.)

Kedd
JULIUS

21

Szt. Victor vt.

A lelkek mélységének különös szépsége a végleges kitartás. Kitartani egy életen át; több az, mint pusztán, viharon, hullámon, vizen, tüzön át; ezek csak szimbolumai az életnek, de több van erőszakosságból s nehézségből az életben, mint ezekben; több kín, több keserv, több lökés s csapás. — Élet is, halál is miszteriumok; menj át hű lélekkel rajtuk. — Sok kételyed, megrendülésed lehet... légy hű; sok hideg sötét szellemekkel érintkezhetel s vigasztalan lelki világokon vezethet utad... légy hű,... sokat nem értesz... légy hű; megzavarodol s csüggedsz... légy hű. A te pszichéd a hűség mindhalálig; repülj, repülj...

(Elmétkedések 389.)

Szerda

JÚLIUS

22

Szt. Mária Magdolna

Föld, állás, étel, test ne legyen holt teher lelkemen; a lélek szolgája a test. A lélek jár a testen, nem a test a lelken. A modern próféták az érzékiség fölszabadítását hirdetik s az ifjúság hisz, hogy erős lesz, ha élvez. Az igazi élvezet az erő, a természetes s kegyelmes erő érzete. Ne törjük le se mértéklenséggel, se alkohollal, se puhasággal!

(Elmélkedések 392.)

Csütörtök
JÚLIUS

23

Szt. Apollinár pk. vt.

A gyakorlatilag fegyelmezett lélek nem szorúl a szenvedések ostorára, olvas minden apró életényből, minden legenyhébb érintésből és friss, tavaszos erővel indul minden kivitel felé. Mert tudja, hogy életének formája, feladatai, körülményei isteni keretek, isteni érintések, isteni vezetés, hogy mindezeknek forrása egyenesen rászabott, lelke érdekeihez idomított, gondviselésszerű menynyei pedagógia és munkába viszi minden erejét, hogy az égi nevelés kivánalmainak eleget tegyen.

(Élő vizek forrása 105.)

Péntek

JULIUS

24

Szt. Krisztina sz. vt.

Az igazi erős léleknek élő vizek kellenek, nagy lendületek, nem passzsziv kontemplációk. Az élő vizek vezetnek, az élő vizek valami másra mutatnak, mint önmaguk és ha követjük őket, valaki más felé tartunk, mint önmagunk. E Valaki Más, akiből lettünk s akibe visszavágyunk. minden tettünket beirányitja maga felé s az élő vizek mentén elvezet az örök oceánhoz.

(Élő vizek forrása.)

Szombat
JULIUS

25

Szt. Jakab apostol vt.

Ha az életet azoknál a gyökereknél fogjuk, melyekből a lélek erkölcsi értékei fakadnak, ezeket az értékeket vesszük irányadókul, ezek szerint vizsgáljuk, javítjuk, nemesítjuk cselekvésünket. Ez a folytonos elmélyülés nagy valóságok benső megérzését nyújtja, melyeket tudtunkon kívül magunkban hordozunk. Igazi lelki élettartalmunknak állandóan megújuló tapasztalását adja, olajat önt a tökéletesség felé törésünk tűzébe.

(Élő vizek forrása 107.)

Vasárnap

JULIUS

26

Lukács 19, 41-47. Szt. Anna

Ilyennek kell lennie lelkünknek: érzékenynek s harmatosnak; indulat járja és források fakadjanak benne. Keménységre és blazirtságra nem aspirálunk. Míg mély érzés lakik bennünk a lelkek iránt, addig ne féltsetek; míg viziónk súlya alatt görnyedünk, addig ne támogassatok; míg szavunkban az apostol szava a jóbarát megindulásával olvad egybe, addig ne súgjatok; tudunk eleget; nem szorultunk senkire; addig élet s erő van bennünk.

(Elmélkedések 431.)

Hétfő
JÚLIUS

27

Szt. Pantaleon vt.

A természetet a maga realizmusában jóindulattal kell méltányolnom; erejét szeretnem kell s nem szabad széttörnöm. Jézusra nézek és eltalálom az irányt. Szeretem a természetet, mint az erő forrását, mely a lelket, a szellemet szolgálja mindenben; szeretem, mint Isten gondolatát, mint az életgazdagságnak márványos lépcsőjét, mely az „Ara coeli"-hez vezet.

(Elmélkedések 433.)

Kedd
JULIUS

28

Szt. Ince pápa vt.

Elváltozik a világ az ember szemében, amennyiben kitágul és óriási méretekct vesz a lét; impozáns nagyságban emelkedik föl lelkünk előtt és mi nem győzzük csodálni ezt a nagy, tág, mély, titokzatos, csodálatos világot. E világban foglal tért az ember a maga kultúrájával; hatalmasabban érvényesül, győzni és uralkodni megtanul s életének különb formákat alkot, mint amilyenekben régen élt. Abban a mértékben, melyben a világ kitágult előttünk s mi uraivá lettünk, értékesebbé, tartalmasabbá is vált életünk; új értékeket fedeztünk föl benne, melyeket nagyrabecsülni és élvezni nem szégyen, sőt dicső és élvezetes. A világhoz fordulva gazdagíthattuk a létet, kedvesebbé, szebbé tehettük és Isten gondolatát ismerhettük föl ebben is. (Elmélkedések 430.)

Szerda
JÚLIUS

29

Szt. Márta sz.

A modern ember szemében elváltozott a világkép, nagyobb, impozánsabb lett; elváltozott a kultúrális életmód, gazdagabb, erőteljesebb lett; az életnek ennek folytán nagyobb értéke lett, melyet letörni s megvetni fölösleges, de a hit világa érintetlen s nehézségeim e részben, még ha hegyek is volnának, elmerülnek a tengerben, az Isten végtelenségében.

(Elmélkedések 437.)

Csütörtök
JÚLIUS
30
Szt. Judit vt.

Minél nagyobb lett az ember világa s erősebb élete, annál mélyebb s tisztább lett öntudata az iránt, hogy mechanika s technika fölött van egy szellemi világ, mely térből s időből kimered, azoktól elvonatkozik s a maga örök értékeit mindenkor s mindenütt fölragyogtatja. Ezek a szellemi lét fölénye anyag, világ fölött; intézkedő hatalma saját szabadságában; fölényes fölülemelkedése az erkölcsi eszmények s törvények érvényesítésében; öntudatos intézkedés mindazzal, ami egymás mellett áll és egymásra hat; tartalma a lelkiismeretnek s átérzése az erkölcsi méltóságnak, akár rongyba, akár bíborba öltözködik; szóval minél nagyobb s élesebb a világismeret s hatalmasabb a világuralom, annál kiemelkedőbb az öntudat a szellemi hít s tartalom fölényéről és szuverénitásáról.

(Elmélkedések 437.)

Péntek
JÚLIUS

31

Loyolai Szt. Ignác

Élet . . . az én életem a kultúra tartalma; nélkülem nincs értelme; tehát végre is én s ismét én, az én látó, az én nemesen, tisztán szerető, az én erősen érvényesülő lelkem az a legnagyobb valóság, melynek minden szolgál; ami pedig ezt nem szolgálja, hanem leigázza, az gyilkos és pártütő elem; így van gyilkos tudomány, gyilkos kultúra, gyilkos társadalom, mely az életet, a valót, a jelent elhanyagolja, vagy elfonnyasztja absztrakt eszményekkel, személytelen hatalmakkal, melyek mint rögeszmék s terheltségek gyötrik el az embert.

(Elmélkedések.)

Szombat
AUGUSZTUS

1

Vas. szt. Péter

Mi a végtelen élet óceánja felé tartunk és sokat tévelygünk iszapos állóvizek, sekély filozófiák, beteges képzelgések, üres szóbuborékok körül. Van ott is tenyészet, nevet a pontusi mocsár, de húz az iszap, kötöz a hinár s a lélek mozgása lankadt lesz és beteg. Nékünk élő vizek kellenek, nagy lendületek, nem passziv kontemplációk. Az élő vizek vezetnek, az élő vizek valami másra mutatnak, mint önmaguk és ha követjük őket, valaki más felé tartunk, mint önmagunk. E Valaki Más, akiből lettünk s akibe visszavágyunk, minden tettünket beirányítja maga felé, s az élő vízek mentén elvezet az örök óceánhoz.

(Élővizek forrása 106)

Vasárnap
AUGUSZTUS

2

P. u. 10. Lukács 18, 9—14.

Minél nemesebb az ember, annál kevesebb önzéssel dolgozik, mindenkit szívből felebarátjának néz, őszintén szereti s szereti Istenért és Istenben. Ez kell a világnak, ez az igazi jóság. E lelkülethez élő hit kell, melyből kevés van a földön. Nem igen vannak tapadó, elnyúlt, vágyódó, imádkozó lelkek, mert kevés a hitük. Érzékük a világban eltompul és téli álmát alussza. Ébredés, mély kilátások, az Isten világossága, a lelki élet tavasza, az istenközelség s az istenérzés közvetlensége nincs meg bennük. Ez volna a hit világa; ápoljuk hát imával s az imát segítsük hittel. Hitből az ima s imából a hit; az ima a hit hulláma, mely visszavetődik s ismét a hitet mélyíti. Hiszek és imádkozom!

(Elmélkedések 405—406.)

Hétfő

AUGUSZTUS

3

Szt. István vt. megtalálása

Isten, élet, boldogság kell nekünk; azután az érthetetlenség a mi kínunk, a befejezetlen, céltalan lét és mivel a mulandóságot s a lét érthetetlenségét le nem győzi sem tudás, sem techika, sem kultúra, hanem csak a hit, azért hitben kötöm magam az Úrhoz; nem mint fogalomhoz, hanem mint a lét forrásához és az érthetőség kulcsához. Ez alapon van létemben egység és termékenység.

(Elmélkedések 414.)

Kedd
AUGUSZTUS

Szt. Domonkos hv.

A törvény csak akkor érvényesül, mikor önakaratomban megtestesül. Így lesz a törvény s a morális az én tulajdonom, valami, amit akarok s átélek. Így lesz az eszmény az én javam, mely kitölt, gazdagít s boldogít. Az Isten akarata mérhetetlen erő s boldogság és azáltal, hogy megteszem, magamévá, önerőmmé, önboldogsággommá változtatom. Ha akarsz erőt s boldogságot, teljesítsd az isteni akaratot. Jézus reád fog tekinteni kedvteléssel s megszeret.

(Elmélkedések.)

Szerda
AUGUSZTUS

5

Havas Boldogasszony

Minden formának és törvénynek akaratomból, szeretetemből kell fakadnia, akkor válik morálisommá. Hajlamaimmal, szenvedélyeimmel — melyek vakok, formátlanok, immorálisok — ütközhetik; de az nem baj. Bízó szeretettel fogom át a szép formát, értékemmé s szépségemmé változtatom. Ezáltal tartalmat s' erőt érzek, átélvezem s örülök neki; úrrá, királlyá, krisztusivá leszek. „Ki bennem hisz, annak szívében élő vizek folyamai, erők s örömök fakadnak."

(Elmélkedések 415.)

Csütörtök

AUGUSZTUS

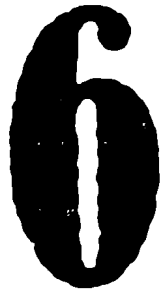

Urunk szineváltozása

A szebb, nemesebb élet még inkább sürget áldozatokat. Hozzuk meg ezeket mély átérzésével annak, hogy Istenért hozzuk, a Fölség kedvéért. Ez a mi dicsőségünk, ha dicsőségére valamit adhatunk, vagy tehetünk. Nagy a mi tartozásunk; örüljünk, ha hálából neki valamit fölajánlhatunk. Rémes a mi adósságunk; érezzük magunkat boldognak, ha engesztelésül valamiről lemondhatunk.

(Elmélkedések 417.)

Péntek
AUGUSZTUS

Szt. Kajetán htv.

Ha fájdalom, bánat ér, ha emberi hálátlanság, szeretetlenség bánt, szilárdan helyt kell állanunk és Krisztus szellemében felebarátunk javát, épülését, a kötelességet elébe tennünk személyes fájdalmainknak, kellemetlenségeinknek. Ki akarunk tartani, mint a harc golyó záporában.

(Élővizek forrása 108.)

Szombat
AUGUSZTUS

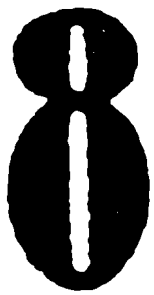

Szt. Cirjék és társai vtk.

Lelkületünk kialakításának munkája a nagy tényekkel és értékekkel való érintkezésben erős és mindenestül valóságos érzéseket fog bennünk kiváltani, alakító, termékeny érzéseket, melyek nem puszta hangulatok, hanem lélekmunkáló erők, a Krisztussal való életközösség cselekvő szimptomái és belőlük fakad az a „bővebb élet“, melyért az Istenfiú emberséget öltött.

(Élővizek forrása 109.)

Vasárnap
AUGUSZTUS

9

P. u. 11. Márk, 7, 31—37.

Erős, egészséges szép lélekkel kell másokhoz közelednünk s életünket s érzéseinket velük közölnünk. (A nyál az élet s egészség egyik eleme; a dühös vagy fáradt embernek a nyála is mérges, inficiál; az egészségesé az életet szolgálja; Jézus nyálával érinti a beteg nyelvét, erős életével.) A gyönge, beteges kételkedő, sötét, bizalmatlan lelkek nem gyógyítanak; lelkületük inficiál; ellenben a széplelkű emberek befolyása a lélekre olyan mint terebélyes hatalmas fáknak szép virágoknak vagy az égboltnak benyomása. A lelkek szépsége, jósága közjó, mint a napsugár az erdők lehellete.

(Elmélkedések 317.)

Hétfő
AUGUSZTUS

10

Szt. Lőrinc vt.

A lelki életnek fény s világosság kell; ez természetes észből s hitből meríti, mikor az Isten gondolatait látja a természetben is, melyet azonban nemesítenie kell; látja azokat az ösztönökben, hajlamokban, életszükségletekben, a fizikai életben is. Ne undorodjunk a természettől; ez az undor nem igaz, nem reális, nem valószerű! Ne undorodjunk az emberiségtől; különbeknek kell lennünk a vílág fiainál, magasan kell állnunk de senkit sem szabad lenéznünk. Aki megvet s lenéz, az sötét lélek.

(Elmélkedések 319.)

Kedd
AUGUSZTUS
11

Szt. Zsuzsanna vt.

A tudomány a lelket nem boldogítja, a művészet s a szerelem ki nem tölti: nekünk erős, gazdag, halhatatlan, boldog lét kell; az empiriában erre rá nem akadunk. A szkeptikus nem boldog, a kételkedő nem boldog, a dekadens blazirt sem az. Nem nézem hát s nem kritizálom a hitet kívülről, amint hogy nem nézem a gót dóm üvegfestményeit kívülről, hanem átélem belülről; szemlélem pompáját s átélvezem erejét magamban; így boldog leszek.

(Elmélkedések 321—322.)

Szerda
AUGUSZTUS

12

Szt. Klára sz.

Szívvel s nemcsak ésszel kell gondolkoznom s lépten-nyomon érzelmeket keltenem: hitet, reményt, bánatot, bizalmat, megnyugvást, bátorságot. harci kedvet, alázatot, odaadást, szeretetet. Hevülök, ragaszkodom, hódolok, tapadok, símulok, lendülök; így nyer a száraz gondolat vért, formát, erőt s lelket. A nehézkes, bár szükséges logikai műveleteket átjárja az eszmények világossága, mint a tavaszi napsugárban a smaragd-zöld fényesség a bükkerdőt; emeli a lelket.

Csütörtök
AUGUSZTUS

13

Szt. Ipoly

Vajjon a virágos mező, a Napnak e ragyogó gyermeke, a maga módja szerint nem több tanubizonyság-e a napnak erejéről és szépségéről, mint a kalendárium papirlapjai, melyeken az évszakok járását s a napi égboltozat állását szabályszerűen jelezve találjuk? Fordítsuk ezt a szellemi életre. Pompás virágzást, életkibontakozást látunk, melyet csupán a tudás, a definiciók visszaadni nem képesek. Akkor lesz részünk benne, ha a Krisztus hozta nagy kegyelmi tartalmat a lelkünkbe öleljük. „Ez szellem és élet", ez az igazság, melyre vágyódom.

(Élővizek forrása 111.)

Péntek
AUGUSZTUS

14

Szt. Özséb vt.

A világ szellemi atmoszférája sok bacillust, sok lelki infekciót rejteget. Érzékenységelemek, haragra, boszszankodásra vívő hajlamok vannak lelkünkbe szőve. Megesik, hogy elkeseredés, unalom, életuntság légkörében élünk, mely mindenáron és hosszan ránk tapad. Az evangéliumból azonban tiszta, friss magaslati levegő áramlik felénk.

(Élővizek forrása 112.)

Szombat
AUGUSZTUS

15

Nagyboldogasszony

Milyen volna a világ, ha nem volna virág, erdő, bokor? Nem volna nekünk való világ! Épen így, milyen volna a szellemi világ, ha az ember csak száraz fogalmakkal élne? Milyen volna a világ, ha csak önzés, küzdelem, gyötrelem telítené? A boldogságos Szűz mai ünnepe ezt a gyönyörű megemlékezést mondja: Jaj de jó, hogy van virág, dicsőség, felsőbb szépség!

(Szentlélek hárfája 251.)

Vasárnap
AUGUSZTUS
16
Szt. Joakim

Isten parancsa nagyon egyszerű: szeress teljes szívből s lélekből, melegen, bensőséggel, érzéssel; szeress engem s minden embert értem. Szeress minden erődből; necsak szóval, necsak érzelegve, hanem tettel. — Tégy minél többet a szeretet indítóokából, így: Szeretlek Uram, azért teszem vagy tűröm ezt, járok el így vagy úgy. Nem emberi tekintetből, önzésből, haszonért, dicséretvágyból; hanem Érted, Feléd fordítva, azonnal Rád vetve mindkét szememet.

(Elmélkedések 448.)

Hétfő
AUGUSZTUS

17

Szt. Jácint

Hogyan állja körül a lelket a világ cselvetéssel, illúzióval, rémítgetéssel, hazuságggal, csábos szóval, altató példával, ernyesztő lanyhasággal, rossz indulattal és meg akarja fogni. S míly könnyen fog meg, könynyen botlunk, bukunk; nem félünk tőle eléggé! Főleg az ifjúság hisz és csalódik. Nevelője a léha társaság, ott hallja a nyomorúság igéit. Vesd meg és kerüld, mint a síma, ragyogó, de utálatos kígyót.

(Elmélkedések 447.)

Kedd
AUGUSZTUS

18

Szt. Ilona császárné

Felebarátunknak teste s lelke van; elsősorban lelkére van tekintetem; nevelem gondolkozását s érzületét, vezetem igazságra, megszerettetem vele az erényt, vigasztalom, meglátogatom s a testi irgalmasság gyakorlatait is végzem. — Senkit sem tartok rossznak, kiről biztosan nem tudom; de mindenkit úgy kezelek, mint aki többé-kevésbbé rosszra is hajlandó; mindenkit okosan, kimélettel, óvatosan kezelek. — Nem szabad jóindulatommal fukarkodnom és bizalmatlankodnom, hogy megérdemli-e ez vagy az szeretetemet s nem csal-e meg. Hisz Istenért szeretek embert! Aki sokat okoskodik, az keveset szeret.

(Elmélkedések 449.)

Szerda
AUGUSZTUS

19

Szt. Lajos pk.

Nem lehet csak magunknak világítani. A fizikai fény is osztogatás, de a lelki fényesség százszorosan az. Aki világít, az mindenkié. A Krisztus-barátságból fakadó szent életöröm a föld legsugárzóbb világossága. Vannak lelkek, akikben annyi tavaszt, annyi harmóniát, annyi fogyhatatlan életbőséget termel, hogy közelükben akaratlanúl is a földi megdicsőülés egy nemére gondolunk.

(Élővizek forrása 114—115.)

Csütörtök
AUGUSZTUS

20

Szt. István király

Szent István nem vézna, vérszegény, holdkóros, imádkozó, ember! Nemcsak magát sanyargató, a szegényekhez álruhában, mezitláb, eljáró ember! Ez is volt! De fődolog ez: a bátor, kitartó, teremtő, alapító, trónt felállító, magát megkoronázó ember volt! Valóban kiérdemli mélységes tiszteletünket. Minekünk a nagy embereket tisztelnünk kell, semmi ember az, aki senkit sem tisztel. A tisztelet egy fölséges ünnepi érzés.

(Szentlélek hárfája 387.)

Péntek
AUGUSZTUS

21

Chantal szt. Franciska

Oly sok minden van, amit a földön senkivel sem közölhetünk. Nem csupán azért, mert meg nem értenék, hanem gyakran azért is, mert épen a legkedvesebb, legmeghittebb barátainkról, hozzánktartozókról van szó. Talán szívünknek panasza van rájuk, talán valamerről nem értjük jól egymást. Vagy talán belső változások mentek végbe bennük, melyekről maguk sem tudnak. Ilyenkor alig lehet valamit szavakba önteni. Hogyan tolulna szemrehányás ajkainkra ott, ahol lelkek változtak el velünk szemben.

(Élővizek forrása 117.)

Szombat
AUGUSZTUS

22

Szt. Timót vt.

Gondolkodás- és érzésmódunknak legsajátosabb hangnemeire, mindarra, ami nagyon is mélyen, a lélek gyökerei körül él bennünk, nincsen szavunk, ezek a szó legteljesebb értelmében elmondhatatlanok. Ezekről csak önmagunk tudunk, egyedül nézzük lényünknek e rejtett birodalmában lejátszódó eseményeket. Minden ember sajátossága eszmélésének legmélyéről fakad, a lelki világ megközelíthetetlen örvényeiben készül és a maga abszolut mivoltában csakis ott mutatkozik.

(Élővizek forrása 117.)

Vasárnap
AUGUSZTUS

23

Lukács 17, 11—19. Szt. Fülöp

Hála a sok öntudatlan, föl sem ismert s föl nem használt jókért! Azok mint a gyermek élvezte javak... ezek mint elvonuló felhők! Ó igen, gyermek is vagyok, anyám ölében alszom; gondatlan s hanyag lélek is vagyok, kit sok kegyelem azzal vádol, hogy fel nem használom. Vonzom a felhőket gondolataim magaslataival; bensőségem, alázatom, elmélyedésem erdei leheletével. Kerülöm a lanyhaságot, szorgos s pontos leszek a jónak felhasználásában.

(Elmélkedések 403.)

Hétfő
AUGUSZTUS

24

Szt. Bertalan apostol

Hiszek az erkölcsi rendben. Az velem szemben áll s parancsol, s amit parancsol, azt akarom s birom. Életem belsőmből fakad, annak tehát én adok formát; szenvedéseimnek, s örömeimnek egyaránt. Én fémjelzek mindent; amit szeretek, az nagy, amit megvetek, az kicsiny. A környezet sokat ronthat, de vele szemben is öntudatára kell ébrednem örömömnek. Belőlem fakad az élet, az erkölcsi erő; én vagyok a művész, a teremtő. Erkölcsivé válik, amihez nyúlok, mint a mesében arannyá vált minden Midasz király érintésére. Életté, szépséggé változtathatok el mindent, belenézek a lelkembe, mint a buzogó források mélységeibe, melyek apadnak s dagadnak. Lelkemben egyesül természet s kegyelem s amit természettől nem bírnék, azt kegyelem által bírom.

Kedd
AUGUSZTUS

25

Szt. Lajos király

A mennyország az Istennel való, bízó, szerető egyesülésben áll. Lelkem hozzá ragaszkodik s megnyugszik benne. E tudatot érvényesítenem kell mindenen át s mindennek dacára, ami letör, aggaszt, nyomorgat engem. Akkor úgy érzem, hogy alakítok lélekkel életet, mint ahogy a szobrász alakít szirtből szép alakot. Habozom néha, kislelkű vagyok, a világ rám zúdítja hullámait; meglep a kétség, hogy talán mégis csak semmiség az élet. Oly kicsinyek, gyöngék vagyunk, elsodor a hullám; de meg kell győződve lennünk, hogy a lélek győzi.

(Elmélkedések.)

Szerda
AUGUSZTUS

26

Szt. Zefirin pápa

Tehetségeinkkel s ösztöneinkkel állunk a nagy világban s érvényesülnünk kell benne. Ki kell azokat fejlesztenünk, vagyis tudnunk kell sokat (tudomány), alakítanunk kell a világot gondolataink s eszményeink szerint (technika, művészet), jót kell tennünk s nemesen élnünk (erkölcs). Istennel, a Végtelennel viszonyba kell állnunk s isteni életét magunkban ki kell alakítanunk (vallás), Négy eleme a léleknek, négy szeráfszánya. Mind a négy együttvéve alakítja ki gazdagon s hatalmasan az emberiség életét. Tudni kell az igazat, alakítani a szépet, gyakorolni a jót, félni s szeretni Istent.

(Elmélkedések 36.)

Csütörtök
AUGUSZTUS

27

Kalazanci Szt. József

Erkölcs az a szép, nemes, kedves élet, melynek fegyelme, törvénye, ritmusa, harmóniája van. — Erkölcs az az öntudatos, ideális akarat. Nem altruizmus csak, nemcsak önfeláldozás; nemcsak ember- és jogtisztelet, humanizmus és személybiztonság; nemcsak jótékonysági intézmények és szociális érzés. Ezek mind csak részei az erkölcsi életnek s lehet belőlük több-kevesebb az átlagos, erkölcstelen emberben is, s az még nem dönt az erkölcsi szinvonal fölött; hanem az erkölcsiség az én öntudatos, nemes akaratom és érzületem, ha remete vagyok is, ha koldus vagyok is; az erkölcsiség a lélek nagysága, „Seelengrősse“; az erkölcsiség a lélek szépsége és életereje.

(Elmélkedések 47.)

Péntek
AUGUSZTUS

28

Szt. Ágoston pk.

Az emberi lélekközösségek ez a csodálatos ereje, melyeken mindég megérzik a természetfölöttinek illata, a maga összes emberi szépségével és hatalmával együtt csupán egy-egy lobbanása annak a határtalan tűznek, mely Jézus személyéből árad felénk, hogy egészen magába olvasszon bennünket. Azért az igazi, a legmélyebb lelki vonatkozások nem is egyebek, mint öntudatosan közös elmerülések ennek a szeretetnek tengerébe.

(Élővizek forrása 120.)

Szombat
AUGUSZTUS

29

Keresztelő Szt. János fejvétele

Ha valakiben az a meggyőződés él, hogy Isten őt valaki másnak boldogságára szánta és teremtette, ez a lélekből legtöbbször az érzés, az odaadás, csodálatos finomságait váltja ki. Az ilyen lélek, miközben lemond önmagáról s minden tettét, mozdulását, egész létét a másik élet szolgálatába állítja, minden ízében átszépül, átnemesül. A lelkek országának fölséges paradoxonai közül való az is, hogy aki mindenét odaadta, az a leggazdagabb.

(Élő vizek forrása 125.)

Vasárnap

AUGUSZTUS

30

Máté 6, 24—33. Szt. Róza

Dolgozni, ez az első evangélium, melyet a Teremtő hirdetett. Ez nagyságunk s uraságunk útja, tévedéseink kiigazítója, kételyeink oldozója. S Krisztus ezzel nem ellenkezik, hanem elítéli azt a lázas, önző egoista kegyetlenséget, melyben az ember töri magát s tönkretesz mást; azt az aggódó, versenyző, izgalmas gazdasági harcot; azt az esztelen gazdagodási vágyat, mely minél többet akar s ez által szétszedi saját lelke szépségét s a világ harmoniáját. Minek fokozni az igényeket ételben, ruházatban? Van-e szebb élet, mint az egyszerű, énekes s virágos természet? (Elmélkedések 256.)

Hétfő
AUGUSZTUS

31

Szt. Rajmund

A fizikai világban vannak erőforrások; a morálisban is legyenek; ilyen az akarat, mely a jót, a helyeset, a nemeset akarja, mely célba tör, rendet és egyensúlyt teremt, akadályokat legyőz, ellentéteket elsímít, szóval jó erő-, fény-, és hőforrás, gyógyforrás; tekintete, arckifejezése, kézszorítása is jót tesz. Ezt a teremtő, eligazító, rendet s egyensúlyt alkotó erőt hozzátok magatokkal; induljatok ki magatokból a jónak gyakorlatára; szeressetek, emeljetek, melegítsetek.

(Elmélkedések 256.)

Kedd
SZEPTEMBER

1

Szt. Egyed

Ime a szárnyaló madár, a természetnek ünnepnapi köntösbe öltözött kegyeltje; földet, létet arra használ, hogy emelkedjék és szárnyaljon. Emelkedni... töltekezni... imádkozni. De az emelkedés s a repülés nagy energia. Mily fölséges látvány az ég méſyein uszó sas! Mi kell tehát nekünk? Függetleníteni a lelket a lelkiek lángoló szeretete által. Úgy szeretni, hogy el ne hanyagoljuk magunkat, még ha gondok ostromolnak is. Úgy nevelni magunkat s másokat, hogy kevés igényünk legyen. Nagy bizalom és megnyugvás Istenben.

(Elmélkedések 256.)

Szerda
SZEPTEMBER

Szt. István király

Necsak reagálni, hanem léleknek, vagyis kiinduló akciónak kell lenni. Jót tenni azokkal, kik ellenszenvesek, azért, hogy emeljük őket; utánuk járni megnyerni őket. — Akarok másoknak ma hasznára lenni, és pedig szívből; akarok nekik valami szolgálatot tenni s ebben kedvemet lelem. Látom mások hibáit, de nem ütöm őket agyon; ügyetlenségük, sértéseik ne legyenek csomó a lelkemben, melyektől görcsös, gödrös lesz a belső világom. Nem, én pozitiv villamossággal vagyok telítve s fölülemelkedem s tudom az embert elviselni s előre vinni a jóban.

(Elmélkedések.)

Csütörtök
SZEPTEMBER

3

Szt. Manszvét

Akiben a lélek aktív s kezdeményező, akiben pozitív kihatásokra van nevelve, aki a világban nemcsak szenvedni, nyögni, panaszkodni, sérülni akar, hanem napsugár akar lenni és hegyi patak és harmatos rét akar lenni s útszéli gyógyfű, annak adatik jó és tömött és kifolyó mértéke az életnek, bensőségnek, tartalmasságnak, vígasznak örömnek. Próbáld meg; de légy lélek s ne vajcsomó.

(Elmélkedések 257—58.)

Péntek
SZEPTEMBER

4

Szt. Róza

Az ösztönös, a külre ömlő s még nagyrészt öntudatlan ember képe; érzékei nyomán a külre figyel s emancipált öntudata, mely magát nézi s magát kezeli, még nincs. Még nem egyed, mely magát mint tárgyat észleli; belülre még nem lát, csak külre, tehát még nem igazi öntudat. Azért lát mindig mást s másban a szálkát is, magát nem látja, még ha gerenda, vagyis nagy hiba is van a lelkén. Mily szánandó bohóc s ha komolyan adja, mily ügyetlen szőr- szál- és szálkahasogató. Nem szőrszálhasogató kisbiró, hanem szép, nemes, sugár lélek akarok lenni s másokat elsősorban magam értéke s erénye súlyával befolyásolni!

(Elmélkedések 259.)

Szombat
SZEPTEMBER
5
Szt. Juszt. Lőrinc

A keresztény lélek vidámsága átlátszó, tiszta lelki atmoszférában mozgat bennünket. Derültség, mely besugározza környezetünket és mindentől elveszi a földiesség súlyát, mert a lélek oly földöntúlian könnyű és vidám. Kell nekünk a szív szent örömc, szent könnyűségc, kell, mint a tiszta hajnali levegő és legyünk bizalmatlanok minden szellemi irányzattal szemben, mely kioltja az istenakarta életvidámságot s a lelket örömtelenné, sötétté, szomorúvá, hideggé teszi. Az bizonyos, hogy a vidámságra való hajlam az egyes emberekben nagyon változó. Vannak a harmoniára, az örömre természettől hangolt lelkek, mások pedig önkínzók és könynyen elhangolódnak.

(Élővizek forrása 133.)

Vasárnap
SZEPTEMBER
6

P. u. 15. v. Márk 9, 35. Ida
Őrangyalok ünnepe

Emberek, tele vagytok köddel, képzelődéssel, érzékenykedéssel s igazság és szolid erény kevés van bennetek. Szubjektiv korlátoltságtok torzulássá s hiúságtok betegséggé lesz. Önszeretetetek ne érintse senki, mert különben fölhagytok a legszentebb érdekek szolgálatával. Ha megkritizálják jó törekvéseiteket, el birjátok felejteni az Istent, mert magatokat keresitek. — Tele vagytok továbbá sötétséggel, iszappal, földdel, az enyészet szaga van ruháitokon s a kripták szomorúsága lényeteken; ti az archaeológiának dolgoztok. — Ezzel szemben Jézus tisztult, nagylelkű, fölényes lelket akar, mely kimosta magából az iszapot s fölötte áll a kicsinyes szubjektivizmusnak; áttetsző, szép, erős, szabad lelkeket akar.

(Elmélkedések 338—339.)

Hétfő
SZEPTEMBER

Kassai szt. vtk.

Az ember görnyed. Összekerül sokszor a diadalmas rosszal s szinte elmegy a kedve; tapasztalja a világban az alávalóságig sülyedő önfeledettséget s nemtelenséget; a gyötrő félreértést, az olthatatlan gyűlöletet, a gondot, a betegségek s a halál ijesztő árnyékait. Látja, mint hervad az élet s elhervadna akkor is, ha minden mező elysium, minden sziget a senki szigete volna. S mégis, mégis tudja, hogy nem a rossz győz, hanem a jó; — hogy a lélek győz a hervadó test fölött s az élet a fölhantolt sírok fölött él; — tudja, hogy a lélek legyőz mindent, tömlöcöt, kínt, halált, szolgaságot, gyűlöletet . . .

Kedd
SZEPTEMBER

8

Kisasszony n.

Örömnap ez a földön, hajnalhasadás. Éjben álltunk s hiába vártuk a napot, végre ránk hasadt ez a leheletszerű, királyi bíborba öltözött hajnal; ez napot jelent. S mint az erdő madarai énekelnek a pirkadásban, úgy ébred lelkeinknek imádó, hálaadó éneke. Csakhogy eljöttél édes, szép hajnal, életünk reménye! Mily erő s bizalom sugárzik belőled!

(Elmélkedések 703.)

Szerda
SZEPTEMBER

9

Kláver szt. Péter

Ne legyetek zsémbes, kedvetlen, gyanakvó lelkek. Elront az mindent: kedvet, hitet, művészetet, életet; elsötétíti a szemet, a szót, a tekintetet. Istent nem dicsőíti. A kedvetlen, örömtelen léleknek nincs kitartása, mert nincs ereje: „a szív bánata leveri a lelket.“ Kedvetlen embernek szíve, keze, lába, karja ólomból van s lelke a szenvedéseknek melegágya. Tehát foglaljuk le a „boldog életet“ Istenhez való ragaszkodásban s kézséges szolgálatban.

(Elmélkedések 342—343.)

Csütörtök
SZEPTEMBER

10

Tolentínói szt. Miklós

A szent Szűz nesztelenül jár, mondhatnám nem is siet. Úgy látja, hogy azok az utak, melyek később uttalanokká lesznek s pusztában s szakadékokban elvesznek, visszafelé mind a szülői ház felé vezetnek s hogy akik azokon járnak, azok mind a szerető szülő kebléről indultak el s hogy bármerre vetődjenek is, az édes szülő képét, a szülői ház emlékét viszik magukkal s ha az néha el is homályosodik, de voltakép ki nem törlődik lelkükből egészen.

(A szép szeretet anyja.)

Péntek
SZEPTEMBER

11

Szt. Protáz

Csodálni való dolog, hogy az isteni szeretet míly utakon jár s mi mindenféle módon iparkodik szívünkhöz szólni s Istenhez vezetni. Néha ez a szeretet küzdő szeretetté lesz, melyet buzgalom hevít a szent ügyért, mely síkra száll a szellem fegyvereivel, villogtatja az érvelés „éles kardját“ s győzni akar, miután végig „harcolta a jó harcot.“ De az Istenért lángoló szeretetnek vannak más útjai s módjai is; ez a küzdő szeretet tud türelmesen kiváró, türelmesen utánjáró s kereső szeretetté lenni; keresni tudja azokat, kik elvesztek.

(A szép szeretet anyja.)

Szombat
SZEPTEMBER

12

Szűz Mária neve

A név csak jel a gondolat, az érzés, az akarat, a szenvedély és szenvedés országában. Jel, mely fényt vagy sötétséget áraszt, édes örömöt vagy keserűséget ébreszt. Mit jelent hát nekem a név: „Mária?“ Fényességet, világosságot; a lelki világ hajnalfényét; minden erénynek, alázatnak, egyszerűségnek, engedelmességnek, elvonultságnak, Isten akaratán való megnyugvásnak sugárzatát; de különösen jelenti azt az érintetlen, fölséges tisztaságot, mely arcán, lényén, egész valóján elömlik, a megtestesült s megkoszorúzott szüzességet.

(Elmélkedések 703.)

Vasárnap

SZEPTEMBER

13

Lukács 14, 1—11. Szt. Notburga

Mily igénytelen, egyszerű s mély értelmű szó: „kenyeret enni“. Csupa fegyelem, erő s egészség. Jézusban az élet ép s egész, nincs meggyöngítve; a természet kielégíttetik, de nem gyöngül el élvezeteiben. Az emberekről pedig átlag igaz, hogy nem halnak meg, hanem megölik magukat s életerejüket izgalmakban, ingerekben elfogyasztják s alacsony örömökbe fojtják. Kár értük; mennyi nemes csíra, hány erőteljes kiindulás megy így tönkre s mennyi tiszta, édes élvezettől s mély érzéstől esnek el; lelkük leperzselődik, mint a tavasz a májusi fagyban. Ó szép élet. mennyi esélynek vagy kitéve. Tisztaság, önmérséklet, mérsékletes evés, kevés szesz, edzés kell nekünk. (Elmélkedések 377—378.)

Hétfő
SZEPTEMBER

14

Szent kereszt felmagasztaltatása

Isten magasztalta föl a keresztet s mint dicsőséges, áldást hintő, örök győzedelmet jelentő szent jelet tűzte a világ homlokára; vigaszunknak, erőnknek, reményünknek jele: kincs és emlék egyben. Nagy a kereszt, mert gyökere Jézus szíve. Jézus szívéből, szent akaratából, szeretetéből nőtt ki a kereszt. Képét lelkében hordozta, dajkálta; emléke dobogtatta meg szívét. Ó, hogy vágyom kiáltott, - kiáltotta, - lelkem előtt lebeg művem! Fáj is, vonz is. Árnyéka lelkének s szívének prése lett az Olajfák kertjében; akkor nehezült rá úgy, hogy vérét kipréselte. Vessünk mindig mély tisztelettel keresztet. (Elmélkedések 725.)

Kedd
SZEPTEMBER

15

Hétfájdalmú szent Szűz

Minél mélyebb a szenvedés, annál inkább vezet el a külvilágtól, s oda fordít a lélek magányosságába. Ott azután csak az Isten vigasztalhat; csak neki van szava. Mi is így leszünk; legnagyobb s legkínzóbb szenvedéseinkben egymagunk leszünk. Hányszor állunk íly szellemi elhagyatottságban, még szerető lelkek közt is. Hányszor nem értenek meg s talán terhünkre is vannak azok, kik különben szeretnek s meg akarnának vigasztalni! Értsük meg ilyenkor, hogy az a szenvedés pszichológiája, hogy az embernek azzal többé-kevésbbé magának, s egymagában kell végeznie. (A szép szeretet Anyja.)

Szerda
SZEPTEMBER

16

Kántorbőjt. Szt. Kornél pk. vt.

Míly nagy bölcsesség és szerencse, ha az ember meg van győződve, hogy az erkölcsi nagyság minden kelléke mindenkor rendelkezésére áll, akár egészséges, akár beteg legyen, akár örvendjen, akár szenvedjen. Csak ne fúrja bele magát a szubjektív gondolkozásba, s az életnek közvetlen, s miután itt szenvedésről van szó, — tehát keserves adataiba; hanem kapcsolódjék Istennel s higgyje azt, hogy szenvedésben is az Ő szándékait teljesíti.

(A szép szeretet Anyja,)

Csütörtök
SZEPTEMBER

17

Szt. Ferenc sebhelyei

Nyissuk ki minden reggel lelkünket, lélekzetszomjas ajkunkat a krisztusi fénylő hegyormok felé és űzzünk el minden bosszantó gondolatot, minden kedvetlenséget, bátortalanságot, minden fáradt, elnyomott állapotot a lelkünkből, mint ahogy naponta szobánkat is kiszellőztetjük. Azután nézzünk jókedvvel mindannak elébe, ami kellemetlenséget hozhat a nappal, amire egyébként talán már reggel kedvetlenül gondolnánk: üzletek, kötelességszerű munka, emberekkel való érintkezés, terhes levelezések, az időjárás alkalmatlanságai stb.

(Élővizek forrása 133.)

Péntek
SZEPTEMBER

18

Kántorbőjt. Kupertinói Szt. József

Hordozzuk szüntelenül az örömnek láthatatlan koronáját, királyi emberré tesz bennünket a sötétség rontó hatalmaival szemben és diadalmasan járjuk földi vándorlásunk útját akkor is, ha egészen kiskörű, vagy egészen lélekőrlő munkát végezünk. Mert szándékban, értékelésben, munkánk szűkös materialitása fölé emel és mélyen megérezteti velünk, hogy mindegy, vajjon diadalszekéren, vagy talyigát tolva haladunk az Isten kapuja felé.

(Élővizek forrása 134.)

Szombat
SZEPTEMBER

19

Kántorbőjt. Szt. Január ius vértanú

Semmi sem tesz olyan jót, semmivel sem lehetünk jobban testvérnink kedvére, mint azzal, hogy tiszta vidám kedéllyel közeledünk feléjük. Ez elfeledteti gondjaikat, s az örömsugár, mely a lelkükbe szűrödik, ott fényt és meleget áraszt. Mindenki szereti azokat az embereket, akikből szent vidámság, keresztény derültség világít, mindenki szereti a harmonikus életöröm hordozóit. Ebben persze szintén nagyon különböző a természetes rátermettség.

(Élővizek forrása)

Vasárnap
SZEPTEMBER

20

Máté 22, 34—46. Szt. Euszták

Aki szeret, az magában hordja a törvénykönyvet s érzi, hogy mit kell tennie. Senkinek sincs szüksége sok tudományra, sem könyvtárakra, hogy jó ember legyen. Pedig ez az én hivatásom s földi célom. Szeretek tehát s ezáltal leszek jó ember s minél több türelemmel s önzetlenebbül szeretek, annál jobb cmber leszek s jobban hasonlítok az Úrhoz, aki szeretett s elviselt engem, hálátlan bűnöst.

(Elmélkcdések 449.)

Hétfő
SZEPTEMBER

21

Szt. Máté apostol, vt.

Ha szép világot, ha kultúrát teremtenék iparkodásommal, ha kiáradnék szóban, vállalatokban, ha tömeget mozgatnék, de magamnak, lelkem szeretetének nem élnék, a lét céljára rá nem nyitottam. Istenem, hát magamban kell élnem: cselekvéseim jóságának, nemességének, tisztaságának öntudatában kell élnem; annak az öntudatnak telinek kell lennie fénynyel, nemes, meleg motívumokkal, önzetlen, jóindulatú szándékokkal! Csak akkor élek igazán. E nélkül automata, a külső világ kényszerzubbonyába szorított rab vagyok. Egyszóval éljek azért, hogy mindennap jobb legyek. (Elmélkedések.)

Kedd
SZEPTEMBER
22
Szt. Mór vt.

Fontold meg, míly nehezen tűröd az ignorálást, mily idegen érzelem nálad a türelem, hiú és meg nem tagadott lélek vagy; kívánod, hogy mások kezeiken hordozzanak s úgy jársz az crény, az alázat iskolájába, hogy praemiumot keressz. Tekintsd, mily nehézkes vagy a penitenciatartásban, mily szorgos az evésben, ivásban, alvásban, mily becézett babának nézed testedet és ha ételed túlságosan sós vagy cukros, vagy száraz, vagy kozmás, ha zsiros vagy kisült, elégiára hangolod lelked húrjait. Mily visszataszító vagy néhá társalgásodban, megfontolatlan feleleteidben, nehézkes az engedelmességben, ellenkező másokkal való engedékenységben, tervtelen és céltalan foglalkozásaidban, önző számításaiban, dilettáns kötelességeid teljesítésében, szétszórt imáidban, hallgatni nem szeretsz, beszélni nem tudsz, világias vagy viselkedésedben, fegyelmezetlen gondolataidban, affektálsz, koldus vagy belső életedben.

(Elmélkedések.)

Szerda
SZEPTEMBER

23

Szt. Tekla vt.

Mi sem ágyazhatjuk meg úgy életünket, hogy házunk mestergerendája ne a kereszt legyen. Ne ijedezzünk tőle; nem erős ház az, melynek hiányzik ez a mestergerendája. Gerenda is (kemény, durva), de mester is; tanít sokra; különösen pedig nevel szép, erős, formás életre. Szeressük az önmagtagadást, de nem külső parancsért, hanem a szépségért, mely lelkünkre háramlik belőle.

(Elmélkedések 454.)

Csütörtök
SZEPTEMBER

24

Fogolykiváltó Boldogasszony

Van egy kedves Madonna-arc, a Mária-Mercedes. Ez a szent Szűz megjelenik három szent férfiunak nehéz álmaikban, hogy buzdítsa őket a szaracénok és mórok keze alatt nyögő keresztények kiváltására, ha kell, saját szabadságuk árán is. Szemei előtt a mórok pincéi, azokban sok hervadó szív, sok elkeseredett és fohászkodó ember. Ave Maria... suttogják, ó segíts, ki minket nyomorogni látsz!

(Elmélkedések 706.)

Péntek
SZEPTEMBER

25

Szt. Gellért pk. vt.

Van-e nagyobb cél, mint a kereszténység által boldogítani a népeket? Került-e valami több fáradságba, s áldozatba? Több vérbe és nemes szívdobbanásba? Megértjük, ha hármat tudunk: szeretni a halhatatlan lelkeket, gyűlölni a bünt, becsülni a kegyelmet. A bűn gyűlölete foglalta le az apostoli férfiak nagy egyéniségeit, a bűn gyűlölete, mely megrontja a halhatatlan lelket. Mi más a kereszténység erélyének kifejezése és hőmérője, mint a szeretet a lélek iránt?

(Elmélkedések 163.)

Szombat
SZEPTEMBER

26

Szt. Ciprián

Az Isten iránti szeretet semmiféle szeretetet nem zár ki, mely Isten szándékeinak megfelel, tehát nem száműzi a szivből a szülői, gyermeki, hitvesi szeretetet, az igazi barátságot. Az igazi istenszeretet a lélek minden érzését megnemesíti, felgyújtja, átvilágítja. Minél jobban szeretjük Istent, annál bensőbben zárjuk szivünkbe azokat, kiket szeretetben hozzánk fűzött, mellénk vezetett.

(Élő vizek forrása 145.)

Vasárnap

SZEPTEMBER

27

Máté 9, 1—8. Szt. Kozma

Isten várja a gyümölcsöt tőlem is; sokat adott; abban a tudatban kell élnem, hogy hitvány ember volnék, ha minden erőmből nem gyümölcsöztetném kegyelmeit. Tekintsek lelkembe: tehetnék-e még 30-, 60-, 100-szor annyit, mint amennyit most teszek? Nem a sokféleséget, de a hitből vett lelkületet, a nemes érzést, a buzgalmat s a szeretetet véve. Bizonyosan van még fokozat erre bennem.

(Elmélkedések 281.)

Hétfő
SZEPTEMBER

28

Szt. Vencel király

A modern ember lelke el van gyöngülve; tele van problémákkal s bizonytalansággal, tele konfliktusokkal s erőltetéssel. Vannak ugyan mély érzései, de a természettől elválasztja a kultúra, s Istentől elszigeteli sokféle filozófia. Ez ellen kell hát küzdenünk; kell az értelmi vagy a kulturális tulzásoknak öntudatára ébrednünk s éppen ezekkel szemben erőteljes, s élénk közlekedést fönntartanunk az erő és épség két nagy forrásával, Istennel s a természettel.

(A szép szeretet Anyja.)

Kedd
SZEPTEMBER

29

Szent Mihály arkangyal

Hogy hullnak a lelkek, mint a legyek az élvezetvágy légyvesztőin! Falu, város versenyez az idegek s érzékek ingerlésében. Ettől dagad, mint piszkos utcák árkaiban felhőszakadáskor a tisztátlanságnak árja. Mit használ szociálpolitika, munkásvédelem, béremelés, ha nincs lélek, vagyis takarékosság, mértékletesség, önmegtagadás, fegyelem, tisztesség, hűség; mit használ a szociálpolitika remeklése, ha állatokkal van dolga? Aszkézis kell, ellenállás kell, önmegtagadás kell, az ingerlő rosszal szemben. — Archangele Michael, defende nos in praelio . . .

(Elmélkedések 714.)

Szerda
SZEPTEMBER
30
Szt. Jeromos pk.

A világ lelke is akar világot teremteni, megújítani, átváltoztatni s nagy kultúrmunkát végezni, nagy intézményeket teremteni ; de a földbe növeszti őket. Munkájuk inkább fáradtságot, mint szabadságot hoz s gépeikhez köti őket, ezek által akartak uralkodni, de a nagy erők, melyeket ők szabadítottak föl, szolgáikká tették őket. Személytelen zsarnoki hatalmakká válnak, külön pszichológiával, temperamentummal s elgyötrik az emberiséget ; a szenvedélyes törtetést tűzik ki életfeladatul nagy logikai következetességgel, de pszichológiai képtelenséggel. Ellenben az Isten lelke a világot belülről, belső elveiből, a jóság s igazságból akarja kialakítani s azért aztán szépségbe fejleszti. Lelkeket szabadít föl szabadságra, melyek kevéssel beérik s a világot, a munkát, az észt s vívmányait csak arra használják, hogy a lélek élete szépen, nemesen kifejlődjék.

(Elmélkedések 630.)

Tagja vagy munkatársa vagy-e már a Szociális Missziótársulatnak?

Aki tagjaink sorába akar lépni, jelentse be szándékát a Szociális Missziótársulat Országos Szervezete Központi Hivatalának, Budapest, I., Krisztina-körút 125, s tegyen póstára egyidejüleg 4 pengőt. Ennek ellenében a „Keresztény Nő" c. folyóiratot kapja s tagsági igazolványt, mely konferenciákra, összejövetelekre belépőjegyül szolgál.

* * *

Könyv, irószer, kegyszerek a legelőnyösebben kaphatók a Missziós Boltban.

Budapest, I., Krisztina-körút 127.

Könyvkiadóhivatala, könyvkötészete, képkeretező üzeme lehetővé teszi vevőközönségének legelőnyösebb és legjutányosabb kiszolgálását.

* * *

A Szociális Missziótársulat **„Nagyasszony"** varrodája fehérneműt és felsőruhavarrást vállal. Kötődéje rendelésre ruhát, szvettert, sált, sapkát és harisnyakötést és fejelést készit.

Budapest, I., Krisztina-körút 127.

Csütörtök
OKTÓBER

1

Szt. Remig pk.

A lelki erőnek jellege, hogy tesz, szolgál, érvényesül, de nem sokat disputál. Ne kérdezd, hogy ki vagyok; látod, hogy jót teszek. Ez az a szolid alázat: a szavak alázata értékes tettek mellett. Ez az alázat kell nekem: lenni, tenni, élni hatalmasan s nem törődni, hogy X. Y. mit ad ehhez hozzá, vagy mit vesz el belőle. Így magaslik ki az alázatos s gáncsot, kifogást könnyen elvisel.

(Elmélkedések 53.)

Péntek
OKTÓBER

Szt. Őrzőangyalok

Az erkölcsi és szellemi világ útjai sokszor sziklás, járatlan utak s szintén fehérlő csontok sövényezik azokat. Sebaj; ne győzzön a rossz; hajótörések dacára törik a gőzösök az óceán hullámait s temetők dacára nyílnak virágok s születnek gyermekek. A világ bozótja az erkölcsi elvadulás, őserdeje pedig az Istentől való elfordulás; ellenben az Isten útjai a szépség s a boldogság útjai. Jézus keresztjével töröm a sziklát s írtom az erdőt.

(Elmélkedések 55.)

Szombat
OKTÓBER

3

Kandid

Az egész világ olyan, mint csicsergő s szökellő verebek zsinatja egy régi eresz alatt s ez a zene nem lélekemelő. Egyre arról folyik a szó, hogy mi igaz, mi nem s kinek van s kinek nincs igaza s a legjobbra rá nem érnek. Menjenek s örüljenek nagy örömmel. Ne rugdalják, ne tapossák egymást, hanem emeljékföl egymást. A világot nem győzzük meg ésszel; voltakép pedig mi nem győzni, hanem élni akarunk.

(Elmélkedések 355.)

Vasárnap

OKTÓBER

4

P. u. 19. v. Máté 22, 1—14. Ferenc Rózsafűzér ünnepe

A természetfölötti rend új világ s e világnak melege és harmata, villamossága és delejessége a kegyelem, az épít és éltet. Mint ahogy a napsugár szövi a lombot az ágak szövőszékén, levegőből és harmatból: úgy a kegyelem kifejti a lelket. De a kegyelmet magát a hitből való ima szerzi. Azért a szívek meghódolását is az ilyen imának igéri az Isten.

(Elmélkedések 710.)

Hétfő
OKTÓBER

5

Szt. Placid

Mennyi dac, durvaság. keménység a fiatalos, tapasztalatlan, önfejű akaratban, ebben a fiatal bikában, mely csak ellenkezik, döföget és gondolja, hogy ez az erő és boldogság. — Mennyi nyerseség, érdesség, a különben jó, de durva, idomtalan akaratosságban. Szüleink, előljáróink, házbelieink és első sorban az Isten érzik ezt! Ne legyen a lelkünk tövisbokor, sem kemény dió, melyet csak törés után lehet élvezni.

(Elmélkedések 442.)

Kedd
OKTÓBER

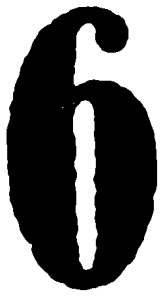

Szt. Brunó

Sokan a szép, édes belső világot elhayagolják és csak a földivel törődnek; az ilyenek lassanként üres, fáradt emberek lesznek; tartalom s érték nélkül; függvényei a világnak s nem urai s értékei. A forrást, melyből a világban tudás, művészet, kultúra fakad, a lelket a maga mélységeiben nem tisztelik meg; világot, szemetet hánynak azokba, mialatt azok a mélységek kitölthetetlenek s belőlük árad világosság szépség öröm! Vagy kereset után járnak s gépek lesznek és a munka mechanizmusában elvesztik a közvetlen érintkezést Istennel; a gép az az ő istenük; az tör össze földet, vasat, fát de szívet s embert is; az csépel ki kenyeret s az ember imádja bálványait! Ember csinálta s most lelkét is vaskarjaiba fektette; nem atyai, nem is emberi karok! Szolgaságot hoznak s tűrhetetlen sivárságot!

(Elmélkedések 443—444.)

Szerda
OKTÓBER

Olvasós Boldogasszony

Mint a liliom az ég alatt s a csillag az éjben. olyan a lélek a végtelenben mint a lótuszvirág az óceán végtelen tükrén. Ha reflektálunk s magunknak tüzet s világot gyújtani akarunk, csakhamar észrevesszük, hogy sötétben vagyunk. Akit a lét sötétsége vesz körül, az csak szerény lehet. Aki vak, az szerény; az éj szerény; a madár halgat az éjben, szerény . . . Jézus is szerény . . . A szentek hierarchiája is szerény, felhőben lakik. Ó Istenem, világíts lelkemnek, hogy lássak, de mindig szerény s alázatos maradjak.

(Elmélkedések 39.)

Csütörtök
OKTÓBER

Magy. N. A.

Életünk kerete szerény. Sok szenvedés és bánat környez; siralomvölgyében élünk, dacára az ész vívmányainak; már pedig íly környezetben csak a szerénység stílszerű. Mi az irgalom nyomaiban járunk s lelkünk könyörülettel hajlik le a gyengéhez s a szerencsétlenhez. A reális emberi élet is nagyon szerény; születünk, dolgozunk, szenvedünk, meghalunk. Aki ezt átérzi, az szerény lesz. A királyné is szerény, ha gyermeke van ölében, mert akkor már nem fölséges asszony, hanem gyönge csecsemőt szoptató anya. Fogjuk föl, karoljuk át az Isten sok nyomorgó gyermekét; legyünk jóindulattal az emberek iránt s szerények leszünk. Ez a szerénység mint reális érzés s józan kötelességtudás jelentkezik bennünk.

(Elmélkedések 40.)

Péntek
OKTÓBER

Aeropagita szt. Dénes

Az ember elesettségének legszerencsétlenebb tünetei közé tartozik a szeretet eltévelyedése, a szeret természetfölötti eredetének félreismerése, ennek a lélekbe vetett isteni magnak földi vetésekkel való elnyomása. Isten úgy akarta, hogy istenszeretetünk fáin teremjenek emberszeretetünk virágai, az ember pedig nem hagyja fává nőni a magot, hanem céljukat önmagukban kereső emberi vonzalmakat ültet köréje, melyek elisszák tőle a lélek talajának életnedveit.

(Élővizek forrása 147.)

Szombat
OKTÓBER

10

Borgias szt. Ferenc

El kell kerülni a dekadenciát a szívben: a romlottságot, a durvát, a póriast, a bizalmatlanságot s a lemondást, mindent, ami ellen fölvilágosult lelkiismeretünk protestál. Aki ezt elkerüli, az erős! A hitből való élet ily erőt inspirál; érezzük s éljük át s lelkesüljünk a szeplőtelen életű, krisztusi erkölcsért. Az Úr Jézusban való hit nem gyöngeség, hanem erő. Aki gyöngeségből akar hinni, az nem ismeri az Urat.

(Elmélkedések 41.)

Vasárnap

OKTÓBER

11

P. u. 20. v. János 4, 45—52.

Vágyam van az örök élet után s hitem mondja, hogy máris örök életet élek, melynek a halál csak pályaválasztója boldogság, vagy boldogtalanság felé. Ebben élek, e szerint érzek. Hit és érzés közt nagy különbség lehet. Mi hisszük például, hogy Isten jelen van s hogy hajszálunk sem esik le tudta nélkül s hogy lelkünk végtelen kincs; de ezek átérzésétől még messze lehetünk. Hitünk, mint az évülő gyökér a fagyos földben; van benne erő, de nincs kifejlesztve. A hit isteni gyökerét a keresztségben mélyesztette belénk az Isten.

(Elmélkedések 205.)

Hétfő
OKTÓBER

12

Szt. Miksa

Minden emelkedő s haladó korszak az erőt imádja. A modern kultúrának eszménye szintén nagy erő. Megmozgatta s folyamatba hozta az egész természetet, fölébresztette erőit a azoktól várt boldogságot s jobb embereket. Végtelen életvágy, kiolthatatlan boldogságszomj verődött ki rajta. De nagy komplikációk támadtak; az erő valahogyan elemelkedett az élettől, önálló hatalom lett, mely az embert inkább szolgává, mint úrrá teszi az óriási munka révén, melyet tőle követel. S e munkában elfonnyad az ember; nem ér rá nemesbülni s az élet szellemi tartalmát kifejleszteni. Az erőfejlesztéssel járó öröm is elapadt, mert hisz csak az az erő okoz örömöt, amely emel s nem az, amely lenyügöz.

(Elmélkedések 210.)

Kedd
OKTÓBER

13

Szt. Ede

A világ majd imperialista, majd kozmopolita, — majd kemény és klasszikus, majd meg szentimentális; hitem nem ingadozhatik divat szerint. Ha néha nagy az ellenkezés egy pont körül, később megint vész. Hiszek föltétlenül! Érdeklődés, törekvés, megfeszülés kell, hogy egyénileg sajátosan éljük át a hitet. Ugyanazt a kereszténységet frissen, üdén, aktuális eredetiséggel. Ne álljon utunkba kislelkűség, kényelem, mely bénítsa a szellemi elmélyedést.

(Elmélkedések 283.)

Szerda
OKTÓBER

14

Szt. Kalliszt pápa vt.

A drága gyöngy, melyre rá kell akadnunk, a mi lelkünknek mindenségnél nagyobb értéke, ugyancsak a béke, a megnyugvás, a boldogság. Isten szeme akad meg e gyöngyön; szezeti, „sic dilexit“; nagyrabecsüli s gondozza úgy, hogy „hajatok szála sem esik le a földre.“ Fiát küldi keresésére, nyomában azután apostolokat és szenteket; s odaad érte mindent... Fiát, vérét, Lelkét. Aki e halhatatlan értéknek öntudatára ébred, nemkülönben, ki békét, megnyugvást s hitben és szeretetben lelki egyensúlyt talál, az rá nyit önmagában az „Isten országára“ s ez országban saját maga királyi méltóságára; drága gyöngyöt lel.

(Elmélkedések 285.)

Csütörtök
OKTÓBER

15

Szt. Teréz sz.

Boldog ember, aki még idő előtt áll, a kegyelmek, az érdemek, a szép, tiszta, nemes élet ideje előtt s aki azt fölhasználja. Míly lelkesüléssel nézhet az a jövőbe, míly öntudattal a jelenbe, míly hálával s örömmel fog nézni a multba! De bármi csepp időm legyen is, vagy bármily öreg legyek is, sietek élni s az időt felhasználni.

(Elmélkedések 291.)

Péntek

OKTÓBER

16

Szt. Gál apát

Az ember néha nem érti szívét, nem érti vágyait, nem látja, hogy a csapásokat saját kezével méri önmagára. Nem érti, hogy a lelki válságoknak, a világfájdalmaknak, a csalódásoknak, az elkeseredéseknek, minden szkepszisnek és pesszimizmusnak egyetlen és csalhatatlan panaceája az istenszeretet, a mindent harmóniába olvasztó, gyógyító, nemesítő, megszentelő Hatalom, amelyben minden szeretetek értelmükre lelnek.

(Élővizek forrása 147.)

Szombat
OKTÓBER

17

Szt. Hedvig

Oh Uram, add hogy szeresselek; Téged és azokat, akiket szereteted nékem adott, hogy életemet értékesebbé és gazdagabbá tegyék. Add Uram, hogy oly mértékben s oly szerettel, amirőre engem teremtettél. Add, hogy a szeretet engem megszenteljen, tanítványoddá, gyermekeddé tegyen, hogy az élő vizek forrását megnyissa bennem és hordozzam és osztogathassam az emberek között a te szeretetednek léleknevelő édességét.

(Élővizek forrása 147.)

Vasárnap

OKTÓBER

18

Máté 18, 23—35. Szt. Lukács

Mindenki adósa az életet s üdvöt adó Istennek, adósa rogyásig. Tőle veszünk minden jót; a teremtésben épúgy, mint a megváltásban s mindennel vissza tudunk élni. Vétkezünk. Visszaélünk Krisztus igéjével, vérével, kegyelmével, kincseivel; óriási kontrasztot állítunk önmagunkban az erény s az egyén közé; konfliktusokat élünk át, melyektől szívünk vérzik; harcokban nyögünk, melyekben elernyedünk. — Felém jön az a számvető Fölség, ki úgy remekelt a teremtésben; a lét öröme és telje, az erő és tökély végtelen „jubilus“-a.

(Elmélkedések 344.)

Hétfő

OKTÓBER

19

Alkantarai Szt. Péter

Munkások kellenek, kik új világot teremtenek; élénken perceptív s keményen munkás lélekre van szükségünk. Munka kell; sziklákat kell fúrni, követ fejteni, aratni kell. Az apostoloknak nem hivatalban kell ülniök s várniok a tudakozódókat; ez egészen mellékes funkció. Tűzeső hull az apostoli férfiakra az apokalyptikus angyal füstölőjéből; nincs nyugalmuk; lelkük feszül, szemük lát, arcuk ég, szívük beszél; a szeretet tüze s a gondnak árnyéka jellemzi lelkületüket. Gyermekek, betegek, botrányosak, veszélyben forgók, bűnösök, jó lelkek, iskola, család, társadalom ezernyi szükséglete rajzik szemeik előtt; ők bíznak, imádkoznak, szenvednek, kitartanak. (Elmélkedések 349.)

Kedd
OKTÓBER

20

Szt. Vendel htv.

A szeretet legyen inspirációja szívednek, lelkednek, elmédnek ez legyen eleme életednek. — E nélkül a gondolat árnyék; sápadt, színlen, erőtlen kiindulás, mely Istenhez el nem ér. E nélkül az „animá"-nak nincs értéke, nem lát, nem észlel, nem reagál; s a szív is, bár dobog, de mint a mocsár hínárja s a vizenyős árkok gaza.

(Elmélkedések 352.)

Szerda

OKTÓBER

21

Szt. Orsolya sz. vt.

Sem erő, sem tehetség, sem termelés, sem munka nem lehet az élet tartalma. Nem ezeken, hanem a törekvés irányán, a formán, melyet belső világom ölt, a következetességen, mellyel a szent, tökéletes elvekhez hű vagyok, múlik minden. — Tehát tartalom, öntudat, hűség, bensőség az élet első követelménye s azt nem szabad elhanyagolnia senkinek, hanem időt erőt s érdeklődést kell rászentelnie.

(Elmélkedések 352.)

Csütörtök
OKTÓBER
22
Szt. Kordula sz. vt.

A túlzott, egyoldalú munka az embert ingerültté, panaszkodóvá, elégedetlenné, igazságtalanná teszi. A munka iga s teher lesz, mely nyom s nem hivatás és kötelesség, mely boldogít. Le akarnók rázni magunkról ez igát s kancsal, irígy szemmel nézünk azokra, kik kevesebbet dolgoznak. — Manap a munka tényleg oly teher, mely az emberiséget rémségesen nyomja; kényszeriga lett belőle s mi szolgálunk neki. — Ne váljék a munkában formátlanná, keserűvé a lelkünk; vigyük beléje lelkünket, nemes motívumainkat, a jóindulatot. Ez az olaj a csikorgó tengelyeken. Istenért, emberért, hivatásból dolgozzunk s ne panaszkodjunk, de egyszersmind működjünk közre, hogy az áldatlan állapot jobb társadalmi rendnek engedjen tért.

(Elmélkedések 354.)

Péntek
OKTÓBER

23

Szt. Ignác pk. vt.

Ha a gyökeret kérdezem, mi a levegő, finomság, szín, méz, illat, nem tudja. Ha kérdezem, hogy lelkem hogyan virágzik majd ki, nem tudom; ha kérdezem, hogy annak a léleknek milyen kapcsolatai lehetnek egy felsőbb, szebb kialakulás tekintetében, nem tudom. Gyökér vagyok, nyirkos földben. Itt legfeljebb rothadni lehet, de virágozni, színpompába öltözködni, szagos olajokkal illatozni nem lehet, arra várni kell. De minden gyökérben hit, organikus hit van. Az megérzi a 140 millió kilóméter távolságban lévő napnak hatását.

(Szent Lélek Hárfája 367.)

Szombat
OKTÓBER

24

Szt. Ráfáel arkangyal

Tavaszban kell az embernek állnia; először is az ifjuságnak; derű és fény, erő és öröm kell bele. Azután a küzdő emberiségnek is tavaszban kell állnia, hogy le ne tegyen a szebb, jobb, nemesebb élet reményéről; hogy mindig várja a folytatást; akarjon fejlődni itt és akarja az „Élet koszorúját“ elnyerni ott.

(Elmélkedések 463.)

Vasárnap

OKTÓBER

25

Máté 22, 15—21. Krisztus királyságának ünnepe

Te nem teóriát adsz, hanem valóságot mutatsz s arra vezetsz rá. Teória van sok, programm untig elég; de nekünk az „Isten útja“ kell, a reális, erényes életút. Mily erő ez a lehetetlenséggel szemben, ahol érvényesül „die Melancholie des Besserwollens und des Schlehetermachens.“ Komolyan kell vennem az evangéliumot s okosan kell azt életembe átültetnem. Hiven önmegtagadással, fegyelmezetten és türelemmel.

(Elmélkedések 447.)

Hétfő
OKTÓBER
26
Szt. Dömötör vt.

Az otthon szelleme légköre nem a jog, nem a törvény, hanem a szeretet s a készség, a figyelem, jóindulat s előzékenység. Mi a különbség az otthon s a kaszárnya közt? Ez a kényszer háza; ha kinyitnák kapuit, lakói mind szétszaladnának; az otthonból meg ha ki is verik az embert, vissza-visza bujdosik. Mi a különbség az otthon s a vendéglő közt? Itt a profit vezet; pénzért még mosolyognak is; az otthonban önzetlenség lakik. Mi különbség az otthon s ismerősünk vendéglátó háza közt? Egy-két napra fogad, mienk is meg nem is; az otthon a mienk s az marad. Ezt a szellemet vigyük bele Istenhez való viszonyunkba; készséget, szeretetet, önzetlenséget, édes átkarolást. Éljük át, hogy Nála s Vele vagyunk. Értelmünk otthona az Igazság, szivünk otthona a jóság, kedélyünkké a sokarcú szépség s igazságot, jóságot, szépséget mérhetetlen mértékben Nála találunk, ah tehát Ő a mi otthonunk. Édes otthon, hangulatos, illatos . . . jó nekem itt lennem.

(Elmélkedések 171.)

Kedd
OKTÓBER

27

Szt. Szabina vt.

Az ember nagysága eszméitől függ. Vannak alacsony és vannak magas gondolatok. Lent van a lapály, a közönséges, hétköznapi fölfogás, a tucatemberek unalmas gondolkozása; de a köznapi érzület láthatára fölött uralkodnak az óriások, merész, erőteljes egyediséggel, nemes, kifejlett erénnyel. Ne féljünk hát a mélységtől, az önmagábatéréstől; „evezz ki a mélyre“; lelked a mélység; ha az sekély, akkor neked az Isten sem mély.

(Elmélkedések.)

Szerda
OKTÓBER

28

Szt. Simon és Judás Tádeus apostolok

A nagyot, a fölségest, az erőt, a lelkesülést át kell élni s tettekbe átvinni. Aki kételkedik s szétrág mindent, az díszharmónikus, aszimmetrikus lélek. Gondolatai mint koloncok vetődnek lábai közé s nincs jól egyensúlyozva; az rosszul épített hajó, mely mihelyt vízre kerül, oldalt fekszik. Lehet rosszul építeni hajókat s lehet rosszul nevelni lelkeket egyensúly, szimmetria nélkül. A jól nevelt lélek olyan, mint az óceánra kifutott hajó vagy mint a szárnyaló madár; a végtelenségtől meg nem billen, a mélységektől meg nem riad, halad, repül célt ér. Az ilyen lelkeknek egyenes, bízó lelkületük van; nyilt, tiszta a tekintetük s praktikus az érzékük.

(Elmélkedések 469.)

Csütörtök
OKTÓBER

29

Szt. Narcisz pk.

Türelemből fakad a buzgóság, mely erős kifeszült lélek. Nem törik, de hajlik; szívós s alkalmazkodó; ellentáll és sokoldalú. Ez az erő a magasból való; klímája az ideális élet; de ugyancsak a mélyből is való; áhitat, bensőség, Istennel való érintkezés kell hozzá. Az apostoli lélek sokszor csikorog és ropog, de nem veszti el lelki békéjét s nem tompítja el érzékét. Uram, adj eszményszeretetet; adj szerencsés, finom érzéket s erős kezet, akkor hasonlítunk majd Hozzád, ki tűrni, kitartani, vonzani s hódítani tudtál!

(Elmélkedések 696—697.)

Péntek

OKTÓBER

30

Rodriguez Szt. Alfonz

Ugy-e azt akartad, Uram, hogy szeretettől égjünk és bevilágítsuk a mindenséget! Ugy-e azt akarod ma is, amit akkor, mert szived ma is ízzik, mint akkor és tűzet foghatunk rajta ma is, mint akkor. Uram, osztogasd a tüzedet, nem félek a lángjaidtól, csak a hamútól, a szív ürességétől, hidegétől félek.

(Élő vizek forrása 151.)

Szombat
OKTÓBER

31

Szt. Farkas pk.

A kultúra, a külső szokások változásoknak vannak alávetve, az emberszívnek azonban ugyanazok a maga örökös szükségességei. Ezeket csak az Úr tanítása és példája elégítheti ki úgy, amint személyes létével adta azokat nekünk, mikor közöttünk járt a földön. Igen, Uram, te magad vagy eleven ideálunk. Példát adtál, hogy amint Te tettél, úgy tegyünk mi is, hogy a szívedet és szellemedet éljük, érvényesítsük mi is, hegy bennünk lakozzék a lelked és utánad az egyetlen emberi cél legyen hozzád hasonlítani.

(Élővizek forrása 155.)

Vasárnap
NOVEMBER

1

Mindszent

Az ember nagysága eszméitől függ. Vannak alacsony és vannak magas gondolatok. Lent van a lapály, a közönséges, hétköznapi fölfogás, a tucatemberek unalmas gondolkozása; de e köznapi érzület láthatára fölött uralkodnak az óriások, merész, erőteljes egyediséggel, nemes, kifejlett erénynyel. Csoda-e, hogy öntudatlanul is tiszteljük őket, vonzódunk feléjük, az Isten e dicsőséges világa felé?! Ezek a hegyek is vonzanak, az Isten teremtésének összes szépségeit bámuljuk rajtuk!

(Elmélkedések 648.)

Héttő

NOVEMBER

Halottak napja

Nem a domb teszi, a síremlék sem teszi, hanem a lelkületünk teszi, amellyel sírjainkat nézzük s holtjainkat szeretjük. Az őskereszténység egyik jellege, hogy szereti sírjait s kegyelettel őrzi az elhúnytak hamvait. Oka ennek először is az a különös, nem szentimentális, hanem a hit motivumaiból kinövő szeretet, mellyel a holttest iránt is viseltetünk; akár pogány, akár keresztény legyen a halott, tiszteletben részesítjük.

(A túlvilág tornácaiban 20.)

Kedd
NOVEMBER

3

Szt. Ida

Az Isten a teremtő, alakító, remeklő elv; szeretetből dolgozik, de minde műve az örök bölcseség kisugárzása. Tökéletesnek kell lennie a maga módja szerint a nagy világnak, de tökéletesnek az erkölcsi világnak is. Sőt ami ott tökéletlen, az itt pótlékát s kiegészítését nyeri. A léleknek tehát vissza kell tükröznie az isteni szentség s fölség szeplőtelenségét. Minden lélek visszfénye lesz a szentségnek mely Istenből árad.

(Elmélkedések 658.)

Szerda

NOVEMBER

4

Borromei szt. Károly pk.

Ha földünk sík volna, mindenütt kétségbeejtő egyformaság uralkodnék a hegyek nem fognák föl a szeleket és a felhőket; a szelek örökké egyformán száguldanának a föld körül folyók; nem folynának hanem tespedő mocsár és pusztaság váltakoznék a világon; lomha, buta világ volna az. De most a víz a hegyekről és fönsikokról szakad le; a felhőket hegyek fogják föl; tagozott, szép a világ. Az eszmék hegyei és fönsíkjai a szentek. Küzdelmeket állítanak be a világba, megakasztják és föltorlasztják az energiákat.

(A Túlvilág Tornácaiban 109.)

Csütörtök
NOVEMBER

5

Szt. Imre

Eszményt keres, sürget mindenki; az eszmények pusztulását siratja a hazafi. De ne használjunk üres szavakat, mert az eszmények ragyogó lárvák, a keresztény hit és erkölcs tartalma nélkül. Hit, remény, szeretet nélkül néznek a század fiai a kétes jövőbe; a szabadság, mely éltethette volna vallásosságukat, elpusztította ezt s ez a Számum nem keletről, hanem nyugotról fújt! Isten azonban gondoskodott rólunk; Ő szeretett minket; Ő tűzte elénk az eleven ideálokat. Nevelni, menteni, lelkesíteni akartok? Rajta, járuljunk mindnyájan ifjúságunk Istenéhez és hitéhez; való eszmények csak e talajon nőnek.

Péntek
NOVEMBER

6

Szt. Lénárd htv.

Semmire sincs a küzködő embernek annyira szüksége, mint az eszményi világgal való kapcsolatra! Hiszen ez az eszményi világ tele van csengéssel, tele van fénnyel s meleggel s ez igazítja el az életet az önmagában való igazság, jóság, szépség, a végtelen valóság, az Isten felé! Ez ideális valósághoz kell fölemelkednie az embernek s az élet értelmét, a harcok s áldozatok temperamentumát ez örök érvényű lelkiségből kell meríteni!

(Budapesti Hirlap, 1914. II/22.)

Szombat
NOVEMBER

Szt. Engelbert pk.

Az Isteni Megváltó adja a lelki békét — nem a világi békét. Először is békét kell teremteni abban a chaosban, a gondolatokban. Ha egyik világnézetből átmegyek a másikba, az nem béke, ha egyszer hívő vagyok, máskor spiritiszta vagyok, egyszer filozóf vagyok, másszor Istentagadó vagyok, az nem béke. Akkor lesz békesség az én chaotikus eszemben, ha én azt mondom: hiszek, hiszek! Ez a vas tengely a nézetekben.

(Konferencia-beszéd 1914.)

Vasárnap
NOVEMBER

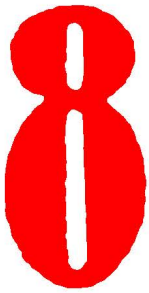

P. u. 23. v. Gottfried

Az élet mélysége, a hatalom fölsége, a halál titokzatossága szerénységre int. Ha magunkba térünk, megértjük a kötelesség s az erkölcsiség egyszerű, nemes formáit s azt az erőszakos önfeledésre, verejtékező s mégis haszontalan erőlködésre állított „Übermensch"-t, a modern óriást, aki nem hisz s nagyokat mond, szívből megsajnáljuk. — Az Isten tesz minket naggyá s ahányszor hozzá alázattal közeledünk, egyre nagyobbakká leszünk.

(Elmélkedések 292.)

Hétfő
NOVEMBER

Szt. Tivadar

Sokszor meggondolatlanul gyávák kétszínűek vagyunk s hazudunk is; mentegetődzünk takaródzunk. E részben is fegyelemre kell nevelnünk magunkat az ösztönszerű gyávasággal szemben mindig egyenesen s nyiltan kell beszélnűnk. Még szubjektiv nézeteinket, elágazó vélekedésünket is őszintén adjuk elő, ha kérdeznek. Olyan szép a nyílt, egyenes lelkület, bizonyára azért, mert tiszta és erős.

(Elmélkedések 296.)

Kedd
NOVEMBER
10
Avellinói szt. András

Amikor kell, segít az Úr azon órában, . . ! Most talán gyöngének érzem magam s gondolom, hogy ebben vagy abban a kisértésban elbuknám! Ez nem helyes pszichológia s még helytelenebb teológia; mert most nem kell a segítség; ha kell, majd lesz s akkor máskép érzesz. Hányan lettek kitartók, nagyok, erősek, hősök azon órában . . . Furcsa órákon, gyenge pillanatokon kell átmennünk néha, de saját hibánkból; miért nem neveljük s nem fegyelmezzük magunkat, mondván: Itt is, most is hős, nagylelkű lehetsz, ha el nem hagyod magad . . . fogj hozzá s ne engedj.

(Elmélkedések 299.)

Szerda
NOVEMBER

11

Szt. Márton pk.

Az Isten a természetbe is a küzdelem, harc, mérkőzés folytonosságát fektette. Óriási ellentétek szerepelnek mindenütt: élet s halál, verőfény s éjszaka, szépség s enyészet s mind ebben Ő a szuverén fölség. Korrígáljuk ki tehát édeskés érzéseinket s emberi gondolatainkat Istenről s szeretetéről. A mi korunk túlságosan lágy, azért téved; föladja az erő érvényesülésének harcait, elárulja az erény egyedüli jogosultságát. Ez nem isteni, hanem laposan s unalmasan emberi. Vigyázzatok, hogy ne tévedjetek.

(Elmélkcdésck 300.)

Csütörtök
NOVEMBER
12
Szt. Jónás

A haladás mindenütt törés földön jár. Míg az ember nem töri meg s nem hódítja meg a természetet, addig nincs kultúrája; ez akkor lesz, mikor kőre, fára, vasra az ember ráönti gondolatát s ehhez eke, kalapács, kard, tehát harc kell; abból áll elő a Parthenon s a kölni dóm. — Mi az Isten gondolatait, Krisztus vonásait visszük át az ösztönös, durva érzéki emberre. Akarjuk a szép tiszta, lelkivilágot — ezt az igazi kulúrát — megteremteni. Az ideál előttünk ragyog; hát csak faragjunk, simítsunk, olvasszunk a térdenálló művészet áhitatával s szorgalmával. Örülök, hogy különb embert alakíthatok magamból.

Péntek
NOVEMBER

13

Kosztka Szt. Szaniszló

Az Isten nem lágyság, édesanyai szeretet is, de erő, energia, igazság. Az Isten a törvények Istene, de az mind keménység. Az embert rá kell nevelni erre, mert túl lágy. Az embernek szenvednie kell, hogy nemesbűljön a szenvedés, a küzdelemben. Hiszek, hiszek! Teremts magadban rendet, de ne lágy fogalmakkal, hanem kemény akarattal. Mivel győzöm le magamban a halált? — hittel! Mivel győzöm le a keresztet, mit hordanom kell? türelemmel! Mivel győzöm le a bűnözési hajlamot? kegyelemmel! Mivel győzöm le az ösztönösséget? a szenvedélyt? fegyelemmel! A harcot önmagammal kell folyton vívnom, önmagamban, hogy a békét elnyerhessem. (Konferencia-beszédek 1914.)

Szombat
NOVEMBER

14

Szt. Jozafát vt.

Mi végre van a szemem? A napsugárért. Mi a szellemi világban a napsugár? Az az Isten, a végtelen. Hogy közvetődik számomra? A nagy igazságokban. Az ember az igazságokat vegye. Látnak embert aki disputál a napsugárral? Nem kell sokat disputálni, kételkedni, analizálni, hanem befogadni. Én befogadom, amit az Úr Jézus hozott, amit a 2 00 éves kereszténység ad, befogadom a szentek inspirációit. Ezáltal csak gazdagabb, erősebb leszek.

(Legyetek Világító Emberek.)

Vasárnap
NOVEMBER

15

Szt. Gertrud szűz

A pszichológia homályos, csalfa, bizonytalan világ, tele ösztönösséggel, látszattal és illúzióval; ezeket csak a a komoly önvizsgálat s megfigyelés és fegyelmezett önnevelés képes megtörni. Csak ez lehet némileg tisztában magával; csak ez látja igazán fátyolozatlanul saját képét. Vizsgáljuk meg magunkat, hogy mennyi az ösztönös, öntudatlan, csalfa, nemtelen elem a mi érzületünkben; tartsuk szemmel, hogy szinezik, zavarják s hozzák forrongásba az öntudatnak tisztuló mélységeit. Fegyelmezni s folyton nevelni önmagunkat.

(Elmélkedések 458—459.)

Hétfő
NOVEMBER
16
Szt. Ödön

Devóció sokféle van. Devovere, annyi, mint átadni. Először ember embernek adja át magát szolgálatára készen. Devóció a szolgának odaadása ura iránt. Devóció a kedves testvérnek átadása betegei iránt; aki azoknak él! Devóció a Szent Bernát hegyén élő szerzetesek téli szolgálata. Devóció a király szolgáinak ragaszkodása egész az önfeláldozásig. Így átadhatjuk magunkat az Úrnak is többféleképp: a parancsok megtartása, a hűség s a szeretet által, mely kiragad s elragad Istenbe. Azonban a jó, nemes, erényes életet nem hívjuk devóciónak; a devóció az istentiszteletben, a kultuszban, a liturgiában való odaadás.
(Elmélkedések 412.)

Kedd
NOVEMBER
17
Szt. Gergely pk.

Minél nemesebb s lelkibb a munka, annál igazabb, hogy Istennel dolgozunk. Isten legszebb műve az ember s a világban minden munka valamiképen érte folyik, de különösen az, mely közvetlenül szolgálja a lelki világot, a fölvilágosodást, a hitet, az erkölcsös élet, az erényt. Fektessünk erre nagy súlyt s ha csak egyetlen egy jó érzelmet ébresztettünk valakiben, higgyjük, hogy ezzel is jobb lett a világ.

(Elmélkedések 419.)

Szerda
NOVEMBER

18

Szt. Péter és Pál b. fszt.

Aki fölhasználja a tehetséget az isteni, szép, belső világ kialakítására, az egyre bővelkedik, egyre több, mélyebb, tisztább öröme lesz; aki pedig a világért, az utcáért, az ingerért dolgozik, egyre szegényebb lesz; minél öregebb, annál szomorúbb lesz „s míg (reményeid) lepkeszárnyait hiába kergeted, lezajlik életed és állasz pályád szélén".

(Elmélkedések 467.)

Csütörtök
NOVEMBER

19

Árpádházi Szent Erzsébet

A magyar egyháznak alig van más emléke Szent Erzsébettől, mint egy darab száraz fa a nyoszolyájából az esztergomi székesegyház kincstárában; bár virágoznék ki a hétszázéves emléknek száraz fája Szent Erzsébet erényeinek követésében; bár éledne fel köztünk szelleme, a gyakorlati hit, mely az égbe néz, midőn a földön jár, mely nemcsak lát, de tesz is.

(Elmélkedések 721.)

Péntek
NOVEMBER

20

Valois Szt. Félix htv.

Ne bízzunk magunkban, hanem nézzünk mély, kutató tekintettel szívünkbe; világot látunk ott, mely tele van vízmosásokkal, szakadékokkal; bizonytalan, állhatatlan, „rengő“ föld az. Azért ha imádkozunk, melegszik ugyan szívünk, sőt tapadós lesz a kezünk, kellemes életmeleg szivárog át rajtunk s jól érezzük magunkat; de nem gondolunk arra a sok gonosz indulatra, a hideg, részvétlen irigység érzelmeire, melyek lelkünk mélyén pihennek, vagy mint kigyók virágos érzelmeink alatt lappanganak. Mily hamar van sokszor lelkünkben tavasz után tél s a virág helyén fakó, zörgő haraszt.

(Elmélkedések 314.)

Szombat
NOVEMBER

21

Boldogasszony bemutatása

A Szent Szűzet korán vitték és adták át a temlomszolgálatra. Korán hív az Isten, boldog, aki hallja szavát. Gyümölcsöt keres az Úr, melyen még az éj lehelete, virágot, melyen a reggel csillogó könnye van. „Veni de Libano“, jőjj, az érzés tiszta magaslatairól; nem fagysz meg; „coronaberis“, megkoszorúzlak. Ne félj, hogy életed sívár lesz.

(Elmélkedések 705.)

Vasárnap

NOVEMBER

22

Szt. Cecilia szűz vt.

Isten az „Ő földjébe jó magot vetett“; a lelkek az „Ő földje“; szereti ezt a földet, mely fölött annyi esély vonult el; annyi felleg és árnyék, annyi áldás és átok. Csodálátos föld a természet és kegyelem kimondhatlan sok energiájával. Ilyen föld vagyok én is, magamat mint számtalan adat szövedékét nézem; „Isten földje“ vagyok; életem szent föld, ha rendeltetését s kegyelmeit nézem, tehát termékeny föld is legyen; itt élnem-halnom kell; itt leszek szegény vagy gazdag; ez a földem lesz paradicsomkertem vagy számkivetésem pusztasága; az Isten földje az én földem. Mívelem, kapálom, gyomlálom, védem, óvom, szeretem; érdeklődve lesem hajtásait, hisz az én földem! (Elmélkedések 281.)

Hétfő
NOVEMBER

23

Szt. Kelemen pápa

Érzékiesek vagyunk, nehézkesen engedelmeskedünk; nem vagyunk nagyon alkalmasak, hogy lelkileg szóljunk, tegyünk; büszke a modorunk, fegyelmezetlen a lelkünk. Gazba nő a világias, érzékies, kevély lelkület. Gyomláljuk ezt folyton, de ne szaggassuk ki ugyanakkor a jót; ne keseredjünk el, ne vádoljuk magunkat igazságtalanúl. Erély és türelem kell.

(Elmélkedések 282.)

Kedd
NOVEMBER

24

Keresztes szent János

Drága gyöngy a bennem rejlő erő az isteni életnek itt és most való kialakítására. Isteni életem már itt folyik, ha tudatában vagyok, hogy a legkisebb cselekedettel istentiszteletet s istenszolgálatot végzek. Nem gazdasági, nem kenyérharcot vívok csak, hanem az Isten dómján dolgozom, mely a világtörténelemben épül. — Akár eszem, akár iszom, mindent Istenért teszek; tehát értékes s gazdag az életem. — Az emberek, bár néha mélyen állnak, testvéreim; mindig föl akarom emelni őket.

(Elmélkedések 286.)

Szerda
NOVEMBER

25

Szt. Katalin szűz vt.

A lélek végtelen értékének hitéből lettek a szentek s kultúránk. E végtelen értéket érvényesítették intézményekben, jogokban, szabadságokban. Hódító erő az a világot tipró öntudat, hogy én több vagyok, mint minden . . . Ez az az eke, mely a zsarnokság szikláit termőfölddé szántotta; ez az a láva folyam, mely az elnyomás s a milieuk északsarki telét leolvasztotta a történelemről. — Ez az öntudat fejleszti s építi föl majd az én lelkivilágomat is; nemes, tiszta, erős, lovagias leszek lelkemért!

(Elmélkedések 328.)

Csütörtök
NOVEMBER

26

Berchmans Szt. János htv.

A kereszténység ne legyen betű, fogalom, hanem szellem, élet, valósághatalom, élethatalom, újjászületés, életöröm. Az evangélium tűz, amely hegyeket domborít; tavaszi szél, a végtelenségnek lehelete, melytől megújul, felmagasztosúl az emberi szellem.

(Legyetek Világitó Emberek.)

Péntek
NOVEMBER

27

Szt. Virgil pk.

Az ember olyan hajó, melynek kell nagy fenéksúly, az emberben járó mindenféle szélvész és szeszély ellen. Kell valami, ami leszögezi, ami biztos irányt, magatartást ad. Az első a pondus aeternitatis, az örökkévalóság terhe; bennem a hit. Ne legyünk olyan kilibbenő dióhéjjacskák, hogy azt minden könnyen kifordíthatja. A második pondus; a jellem. Kell dolgozni magamon, hogy én egy határozott valaki legyek. A harmadik pondus; hogy az ember megbízható legyen.

(Legyetek Világító Emberek.)

Szombat
NOVEMBER

28

Szt. István apát vt.

Mily sokat tesz a jó lélek, az a jóindulatú lélek, a hívő lélek mely szemét megnyitja a hit világosságának; az aggódó lélek, mely üdvéért reszket; a lelkiismeretes lélek, az élet nagy föladatainak teljesítésében! Ha jó, derűlt lelkünk van, akkor csillagfény és napsugár az életünk, de ha elborult a lelkünk, akkor egész világúnk borús, bosszantó és unalmas.

(Elmélkedések 615.)

Vasárnap
NOVEMBER

29

Adv. 1. v. Szt. Szaturnin vt.

Az Advent lelke nem passziv, hanem agilis, sürgető lélek; „öltsétek föl Krisztust“, hirdeti. Krisztusnak kell éltetekben, vagyis Adventetekben kialakulnia! Az ember élete kifeszített kötél az állat s a Szent közt; kötél az örvény fölött. Veszedelmes az átjutás. Az emberéletnek nagysága ép az, hogy nem cél, hanem csak híd! Feszüljön, lendüljön! Pszichológiája a törekvés, a munka s a küzdelem. A keresztény aszkézis sohase fajuljon restséggé és élhetetlenséggé. Ember küzdj és bízvabizzál.

(Elmélkedések 11.)

Hétfő

NOVEMBER

30

Szt. András apostol és vt.

Minden ember többé-kevésbbé szomnambul az isteni világban; él, jár, de inkább csak alvajáró; le van borítva öntudata öntudatlansággal, elfogultsággal, gyöngeséggel s az isteni élet kő- és jégkérgeken iparkodik áttörni. Bennem is mennyi egyoldalúság, hiba, hiány, kis-kaliber, idegesség, ellenszenv, — mennyi pára, árny és homály, — mennyi kitaposott útja az öntudatlan indulatjárásnak! Éjben állok valamikép; lelkiismeretem s isteni sugallatok mind megannyi prófétai szó; ébresztgetnek, fölráznak, iparkodnak fölszabadítani a káprázattól. Illumina oculos meos . . . ! Látni akarok, látni önmagamat. Tisztulni akarok s alakulni. (Elmélkedések 14.)

Kedd
DECEMBER

1

Szt. Eligiusz pk.

Hiszek a küzdelmes életben. Temperamentumom a küzdelem s a győzelem. Nem vagyunk édeskés romantikusok, kik andalognak s fuvolázgnak; a tettnek s küzdelemnek nemzedékei vagyunk. Látunk a világban ellentéteket érzésünk, tapasztalataink s eszményeink közt; azokat föl kell érteni imában és studiumban s ki kell egyenlíteni erényben s munkában. Ellentéteket látunk erény s ösztön, élvezet s kötelesség közt; ez ellentéteket lassan eltüntetjük azáltal, hogy kimossuk lelkünk ösztönös rétegeiből az iszapot. Tudom, hogy sok állatias, érzéki, merőben fiziológiai elem foly bele erkölcsiségembe; tudom, hogy ötleteim, vágyaim inficiálva vannak erőszaktól s önzéstől. Keresztül kell látnom a szitán a bűvös párázaton . . . „Esto brachium nostrum" — mondom — Te légy karom s erős kezem.

(Elmélkedések 21.)

Szerda
DECEMBER

Szt. Bibiana sz. vt.

Az engedelmesség kiváló, nemes, erős akarat! Ez az erős akarat érvényesül majd mint munkaszeretet, rend tisztaság, fegyelem, pontosság, hűség, lelkiismeretesség, egyenesség, elnézés, könyörület, részvét, jóindulat, igazságosság, nemesség, hála, nagylelkűség, tisztelet, szerénység, illendőség, szelídség, alázat, mértékletesség, józanság, türelem, bátorság; mikor ez érzéseket keltem föl magamban, tudom, hogy Isten akaratát akarom.

(Elmélkedések 48.)

Csütörtök
DECEMBER

3

Xavéri szt. Ferenc htv.

Ah Uram, én olyan akarok lenni, amilyennek te gondoltál, nem pedig amilyenné eltorzított a vak kevélység, féktelen érzékiség, állati önzés. Világosságodat szomjazom, szépségedre áhítozom, erődet akarom átélni. Át is élem fegyelemben s önmegtagadásban s átélvezem erkölcsi tisztaságban. Úr leszek, úrrá vérem, ösztönöm, romlásom fölött. S te szépségbe öltöztetsz s szeretetben magadhoz vonzasz, hogy legyen megint ember a földön az Isten szerető gondolatai szerint.

(Elmélkedések 61.)

Péntek
DECEMBER

4

Szt. Borbála sz. vt.

Nem embereken tanultunk szeretni, a szeretet szomjúság, a lélek létével koextenzív, s azért szeretünk embert is, mert a léleknek szeretet az itala, mert szeretnünk kell és szeretjük azt, aki elénk akad s aki számunkra tud hasonlítani ahhoz az istenisséghez, vagy annak valamely lefelé tévelyedéséhez, melynek igazi lelki kényszeréül van lelkünkbe oltva a szeretet szomjúsága. Az emberszív istenszeretetre van teremtve.

(Élővizek forrása 176.)

Szombat
DECEMBER

5

Szt. Szabbasz apát

Az érzelem, a kedély mélysége, az eszmélésnek titkos belső világa ugyan emberi lényünk része, de alig tudunk számot adni róla. Mily kevéssé ismerjük saját örvényeinket, melyeket színig tölt az Isten, míly tudatlanok vagyunk a bennük végbemenő fénylésekről és elsötétülésekről. Az emberszív talányos mélység, mely sokat rejt, amit néven nevezni nem tudunk...

(Élővizek forrása 163.)

Vasárnap

DECEMBER

6

Adv. II. v. Lukács 21, 19.
Miklós pk. vt.

Az erényes élet béketűrésében leszünk urai a helyzetnek s szent öröm tölt el minket. Ha Isten kegyelmét s közelségét érezzük akkor tölt el öröm. Ezt nélkülözi sokszor az ember. Éljen mint sziklavárban Istenben, tegyen mindennap öntudatosan minél többjót bízzék mindig az Úrban s legyőzi az élet nyugtalanságát. Fékezze természetét; ne keressen külső, érzéki örömöket; foglalkozzék, ne morfondáljon egészsége és sorsa fölött, akkor nem szállja meg búskomorság, kedvetlenség lelkét. In patientia et Deo!

(Elmélkedések 461.)

Hétfő
DECEMBER

Szt. Ambrus pk.

Hivatásunk, hogy magunkévá tegyük s megőrízzük, amit az Úr kegyelemben ajándékozni jött nekünk. Az országot, mely nem e földről való. Az országot, melynek nem lesz vége soha. Az országot, melyért nem kell messze keresztes hadba szállanunk, mert nincs távolabb tőlünk, mint önmagunk. Az országot, mely lelkünk szépségét, fölségét rejti s míg meg nem hódítottuk, nem tudjuk, kik vagyunk.

(Élővizek forrása 162.)

Kedd
DECEMBER

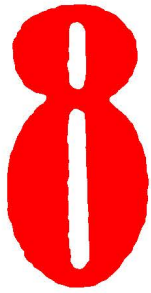

Szűz Mária szeplőtelen fogantatása

Ha szétszedem a virág szirmait, nem értettem meg a virágot, ha analizálom is lelkemet, nem értem meg a benne nyíló mélységeket s nem birom kimagyarázni a végtelen, örök igényeket; csak egy felsőbb akaratban, mely rólam akart valamit s mely rólam gondolt nagyot, pihenhetek meg: a teremtő Művészről s a lelkesen szerető Megváltóról való nagy hitben. A hitnek e szép s fölséges temperamentumát, az „isteni mértékek e titkát" mutatja be a szent Szűz lelke s mint a hitnek bízó s győzelmes motivumát s zenéjét úgy nézem pszichéjét s imádkozva mondogatom: ez a mérséklet s mérték, ez a megérzés s tapintat kell belém.

(A szép szeretet anyja.)

Szerda
DECEMBER

Four. szt. Péter

A mi szívünk (ezzel szemben) a vulkán szenvedélyes, tüzes s füstös kráterja; vérünk gyakran tüzet fog s lelkünket elhervasztja. Tisztátlan képek, vágyak kisértetekké lesznek; járnak bennünk, mintha otthon volnának; levernek, megaláznak. — Nyomódjék ezzel szemben lelkünkbe a szent Szűz tiszta alakja; mosolyogjon felénk biztató, virágos, szép arca; leheljen ránk erőteljes lelkiséget, hogy az érzéki embert az ő gondolatai szerint idomíthasssuk. Ne csüggedjünk nálunk a lelki szépség „manufactur“, hosszú, lelkes munkánk terméke.

(Elmélkedések 74.)

Csütörtök
DECEMBER

10

Szt. Melkiades p. vt.

Lehetünk megfosztva a szellem ragyogó ajándékaitól, hősi erényekhez hiányozhatnak alkalmaink, a remeték szigorósága rémíthet, riaszthat, — ha hitben, reményben, szeretetben Istennek adjuk magunkat, ha tudunk Jézus szívével imádkozni, vele egyesülten élni, akkor Isten ösvényén, Isten országában járunk. Jézus szíve a nap, mely Isten országát bevilágítja. Csodálattal akarom szemlélni, imádkozva szeretni azokban a sugarakban, melyeket az evangéliumon át küld felém.

(Élővizek forrása 160.)

Péntek
DECEMBER

11

Szt. Damáz pápa htv.

A tudomány és a technika minden vívmányai dacára a világ számára más úton nincs haladás, nincs üdvösség. Az a pont, melyből a világot sarkaiból ki lehet emelni, nem az ész és a tudomány, hanem az ember kapcsolata Istennel. Ide, a kegyelem állapotába kell emelni az emberiséget. Ez az Isten országa a lelkek mélyén.

(Élővizek forrása 158.)

Szombat
DECEMBER

12

Szt. Ottilia sz.

Ne járjuk idegenül saját életünk útjait. Aki még nem éli Isten országát, az jövevény saját lelke ösvényein. Krisztus hív. Hova hív? Önmagunkba. Hazahív. És mindaddig fáradozók és terheltek leszünk, míg haza nem megyünk. Az otthon a lelkünk, a benne temetve élő Isten országa az a krisztusvilágitotta fölséges lélekvidék, amerre egy út vezet: a szeretet.

(Élővizek forrása 162.)

Vasárnap

DECEMBER

13

Adv. 3. v. Máté 11, 2—3. Szt. Luca

Tegye meg mindenki az Isten akaratát abban az állásban, s abban az állapotban, melybe őt az életküzdelem hozta s ne várjon csodákat, hogyha fejét is veszti. Reám is küldhet az Isten sok mindenfélét, mialatt másoknak tán jobb dolguk van. Sebaj. Megyek utaimom s mondom: legyen meg a te akaratod s dicsőülj meg bennem!

(Elmélkedések 270.)

Hétfő

DECEMBER

14

Szt. Nikáz

Az elvek kegyetlenek, amennyiben mindenben érvényesülni kívánnak; magasztosak s ugyanakkor lenyúlnak az élet s az érzés apróságaiba is; stílszerűséget sürgetnek, vagyis követelik, hogy az élet a legapróbb részletekig egységesen s harmónikusan legyen kidolgozva. Olyanok, mint a napsugár, mely a magas égből ragyog le hozzánk, de azután beleszövi magát minden levélkébe, minden fűszálba s belecég a futonc s a gyík zománcába. Ah, ne kiméljük csapongó, lengő kedélyünk szeszélyességét, hangulataink zsarnokságát, lelkünk ködbe, apathiába merülő nehézkességét; ettől lesz csunya, következetlen, megbízhatatlan lelki világunk; föl a napsugárhoz, a magas elvekhez; föl lelkünk értékének öntudatához, a minket környékező, bennünk megnyilatkozó Istenhez.

(Elmélkedések 273.)

Kedd
DECEMBER

15

Szt. Valérián pk.

A lelki értékeket így kell átélnünk: van erőnk, Isten adja s ebben percig sem kételkedünk; ezt az erőt éreznünk kell. Ugyancsak legszebb a világon az Istenben megnyugodott s megtisztult lélek, ezt a szépséget és harmóniát élveznünk kell. Ez az érzet szükséges s nem hogy nem tesz hiúvá, hanem ellenkezőleg megerősít a jóban.

(Elmélkedések 275.)

Szerda
DECEMBER

16

Kántorbőjt. Szt. Etelka

A világon csak annak van hivatása, aki felülről jön, aki a magasságok embere, aki a magas, igazságok hívője, aki a magas tiszta mennyországnak prófétája. Ha misszionáriusok akartok lenni, mindig a magasságból kell merítenetek. Ti mindig lefelé mentek, mert mindig felülről jöttök. Azért jöttök felülről, mert a világ alattatok van. Nincs napsugár, mely a földből jön kifelé. A napsugár mindig felülről jön lefelé. Az az ő missziója, iránya, útja.

(Legyetek Világító Emberek.)

Csütörtök
DECEMBER

17

Szt. Lázár

Ha szenvedés a sorsunk, akkor a Jézussal való bensőséges lélekközösség jobban kell, mint valaha. A szenvedésben az ember ki van szolgáltatva a fájdalom sötétjének és gyötrelmének. Csak akkor hull a lelkére világosság és vigasztalás, ha a szenvedő Megváltóval egyesül, ha Krisztus kezén vezettetve hatol át a szenvedés éjszakáján az isteni akarat megismerése és elfogadása felé. Akkor világos és meleg lesz a lélekben, akkor istenszeretet tolúl fájdalomtól merev szívünkbe.

(Élővizek forrása 169.)

Péntek
DECEMBER

18

Kántorbőjt. Szt. Grácián pk.

A mai világnak kereszténnyszociális érzéke atmoszférája az Isten szeretetének. Nekem ezt a szellemet kell megfognom, ez ihletből kitartóan dolgoznom. Kiben ez a szellem van, az vigyázzon arra, hogy csak addig fog adni tudni, míg benne van mindaz a jó. Azért minden törekvésnek az aláépítése a lelki élet. Szent akció, szociális akció... ha az ember szívének szeretetete túlcsordúl.

(Legyetek Világító Emberek.)

Szombat
DECEMBER

19

Kántorbőjt. Szt. Pelágia szűz

Béketűrés kell, tekintve belső világunknat. Ellentétek közt mozgunk és azokat magunkban hordozzuk, ez ellentétek a szellemi és az anyagi világ, metafizika és fizika; mi vagyunk ütközőpontjai időnek és örökkévalóságnak, végesnek és végtelennek. Ezeket csak az alázatos hitben lehet harmonizálni.

(Elmélkedések 461.)

Vasárnap

DECEMBER

20

Adv. 1. v. Szt. Timót

A kereszténység ne legyen, betü, fogalom, hanem szellem, élet, valósághatalom, élethatalom, ujjászületés, életöröm.

Az evangélium tűz, amely hegyeket domborít; felülről jövő tűz, amely apostolokat ébreszt; tavaszi szél, a végtelenségnek lehelete, melytől megujul, felmagasztosul az emberi szellem. Én ennek voltam a megművelője. Lettem a nagy szellemi villamosáramoknak egy kis mágnese, aki nem azért mágnes, mert vas, hanem azért, mert vas létére, világáramok árkába áll.

(Legyetek Világitó Emberek 7.)

Hétfő
DECEMBER

21

Szt. Tamás apostol

Képzeletünk erejét messze meghaladja Jézus szívének óriási hatása az emberlélekre. Elemzéseink nem érik utól, mert ott jár, ahova nem ér el magunkbanéző tekintetünk. Húnyjuk le szemeinket és vegyük lelkünkbe áhitattal e fönséges, természetfölötti élethullámokat, menjünk benső buzgalommal e kegyelmes szándékok elé. Krisztushasonlóságra vagyunk hivatva. — mondja az apostol. Ezért vett Krisztus emberi szívet, lelket; olyan akart lenni mint mi, hogy mi olyanok lehesssünk mint Ő, szívet akart, hogy szívünk követhesse.

(Élővizek forrása 165.)

Kedd
DECEMBER

22

Szt. Zenó vt.

Ha az ember a földön gondolkodik, akkor nem érti meg a forgását. A napból kell belekezdeni, hogy az ember megértse. Nem értjük meg az embert, ha annak felsőbb irányzatát letagadjuk. Nem értjük meg az embert, ha annak egy iseni lelket nem követelünk. Én az én világomat csak akkor tudom helyesen megítélni, hogy mi kell nekem, mi kell másnak, mik az én kötelességeim, úgy etikában, erkölcsben, mint azután a társadalomban, hogyha beállok a vonzó napba.

(Legyetek Világító Emberek 13.)

Szerda
DECEMBER

23

Szt. Viktória szűz vt.

Boldog a lélek, ha Krisztussal kapcsolódik és Feléje vonja őt minden vágya, legmélyebb sóvárgása. Boldog, aki Krisztus lelkével, életével egynek tudja magát, Vele minden akaratában, törekvésében, imájában egyesül. Mint anya imádkozik a gyermekével s annak szívét a magáéba zárva emeli Istenhez, mert szereti, mozdulatait követi, vezeti, — úgy tesz a Megváltó velünk. Adjuk át magunkat, mint gyermek anyjának, álljunk egészen vezetése alá, tekintsünk tulajdonunknak mindent, ami az Övé, imáját, érzelmeit, életének érzéseinek melegét, tisztaságát, energiáját.

(Élő vizek forrása 168.)

Csütörtök
DECEMBER
24
Vigiliabőjt. Ádám, Éva

Nézem, szemlélem azt a világot, azt a darab mennyországot, melyet a szent Szűz hordozott az első karácsonyestén lelkében. Mély, szép, meleg, édes! Elmélyed az Isten gondolataiba s végtelen szerelmét élvezi. Lelke a környezetből kiemelkedik s Fiának heroizmusa szállja meg az anyát. — Világ, intézmények, környezet, szokások, mind mind elváltoznak; nem szabad hozzájuk tapadnunk úgy, hogy lekössenek. Lelkemnek nem szabad szenvednie tőlük! Ó te édes, szomnambul idegen, te lélek, ébredj; akkor ébredsz, ha meglátod magadat, páratlan, szinte idegenszerű voltodat, melynek a világ csak fészek, fészek arra, hogy mennyország fejlődjék ki minden lélekben! Lelkem, hadd lássam arcodat: hadd készitsem ki magamban mennyországodat! Bethlehem, Bethlehem, te bemutattad nem csak az Istent, hanem az embert is; a te világosságodban meglátjuk önmagunkat.

(Elmélkedések 102.)

Péntek
DECEMBER
25
Karácsony

Ha filozófiánk röstelkedik, ha teológiánk aggaszt, csókoljuk meg a gyermek kezét; az nem disputál, nem temet homályba, nem rémít. A gyermek egy szeretetreméltó, kedves, bájos valóság; tekintete gondot s kételyt feledtető fény; mosolya biztatás. S ez az isteni gyermek, higgyjétek el, mindez nekünk: báj, biztatás, gondot s kételyt feledtető fény! Eljött, hogy bizzatok Benne s hogy szeressétek Őt! Ki ne futna éjből, kételyből, örvényekből Feléje! Feléje: hitünk viziójához, reményünk otthonához, szeretetünknek karácsonyi Betlehemhez?!

(Elmélkedések 108.)

Szombat
DECEMBER

26

Szt István vértanú

Az Ur bölcsőjénél az egyházi évben áll az első diákonus, a szeretet szolgája; ezt a hű szolgát állították ide. Kommentárja a Megváltó szeretetének, szive az övé és vére. A szivét a gyöngék szolgálatára ajánlja. Te is ezt tedd!

(Elmélkedések 127.)

Vasárnap

DECEMBER

27

Lukács 2, 25. Szt. János apostol

A szívtisztaság ad bizalmat s halhatatlan reményt a léleknek. A remény az éber, a rugalmas lélek sajátsága. Szeme egy más világba néz s virraszt az éjben. Ösztöne, hogy akadályokon s nehézségeken át, mint a gyökér a föld rétegein keresztül, a gazdagabb, napsugaras életbe törjön. Óriási hatalom a reménylő ember. Ezt a reményt keltem föl magamban: remélek örök életet s isteni segítséget rá ma is!

(Elmélkedések 148.)

Hétfő
DECEMBER

28

Aprószentek

A seb fáj s a könny keserű s az ember érzi és nyögi. — Az Isten nem akarja, hogy ne érezzük; hisz az nem függ tőlünk; nem akarja, hogy meg ne rendüljünk; nem akarja, hogy a szomorúság árnya soha se lebbenjen el fölöttünk. Nem, nem; mi emberek vagyunk; szívünk dobban, idegeink reszketnek; de akaratunk hű. Ez elég; aztán megint mosolyogni iparkodunk.

(Elmélkedések 165.)

Kedd
DECEMBER

29

Szt. Tamás püspök.

Lélektől indíttatva, vagyis természetfölötti motivumból kell eljárnom, akár templomba, akár munkámra megyek. Lélekből, nem szokásból, nem gondolatlanul, fásultan. Lélekből, mely Krisztust megtalálja s fölismerje elsősorban a templomban, az evangéliumban, szentmise-áldozatában, Oltáriszentségében. Ha lélekkel járok, akkor rátalálok s nem járok idegenben.

(Elmélkedések 149.)

Szerda
DECEMBER
30

Szt. Szabinusz vt.

Képzeljünk el magunknak az egész világot. Járnak ott a hit, a Szentlélek mindenféle finom indításai, a jó láza. Azután a nagy igazságok, az eszmények, az erkölcsi áramlatok. És azután mi jár? Jár a hitetlenség, a feketeség, az erkölcstelenség és ha az ember ugy veszi, jár a rossz irodalom, rossz színház, rossz sajtó és ezek mind vetnek. Hová leszünk? Rettenetes konkolytermés! Én ragaszkodom ahhoz, amit az Úr Jézus vetett, az apostolok, a szentek vetnek. Nem botránkozom meg, hogy van sok konkoly. Ez nem tesz lanyhává; bölccsé tesz. Ez megóv mindenféle megzavarodástól . . .

(Legyetek Világító Emberek!)

Csütörtök
DECEMBER

31

Szt. Szilveszter pápa

Van ima, hol nem akarunk, nem keresünk semmit — hol csak elismerünk, csak adunk; hol az önzetlen lelkiség úgy árad szívünkből, mint az illat az éjjel nyíladozó virágból; hol lelkét, köszönetét, szeretetét leheli ki a szív. Ez akkor van, amikor hálát ad. A hála igaz szeretet. Ha kérdezed: mit kívánsz? feleli: semmit! Ha kérdezed: mit csinálsz? feleli: szeretek. Szeretem az Urat! Jó Ő, jó örökké jó s kiárasztotta jóságát; akarata, hogy meleg legyen a világon — meleg s hogy érezzék melegét! Szilveszter estélyén összes emlékeim, hitem, vágyam s reményem öntudata nem virulhat ki másba, mint forró, őszinte, mély hálaadásba! (Elmélkedések 130—131.)

Tagja vagy munkatársa vagy-e már a Szociális Missziótársulatnak ?

Aki tagjaink sorába akar lépni, jelentse be szándékát a Szociális Missziótársulat Országos Szervezete Központi Hivatalának, Budapest, I., Krisztina-körút 125. s tegyen póstára egyidejüleg 4 pengőt. Ennek ellenében a »Keresztény Nő« c. folyóiratot kapja s tagsági igazolványt, mely konferenciákra, összejövetelekre belépőjegyül szolgál.

* * *

Könyv, irószer, kegyszerek a legelőnyösebben kaphatók a Missziós Boltban,

Budapest, I., Krisztina-körút 127.

Könyvkiadóhivatala, könyvkötészete, képkeretező üzeme lehetővé teszi vevőközönségének legelőnyösebb és legjutányosabb kiszolgálását.

* * *

A Szociális Missziótársulat „Nagyasszony“ varrodája, fehérnemű és felsőruhavarrást vállal. Kötődéje rendelésre ruhát, szvettert, sált, sapkát és harisnyakötést és fejelést készit.

Budapest, I., Krisztina-körút 127.